

Psalterium

för Stockholms katolska stift

Textversioner

Psaltarpsalmer hämtade ur 1917 års bibelöversättning, reviderade: Ps 1–7; 9–22; 24–35; 37–38; 40–109; 111–120; 122–125; 127–150.

Psaltarpsalmer hämtade ur Bibelkommissionens översättning, *Bibel 2000*: Ps 39 och 126.

Psaltarpsalmer nyöversatta 2011: Ps 8; 23; 36; 110; 121.

Gammatestamentliga cantica hämtade ur 1917/1921 års bibelöversättning, reviderade: 2 Mos 15:1b–4b, 8–13, 17–18; 5 Mos 32:1–12; 1 Sam 2:1–10; 1 Krön 29:10–13; Jes 2:2–5; 5:1–7; 9:2–7; 12:1b–6; 26:1–4, 7–9, 12; 33:2–10, 13–16; 38:10b–14c, 17b–20; 40:1–8, 9–17, 27–31; 42:10–16d; 45:15–25; 49:7–13; 61:1–62:12; 63:1–5; 66:10–14b; Jer 14:17–21; 17:7–8; 31:10–14; Hes 36:24–28; Hos 6:1–6; Hab 3:2–4, 13ab, 15–19; Sef 3:8–13; Syr 14:20a, 21; 15:3–6; 31:8–11; 36:1–7, 13–19.

Gammatestamentliga cantica hämtade ur Bibelkommissionens översättning, *Bibel 2000*: Ords 9:1–6, 10–12; Jer 7:2b–7; Klag 5:1–7, 15–17, 19–21; Am 4:13; 5:8; 9:5–6; Jon 2:3–10; Tob 13:1b–11, 13–18; Judit 16:1b–2, 13–15; Vish 3:1–6, 7–9; 9:1–6, 9–11; 10:17–21; 16:20–21, 26; 17:1a; Syr 39:13–16a; Till Dan B:3–4, 6, 11–18, 29–65b.

Nytestamentliga cantica nyöversatta till *Kyrkans dagliga bön*, 1990: Fil 2:6–11; Kol 1:12–20; Ef 1:3–10; 1 Tim 3:16; 1 Pet 2:21–24; Upp 4:11; 5:9, 10, 12; Upp 11:17–18e; 12:10b–12a; Upp 15:3–4.

Nytestamentligt canticum hämtat ur Bo Giertz översättning av Nya testamentet (1981), lätt retuscherat i *Kyrkans dagliga bön*, 1990: Upp 19:1b–2a, 5b, 6b–7.

Nytestamentliga cantica hämtade ur Bibelkommissionens översättning, *Nya testamentet 1981/Bibel 2000*: Benedictus Luk 1:68–79, Magnificat Luk 1:46b–55 och Nunc dimittis Luk 2:29–32.

© Katolska liturgiska nämnden 2013

Psalm 1

De två vägarna – *Saliga de som satt sitt hopp till korset och stigit ner i vattnet* (En författare från 100-talet)

- 1 Salig den som inte följer de gudlösas råd
och inte går syndares väg *
eller sitter där hädare sitter
- 2 utan har sin lust i Herrens låg *
och läser hans lag både dag och natt.
- 3 Han är som ett träd,
planterat vid våttenbäckar, *
som bär frukt i sin tid
och vars löv inte vissnar: *
allt vad han gör, det lyckas väl.
- 4 Inte så med de gudlösa: *
de är som agnar som vinden för bört.
- 5 Därför skall de gudlösa inte bestå i dómen, *
inte syndarna i de rättfärdigas församling.
- 6 Ty Herren känner de rättfärdigas väg, *
men de gudlösas väg leder till fördärvet.

Psalm 2

Messias, konung och segrare – *De har sannerligen gaddat sig samman mot din tjänare Jesus, som du har smört* (jfr Apg 4:27)

- 1 Varför larmar hédningarna, *
varför smider folken fåfänga plåner?
- 2 Jordens kungar gör sig rédo, †
furstarna gaddar sig sámman *
mot Herren och hans smörde:
- 3 ”Låt oss slita sönder deras bójor, *
och kasta av oss deras bånd.”
- 4 Han som bor i himlen lér åt dem, *
Herren ser på dem med föråkt.
- 5 Han talar till dem i sin vréde *

- och förskräcker dem i sin förgrämmelse:
- 6 ”Jag själv har insatt min kónung *
på Sion, mitt heliga bérge.”
- 7 Jag vill kungöra hans beslut:
Herren sade till mig: ”Du är min són, *
jag har fött dig i dag.
- 8 Begär av mig, så skall jag ge dig folken till árvedel *
och jordens ändar till égendom.
- 9 Du skall slå dem med járnspira, *
som lerkárl skall du króssa dem.”
- 10 Så kom nu till förstånd, ni kónungar, *
låt varna er, ni domare på jórden.
- 11 Tjána Herren med frúktan, *
och jubla mot honom i bávan.
- 12 Hylla sonen, så att han inte vredgas och ni går únder, †
ty hans vrede kan lätt bli úpptänd. *
Saliga alla de som förtróstar på hónom.

Psalm 3

Herren är min sköld – *Han lade sig ner, han somnade in, och han stod upp, ty Herren tog sig an honom* (S:t Irenaeus)

- 2 Herre, se så många mina ovänner är!
Många reser sig úpp mot mig, *
- 3 många säger: ”Det finns ingen räddning för honom hos Gúd.”
- 4 Men du, Herre, är en sköld för mig, *
du är min ära, den som lyfter mitt húvud.
- 5 Jag höjde min röst och ropade till Hérren, *
och han svarade mig från sitt heliga bérge.
- 6 Jag lade mig ner och somnade ín, *
jag har åter vaknat upp, ty Herren beskyddar mig.
- 7 Jag fruktar inte för skaror av många túsen, *
som lägrar sig mot mig runt omkríng.
- 8 Herre, stå úpp, *

- hjälp mig, min Gúd.
Du slår mina fiender på kínden, *
du krossar de gudlösas tánders.
9 Hos Herren finns ráddningen. *
Låt din välsignelse komma över ditt fólk!

Psalm 4

Tacksägelse – *Underbar har Herren gjort honom som han uppväckte från de döda* (S:t Augustinus)

- 2 När jag ropar, så svára mig, *
du min rättfärdighets Gúd,
du som i trångmål skaffar mig rúm, *
var mig nådig och hör min bön.
- 3 Ni mäktiga, hur länge skall min ära vara vänd i smålek, *
hur länge skall ni älska fåfänglighet och fara efter lógn?
- 4 Besinna att Herren har utvalt den frómme, *
Herren hör när jag ropar till honom.
- 5 Bäva, och upphör med er synd, *
tänk efter där ni ligger, och var stilla.
- 6 Offra rätta óffer, *
och förtrösta på Hérren.
- 7 Många säger: ”Vem ger oss lýcka?” *
Herre, låt ditt ansikte lysa över óss.
- 8 Du ger mig glädje i hjártat, *
större än andras när de får säd och vin i óverflöd.
- 9 I frid vill jag lägga mig ner
och i frid skall jag somna ín, *
ty du, Herre, låter mig bo i trýgghet.

Psalm 5

Morgonbön om hjälp – *I evighet skall de jubla, de som inom sig har berett ett rum åt Ordet*

- 2 Lyssna, Herre, till mina órd, *
hör min súckan.

- 3 Ge akt på mitt klagorop, min konung och min Gúd, *
ty jag åkallar dig.
- 4 Herre, tidigt hör du nu min róst, *
tidigt frambär jag mitt offer och skådar efter dig.
- 5 Ty du är inte en gud som kan tåla gúdlöshet, *
den som är ond får inte bo hos dig.
- 6 Du hatar alla ógärningsmän, *
inga övermodiga består inför dina ógon.
- 7 Du förgör dem som far med lógn, *
de blodgiriga och falska är en styggelse för Hérren.
- 8 Men jag får gå in i ditt hus, genom din stora nád, *
jag får tillbe i din fruktan, vänd mot ditt heliga témpel.
- 9 Herre, led mig i din ráttfärdighet, †
trots alla dem som förfóljer mig, *
jämna din väg för mig.
- 10 Ty i deras mun finns ingen sánning, *
deras inre är fullt av fördárv,
en öppen grav är deras strúpe, *
sin tunga gör de hál.
- 11 Gud, lát dem drabbas av din dóm, *
må de komma på fall med sina onda pláner.
Driv bort dem för deras många sýnders skull, *
eftersom de trotsar dig.
- 12 Men lát alla glädjas som tar sin tillflykt till dig,
evigt må de jubla, ty du beskyddar dem, *
i dig må de fröjda sig, de som älskar ditt námn.
- 13 Ty du, Herre, välsignar den ráttfärdige, *
du skyddar honom med nád som med en skóld.

Psalm 6

En plågad människas bön om Guds förbarmande – *Nu är min själ fylld av oro ... Fader, förhårliga ditt namn* (Joh 12:27–28)

- 2 Herre, straffa mig inte i din vréde, *

tukta mig inte i din förtörnelse.
3 Herre, var mig nådig, jag är utan kraft. *
hela mig, ty benen i min kropp tvinar bört.
4 Min själ är förfärad, *
ack Herre, hur länge?
5 Vänd åter, Herre, befria mig, *
rädda mig i din barmhärtighet.
6 Ty ingen åkallar dig bland de döda. *
Vem tackar dig i dödsriket?
7 Jag är så trött av súckande, †
varje natt dränker jag min säng med gråt, *
den dryper av mina tårar.
8 Av sorg är mina ögon förmörkade, *
för mina ovänners skull har de åldrats.
9 Vik bort från mig, alla ógärningsmän, *
ty Herren har hört min högljudda gråt.
10 Herren har hört min ákallan, *
Herren tar emot min bön.
11 Alla mina fiender skall drabbas av skam och förfáran, *
de måste plötsligt vika tillbaka i skám.

Psalm 7

Bön av en rättfärdig som får utstå falska anklagelser – *Domaren står utanför dörren* (Jak 5:9)

I

2 Herre, min Gud, jag tar min tillflykt till dig, *
hjälp mig mot alla förföljare och rädda mig,
3 så att de inte sliter sönder mig, som léjon, *
och släpar bort mig utan räddning.
4 Har jag gjort orätt, Herre, min Gúd, *
och är orättfärdighet i mina händer,
5 har jag lönat dem med ont som höll fríd med mig *

6 eller plundrat den som utan skäl var min óvän,
så må fienden förfölja och grípa mig †
och trampa ner mig i jórden *
och lägga min ära i stófttet.

7 Herre, stå upp i din vréde, *
res dig mot mina ovänners raserí.
Vakna upp, du min Gúd, *
du som har kallat till dóm.

8 Må folken samlas omkríng dig, *
och må du trona över dem i hójden.

9 Herren håller dom över fólken. †
Herre, skaffa mig rátt, *
ty jag är rättfárdig och utan skúld.

10 Låt de gudlösas ondska få ett slút, *
men låt den rättfárdige bestá,
ty du, som prövar hjärtan och njúrar, *
du är en rättfárdig Gúd.

II

11 Gud är min skóld, *
han räddar sina trógna.

12 Gud är en rättfárdig dómare, *
en gud som alltid kan vrédgas.

13 Om någon inte vill omvända sig, vässar han sitt svárd, *
sin båge spänner han och gör den rédo,
14 han riktar mot honom dödande skótt, *
sina pilar gör han brínnande.

15 Den gudlöse går havande med olycka och fördárv, *
men han föder ett íntet.

16 Han gráver en grop och gör den djúp *
men faller sjálv i den grav som han gráver.

17 Den olycka han tänkte välla vänder tillbaka på hans húvud, *
över hans egen hjässa kommer hans óndska.

18 Jag vill tacka Herren för hans rättvisa dóm *

och lovsjunga Herrens, den Högstes, námn.

Psalm 8

Guds storhet och människans värdighet – *Allt lade han under hans fötter, och honom som är huvud över allting gjorde han till huvud för kyrkan* (Ef 1:22)

- 2 Herre, vår Herre,
väldigt är ditt namn över hela jorden, *
du som har brett ut ditt majestät över himlen!
- 3 Barns och spädbarns rop *
har du gjort till en lovsång åt dig,
du har rest ett värn mot dina fiender; *
dina ovänner och vedersakare förstúmmas.
- 4 När jag ser din himmel, dina fingrars vérk, *
månen och stjärnorna som du har berétt,
5 vad är då en människa, att du tänker på henne, *
eller en människoson, att du tar dig án honom?
- 6 En liten tid lät du honom vara ringare än ánglarna, *
men du har krönt honom med ära och hárlighet.
- 7 Du satte honom till herre över dina händers vérk, *
allting lade du under hans fötter:
8 alla får och óxar, *
likaså vildmarkens djúr,
9 fåglarna under himlen och fiskarna i hávet, *
allt som vandrar havens vågar.
- 10 Herre, vår Hérre, *
väldigt är ditt namn över hela jorden!

Psalm 9

Tacksägelse för seger – *Han skall återkomma i hárlighet för att döma levande och döda*

I

- 2 Jag vill tacka Herren av allt mitt hjárta, *
jag vill förkunna alla dina únder.

- 3 Jag vill vara glad och fröjdas i dig, *
jag vill lovsjunga ditt namn, du den Högste.
- 4 Ty mina fiender viker tillbåka, *
de faller och förgås för ditt ansikte.
- 5 Ja, du har skaffat mig rätt och utfört min sák, *
du sitter på din tron som en rättfärdig dómare.
- 6 Du har straffat folken och förintat de gúdlösa *
och utplånat deras namn för évigt.
- 7 Fienderna är besegrade, utrotade för alltid, *
deras städer har du ödelagt, minnet av dem har förgåtts.
- 8 Herren tronar i évighet, *
sin tron har han berett till dóm.
- 9 Med rättfärdighet skall han döma jorden, *
med rättvisa skipa lag bland fölken.
- 10 Så blir Herren en borg för den förtrýckte, *
en borg i tider av nód,
- 11 och de som känner ditt namn förtröstar på dig, *
ty du, Herre, överger ingen som söker dig.

II

- 12 Lovsjung Herren, som bor i Sión, *
förkunna bland folken hans gárningar.
- 13 Ty han som hämnas blodsdåd har kommit ihåg de förtrýckta, *
han har inte glömt deras klågorop.
- 14 Var mig nådig, Herre, †
se hur jag plågas av dem som hátar mig, *
du som lyfter mig upp från dödens pórtar,
- 15 så att jag kan förkunna ditt lóv *
och i Sions portar jubla över din ráddning.
- 16 Hedningarna har fallit i den grav de grávide, *
deras fot har blivit fångad i det nät de lade út.
- 17 Herren har gett sig tillkänna, han har avkunnat sin dóm, *

- han har snärjt den gudlöse i hans händers vérk.
- 18 De gudlösa viker tillbaka, ner i dödsriket, *
alla hedningar, de som glömmet Gúd.
- 19 Men den fattige är inte glömd för alltid, *
de förtrycktas hopp är inte evigt förlorat.
- 20 Stå upp, Herre, låt inte människor få överhand, *
låt hedningarna bli dömda inför ditt ánsikte.
- 21 Herre, låt förskräckelse drábba dem, *
låt hedningarna inse att de är människor.

Psalm 10

Tacksägelse – *Saliga ni som är fattiga, er tillhör Guds rike* (Luk 6:20)

I

- 1 Varför, Herre, står du så långt borta *
och döljer dig i tider av nód?
- 2 Genom de gudlösas övermod måste den arme lída. *
Låt dem fångas i de onda planer de tänkt út!
- 3 Ty den gudlöse skryter med det han har i sinnet, *
den rovgirige talar kränkande och föraktar Hérren.
- 4 Den gudlöse säger i sitt högmod: ”Det finns ingen Gúd, *
han straffar inte”, så tänker han förmátet.
- 5 Det går honom alltid väl,
dina domar går högt över hans blíckar, *
alla sina ovänner föráktar han.
- 6 Han säger i sitt hjárta: ”Jag kommer inte att váckla, *
över mig skall aldrig någonsin olycka kómma.”
- 7 Hans mun är full av förbannelse, av svek och förtryck, *
hans tunga gömmer olycka och fördárv.
- 8 Han ligger i försát vid gárdarna, *
den oskyldige dráper han i hémlighet.
Hans ögon lurar på den árme, *
- 9 han ligger i försát som ett lejon i sitt snár.

- Han ligger i försåt för att gripa den árme, *
han fångar den arme och drar in honom i sitt nåt.
10 Han trycker sig ner, han ligger på lúr, *
hans övermakt får den arme på fáll.
11 Han säger i sitt hjárta: ”Herren glómmer det, *
han döljer sitt ansikte, han ser det áldrig.”

II

- 12 Stå upp, Herre, lyft din hánd, *
glöm inte de árma.
13 Varför skall den gudlöse få förakta Gúd *
och tänka att du inte stráffar?
14 Du har sett min olycka, min plága, *
du lyfter din hand och griper ín.
Át dig överlämnar den olycklige sin sák, *
du ár den faderlöses hjálpare.
15 Bryt den ogudaktiges arm,
och hemsök de ondas gúdlöshet, *
så att den inte mer finns.
16 Herren ár konung alltid och i évighet, *
hedningarna utrotas ur hans lánd.
17 Du, Herre, hör de ödmjukas lángtan, *
du ger dem stándaktiga hjárta och hör deras bön.
18 Du skaffar den faderlöse och förtryckte rátt, *
så att ingen längre vållar skräck på jórden.

Psalm 11

Herren, den ráttfárdiges tillflykt – *Saliga de som hungrar och törstar efter ráttfárdigheten,
de skall bli máttade* (Matt 5:6)

- 1 Jag har tagit min tillflykt till Hérren. †
Hur kan ni då sága tíll mig: *
”Fly som en fågel upp i bérgen,
2 ty de gudlösa spänner bágen, †
de har lagt sin pil på strángen, *

för att i mörkret skjuta på de trögna.
 3 När grundvalarna rivs upp, *
 vad kan då den rättfärdige göra?"

4 Herren är i sitt heliga témpel, *
 Herrens tron är i hímlen.
 Hans ögon skådar ner på världen, *
 hans blickar prövar alla människor.

5 Herren prövar den rättfärdige *
 men hatar den gudlöse och den som älskar våld.

6 Han skall låta eld och svavel regna över de gúdlösa, *
 glödande vind blir dem gíven.

7 Ty Herren är rättfärdig, †
 rättfärdigheten älskar han, *
 de trogna skall skåda hans ánsikte.

Psalm 12

Bön om hjälp mot de gudlösa – *I sin nåd sände Fadern Sonen till oss i vår fattigdom* (S:t Augustinus)

2 Hjälp oss, Herre, ty de fromma är bórta, *
 de trogna är försvunna från jorden.

3 De talar lögn, den ene med den ándre, *
 med hala tungor och med falskhet i hjártat.

4 Må Herren utrota alla hala túngor, *
 alla tungor som talar stora órd.

5 De säger: "Vår tunga gör oss máktiga, *
 våra läppar är vår styrka. Vem är herre över óss?"

6 "Eftersom de svaga lider övervåld och de fattiga klágar †
 vill jag nu stå upp", säger Hérren, *
 "jag vill ta mig an de förtrýckta".

7 De ord som Herren talar är réna, *
 som silver, sju gånger luttrat i dégeln.

8 Du, Herre, skall bevára oss, *
 du skall i evighet beskydda oss för detta slákte,

9 du skall skydda oss när de gudlösa ómger oss *

och uselheten råder på jorden.

Psalm 13

Den rättfärdiges klagan i tillit till Gud – *Må hoppets Gud fylla er tro med all glädje och frid*
(Rom 15:13)

- 2 Hur länge, Herre, skall du glömma mig hélt? *
Hur länge skall du dölja ditt ánsikte?
- 3 Hur länge skall jag bekymras i min själ
och dagligen ängslas i mitt hjárta, *
hur länge skall min fiende förháva sig?
- 4 Se på mig, svara mig, Herre, min Gúd. *
Upplýs mina ögon, så att jag inte somnar in i dóden.
- 5 Låt inte min fiende säga: ”Jag blev honom för stárk”, *
låt inte mina ovänner jubla när jag vácklar.
- 6 Jag förtröstar på din nád, *
mitt hjárta jublar, ty du ráddar mig.
Jag vill sjunga till Herrens ára, *
ty han har gjort vál mot mig.

Psalm 14

De gudlösas övermod – *Där synden blev större, där överflödade nåden än mer* (Rom 5:20)

- 1 Dárarna tänker: ”Det finns ingen Gud.”
Deras handlingar är usla och vídriga, *
ingen finns som gör gótt.
- 2 Herren skádar ner från hímlen, *
han ser på människors bárn,
för att se om det finns någon vís, *
någon som söker Gúd.
- 3 Nej, alla har avfallit, alla är fördárvade, *
ingen gör gott, ingen énda.
- 4 Dessa ogárningsmän, har de ingenting lárt?
De áter mitt folk, som om de åt bródd, *

- och de åkallar inte Hérren!
5 Förskräckelse skall drábba dem, *
ty Gud står på de rättfärdigas sida.
6 Ni vill göra den fattiges planer om íntet, *
men Herren är hans tillflykt.
7 Ack att från Sión *
kom räddning för Ísrael!
När Herren en gång återupprättar sitt fólk, *
då skall Jakob jubla, då skall Israel vara glád.

Psalm 15

Vem är värdig i Herrens ögon? – *Ni har kommit till Sions berg och den levande Gudens stad*
(Heb 12:22)

- 1 Herre, vem får bo i din hýdda, *
vem får vara på ditt heliga bérg?
2 Den som vandrar ostraffligt och gör det rätta *
och talar sanning av hjártat.
3 Den som inte bär förtal på sin túnga, †
den som inte gör sin broder något ónt *
och inte drar smälek över sin násta.
4 Den som föraktar den förkástlige *
men ärar dem som fruktar Hérren.
Den som aldrig bryter sin éd *
utan håller vad han lovat sin násta.
5 Den som inte ger lån mot ránta *
och inte tar mutor för att fälla den óskyldige.
Den som handlar sá *
skall aldrig någonsin váckla.

Psalm 16

För mig finns inget gott utom dig – *Gud löste Jesus ur dödens vända och lät honom uppstå*
(jfr Apg 2:24)

- 1 Bevára mig, Gud, *

- ty jag tar min tillflykt till díg.
- 2 Jag säger till Herren: Du är ju Hérren, *
för mig finns inget gott utom díg.
- 3 De heliga i landet, de hárliga, *
de är min enda gládje.
- 4 Men de som tar sig andra gúdar, *
de drabbas av svára plággor.
Jag vill inte offra deras drickoffer av blód *
eller ta deras namn på mina láppar.
- 5 Herren är min andel, min bágare, *
du håller mitt öde i dina hánder.
- 6 En lott har tillfallit mig i ditt ljuvliga lánd, *
och ett underbart arv har jag fått.
- 7 Jag vill lova Herren, han ger mig rád, *
ännu om natten manar mig mitt ínnersta.
- 8 Jag har alltid haft Herren för mina ógon, *
han är på min högra sida, jag skall inte váckla.
- 9 Därför fröjdar sig mitt hjárta och jublar min túnga, *
ja, än mer: min kropp skall vila med förtróstan.
- 10 Ty du lämnar inte min sjál i dódsriket *
och låter inte din helige möta förgángelsen.
- 11 Du visar mig livets väg,
inför ditt ansikte finns glädjens fúllhet, *
ljuvlighet i din högra hand för évig.

Psalm 17

Herre, skydda mig för de gudlösa – *Under sitt liv på jorden uppsände han med höga rop och tårar enträgna böner ... och han blev bönhörd* (Heb 5:7)

I

- 1 Hör, o Herre, en rättfärdig sak,
ge akt på mitt rop, lyssna till min bón, *
den kommer inte från falska láppar.
- 2 Jag ber dig, Herre: Ge mig min rätt, *
dina ögon ser vad som är rätt och sánt.

3 Du prövar mitt hjärta, †
du utforskar det om natten, *
du rannsakar mig men finner ingen orätt.
Inga onda tankar går ut ur min mun,
4 efter dina läppars ord vill jag håndla, *
vad människor än må göra.
5 På dina budords stigar går mina stég, *
mina fötter håller sig stadigt på dina vägar.
6 Jag åkallar dig, ty du, Gud, skall svära mig. *
Vänd ditt öra till mig, hör mina ord.
7 Bevisa din underbara nåd,
du som räddar dem från fienden, *
alla dem som tar sin tillflykt till din högra hand.
8 Bevara mig som en ögonsten, *
skydda mig i dina vingars skugga
9 för de gudlösa som vill förgöra mig, *
för mina dödsfiender som omger mig.

II

10 De förhärdat sitt hjärta, *
de tar stolta ord i sin mún.
11 De är runt omkring mig var jag än går, *
de spejar efter hur de kan slå mig till märken,
12 som lejonet som längtar efter röv, *
det unga lejonet som ligger i försåt.
13 Stå upp, Herre, angrip den gudlöse, slå nér honom, *
rädda mig från honom med ditt svärd.
14 Rädda mig med din hand, Herre, från dessa människor, *
från denna världens människor,
som har allting redan i detta livet *
och vilkas buk du fyller med dina gåvor,
som har söner i mängd *
och lämnar sitt överflöd åt sina bárn.

- 15 I rättfärdighet skall jag skåda ditt ansikte, *
jag skall mättas av din åsyn när jag våknar.

Psalm 18:2–30

Tacksägelse – *I samma stund blev det en väldig jordbävning* (Upp 11:13)

I

- 2 Av hjärtat har jag dig kär, Herre, min styrka, *
3 Herre, mitt bergfäste, min borg och min räddare,
min Gud, min klippa till vilken jag tar min tillflykt, *
min sköld och mitt räddande horn, mitt värn.
4 Lovad vare Hérren! †
Jag ropar till honom, *
och jag blir räddad från mina fiender.
5 Dödens bränningar brúsade kring mig, *
fördärvets stormflod förskräckte mig,
6 dödsrikets snaror ómgav mig, *
dödens band föll óver mig.
7 Men jag ákallade Herren i min nód, *
jag ropade till min Gúd.
Han hörde från sin himmelska boning min róst, *
mitt rop inför honom kom till hans óron.

II

- 8 Då skalv jorden och bávade, †
bergens grundvalar darrade, *
de skakades, ty hans vrede var úpptänd.
9 Ett rökmoln steg upp från hans nása †
och förtärande eld från hans mún, *
kring honom flammade éldsglöd.
10 Han sänkte himlen och for nér, *
och töcken var under hans fótter.
11 Han for på keruben och flög, *
han svävade på vindens vingar.

- 12 Han dolde sig i mörker som i en hýdda, *
i mörka vatten, tjocka móln.
- 13 Av glansen framför honom vek molnen úndan, *
hagel föll och eldsglöd for nér.
- 14 Och Herren dundrade i hímlen, †
den Högste lät höra sin róst, *
hagel föll och eldsglöd for nér.
- 15 Han sköt sina pilar och förskíngrade dem, *
blixtar i mängd och förvírrade dem.
- 16 Vattens bäddar kom i dágen, *
jordens grundvalar blóttades,
Herre, för ditt rýtande, *
för din vredes stórmvind.
- 17 Han räckte ut sin hand från höjden och grép mig, *
han drog upp mig ur de stora váttnen.
- 18 Han räddade mig från min mäktige fiende *
från mina ovänner som var mig för stárka.
- 19 De överföll mig på min olyckas dag, *
men Herren blev mitt stóð.
- 20 Han förde ut mig på rymlig pláts, *
han räddade mig, ty han hade behág till mig.

III

- 21 Herren lönar mig för min tróhet, *
han lönar mig för mina händers rénhet.
- 22 Ty jag höll mig på Herrens vágar *
och avföll inte från min Gud i trólöshet.
- 23 Jag hade alla hans lagar för ógonen, *
jag lät inte hans stadgar vika ifrá mig.
- 24 Så var jag ostrafflig inför hónom *
och tog mig till vara för att sýnda.
- 25 Därför lönade mig Herren, för min tróhet, *
för mina händers renhet inför hans ógon.

- 26 Mot den fromme bevisar du dig fróm, *
mot den redlige bevisar du dig rédlig.
27 Mot den rene bevisar du dig rén, *
men mot den vrånge bevisar du dig ávog.
28 Du upprättar de förnédrade *
men förödmjukar de stólta.
29 Du låter min lampa brinna klárt, *
Herren, min Gud, gör mitt mörker till ljús.
30 Med dig kan jag besegra hárar, *
med min Gud stormar jag múrar.

Psalm 18:31-51

Tacksägelse – *Om Gud är för oss, vem kan då vara mot oss?* (Rom 8:31)

IV

- 31 Guds väg är ostrafflig, Herrens tal är lúttat, *
han är en sköld för alla som tar sin tillflykt till hómom.
32 Ty vem är Gud utom Hérren, *
och vem är en klippa utom vår Gúd?
33 Gud, du rustade mig med kráft *
och förde mig fram på en väg utan hínder,
34 du gjorde mina fötter snabba som gaséllens *
och lät mig löpa fram över hójderna,
35 du lärde mina händer att strída *
och mina armar att spánna kópparbågen.

V

- 36 Du gav mig din frälsnings sköld,
och din högra hand stódde mig, *
du böjde dig till mig och gjorde mig stór.
37 Du skaffade rum för mina steg, där jag gick *
och lät inte mina fötter váckla.
38 Jag förföljde mina fiender och hann úpp dem, *
jag vände inte tillbaka förrän jag förgjört dem.

- 39 Jag slog dem, så att de inte mer kunde résa sig, *
de föll under mina fötter.
- 40 Du rustade mig med kraft till stríden, *
du lade mina motståndare únder mig.
- 41 Du drev mina fiender på flýkten, *
och dem som hatade mig förgjorde jag.
- 42 Herren teg när de rópade, *
de ropade, men det fanns ingen som ráddade.
- 43 Jag malde sönder dem till stoft för vínden, *
jag kastade ut dem som avfall på gátan.
- 44 Du ráddade mig ur folkets stríder, †
du satte mig till ett huvud över hédningar, *
okända folk blev mina tjánare.
- 45 De följde min befallning vid blotta rýktet, *
främlingar visade mig lýdnad.
- 46 Ja, främlingarnas mod vissnade bört, *
de övergav med bävan sina bórgar.

VI

- 47 Herren léver! †
Lovad vare min klíppa *
och upphöjd vare Gud, min ráddare,
- 48 Gud, som har givit mig hámnad *
och tvingat folken únder mig,
- 49 du som har upphöjt mig över mina mótsståndare †
och befriat mig från mina fiender, *
ráddat mig från våldsmän.
- 50 Herre, jag vill tacka dig bland fólken, *
jag vill lovsjunga ditt námn.
- 51 Ty du ger din konung väldig séger †
och visar nåd mot din smórde, *
mot David och hans ätt för évigt.

Psalm 19

Lovsång till Skaparen – *Han skall komma ner till oss från höjden ... och styra våra fötter in på fredens väg* (Luk 1:78–79)

A

- 2 Himlarna förkunnar Guds åra, *
och fästet vittnar om hans händers vérk.
- 3 Den ena dagen talar därom till den andra, *
den ena natten kungör det för den andra.
- 4 Det är inget tal eller ljud vars röst inte hörs:
5 de sträcker sig ut över hela jorden, *
och deras ord går till världens ändar.
- Åt solen har han gjort en hydda i dem,
6 den är som en brudgum som går ut ur sin kámmare, *
den fröjdar sig, som en hjälte, att löpa sin bána.
- 7 Vid himlens ände går den upp,
dess omlopp når till himlens gränser, *
och inget är dolt för dess hétta.

B

Lovsång till Herren och hans lag – *Var fullkomliga, så som er Fader i himlen är fullkomlig* (Matt 5:48)

- 8 Herrens lag är utan brist och vederkvicker själen, *
Herrens vittnesbörd är fast och gör den oerfarne vis.
- 9 Herrens befallningar är rätta och ger glädje åt hjärtat, *
Herrens bud är klart och upplyser ógonen.
- 10 Herrens fruktan är ren och består för évigt, *
Herrens stadgar är sanning, de är alla ráttfárdiga.
- 11 De är dyrbarare än guld, än fint guld i mángd, *
de är sötare än honung, än renaste hónung.
- 12 Av dem hämtar också din tjänare várnning, *
den som håller dem blir rikt belónad.
- 13 Vem märker själv hur ofta han félar? †
Förlåt mig mina hemliga brister, *

- 14 och bevara din tjänare för högmöd.
Om sådant inte får makt över mig, †
då blir jag óstrafflig *
och fri från svåra sýnder.
- 15 Låt mina ord och mitt hjärtas tankar behåga dig, *
Herre, min klippa, min befriare.

Psalm 20

Bön för kungens seger – *Var och en som åkallar Herrens namn skall bli räddad (Apg 2:21)*

- 2 Må Herren bönhöra dig när nöden kómmar, *
må Jakobs Guds namn beskydda dig.
- 3 Må han sända dig hjälp från témpel *
och stödj dig från Sión.
- 4 Må han tänka på alla dina mátoffer *
och ta emot ditt brännoffer med válbehag.
- 5 Må han ge dig vad ditt hjärta begár *
och fullborda alla dina pláner.
- 6 Må vi få jubla över din séger †
och i vår Guds namn resa upp banéret. *
Må Herren uppfylla alla dina bóner.
- 7 Nu vet jag att Herren ger seger åt sin smórde. †
Han svarar honom från sin heliga himmel, *
genom väldiga gärningar ger hans högra hand séger.
- 8 De andra prisar vagnar, de prisar hástar, *
men vi prisar Herren, vår Gúd.
- 9 De sjunker ner och fállar, *
vi reser oss upp och blir stående.
- 10 Herre, ge seger åt kónungen! *
Svara oss på den dag då vi rópar!

Psalm 21

Tacksägelse för kungens seger – *Han fick liv, så att han uppstod, dagar utan slut i evigheters evighet (S:t Irenaeus)*

- 2 Herre, över din makt gläder sig kónungen, *
han jublar högt över din hjälp.
- 3 Vad hans hjärta önskar har du gívit honom, *
du har inte vägrat honom vad hans läppar begårde.
- 4 Du kommer honom till mötes med lycka och välsignelse, *
du sätter en gyllene krona på hans huvud.
- 5 Han bad dig om liv, och det gáv du honom, *
ett långt liv, för tid och évighet.
- 6 Stor är hans ära genom din hjälp, *
du skänker honom majestät och hárlighet.
- 7 Du låter honom bli till välsignelse för évigt, *
du bereder honom glädje inför ditt ánsikte.
- 8 Ty konungen förtröstar på Hérren, *
och genom den Högstes nåd skall han inte váckla.
- 9 Din hand skall nå alla dina fiender, *
din högra hand skall träffa dem som háatar dig.
- 10 Du skall låta dem känna det som i en glödande úgn, *
när du visar ditt ánsikte.
Herren skall förgöra dem i sin vréde, *
eld skall förtára dem.
- 11 Deras livsfrukt skall du utrota från jórden, *
deras avkomma från människors slákte.
- 12 Ty de ville dra ónt över dig, *
de tänkte ut onda planer, men förgáves.
- 13 Du skall driva dem tillbaka, *
med din båge skall du sikta mot deras ánsikten.
- 14 Upphöjd vare du, Herre, i din mákt, *
vi vill prisa och besjunga din väldiga kráft.

Psalm 22

Den rättfärdiges plåga och Guds bönhörelse – *Jesus ropade med hög röst: "Eli, eli, lema sabachtani?"* (Matt 27:46)

I

2 Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig? *
Jag ropar och klagar, men hjälpen är fjärran.
3 Min Gud, jag ropar om dagen, utan att du svárar, *
och om natten, men jag får ingen ró.
4 Och dock är du den Héliqe, *
den som tronar på Israels lövsång.
5 På dig förtröstade våra fáder, *
de förtröstade och du ráddade dem.
6 De ropade till dig och blev hjálpta, *
de förtröstade på dig och kom inte på skám.
7 Men jag är en mask, och inte en mánniska, *
till smálek bland män, föraktad av fólkét.
8 Alla som ser mig smádar mig, *
de spärrar upp munnen, de skakar huvudet:
9 ”Befall dig át Hérren! *
Han má befria honom,
han má rádda honom, *
ty han har ju behág till honom.”
10 Ja, det var du som hämtade mig ut ur móderlivet *
och lät mig vila trygg vid min moders bröst.
11 På dig är jag kastad alltifrá módersskötét, *
du är min Gud alltifrá min moders lív.
12 Var inte långt ifrá mig, ty nöd är nára, *
och det finns ingen som hjálper mig.

II

13 Tjurar i mängd ómger mig, *
Bashans oxar ómringar mig.
14 De spärrar upp sitt gáp mot mig *
som glupska och rytande léjon.
15 Jag är lik vatten som útgjuts, *
alla mina leder har skílts át,
mitt hjárta är som váx, *
det smálter i mitt bröst.

- 16 Min mun är förtorkad, som en lérskårva, †
min tunga häftar vid min góm, *
och du lägger mig i dödens stóft.
- 17 Hundar ómger mig, †
de ondas hop har kríngränt mig, *
de har genomborrat mina händer och fötter.
- 18 Jag kan räkna alla mina bén, *
de står där och sér på mig.
- 19 De delar mina kläder méllan sig *
och kastar lott om min kládnad.
- 20 Men du, Herre, var inte fjárran, *
du min styrka, skynda till min hjálp.
- 21 Rádda min själ från svárdet, *
mitt liv ur hundarnas váld.
- 22 Fráls mig ur lejonets gáp, *
rádda mig undan vildoxarnas hórn.
- 23 Då skall jag förkunna ditt namn för mina bróder, *
mitt i församlingen skall jag prisa dig.

III

- 24 Ni som fruktat Herren, lóva honom, †
ára honom, alla Jakobs bárn, *
och báva för honom, alla Israels bárn.
- 25 Ty han föraktade inte den betrycktes élánde *
och höll det inte för en stýggelse.
Han dolde inte sitt ánsikte *
och lyssnade när han rópade.
- 26 Dig skall jag lovsjunga i den stora försámlingen, *
mina löften får jag infria inför dem som frúktar honom.
- 27 De ódmjuka skall áta och bli mátta, †
de som söker Herren skall fá lóva honom. *
Må era hjártan leva för évig.
- 28 Alla jordens ándar skall betánka vad Herren gjort
och omvándas sig till hónom, *

- alla folk och stammar skall tillbe inför dig.
- 29 Ty väldet är Hérrens, *
och han råder över fölken.
- 30 Alla härskare på jorden skall böja knä inför honom, *
de som vilar i graven skall falla néd inför honom.
Jag skall léva inför honom, *
- 31 och mina ättlingar skall tjäna honom.
De skall berätta för kommande släktled om Hérren †
- 32 och förkunna om hans hjälp för ofödda slákten, *
de skall vittna om vad Herren har gjort.

Psalm 23

Den gode herden – *Lammet skall vara deras herde och leda dem fram till livets vattenkällor*
(Upp 7:17)

- 1 Herren är min hérde, *
ingenting skall fáttas mig.
- 2 Han för mig i vall på gröna ángar, *
han leder mig till vilans váttén.
- 3 Han ger mig ny kraft,
han leder mig på rätta vágar, *
sitt namn till ára.
- 4 Om jag än vandrar i dödsskuggans dál, *
fruktar jag inget ónt,
ty du är méd mig, *
din kápp och stav är min tróst.
- 5 Du dukar ett bórd för mig *
i mina ovänners ásyn,
du smörjer mitt huvud med ólja *
och låter min bágare flóda óver.
- 6 Din godhet och nåd skall följa mig så länge jag léver, *
och Herrens hus skall vara mitt hem för évigt.

Psalm 24

Herrens ankomst till sitt tempel – *Himlens portar öppnades för Kristus när hans kropp togs upp* (S:t Irenaeus)

- 1 Jorden är Herrens och allt som finns på den, *
 jordens krets och de som bór där.
- 2 Det är han som har grundat den på háven *
 och fäst den över strómmarna.
- 3 Vem får gå upp på Herrens bérg, *
 vem får tráda in i hans hélgedom?
- 4 Den som har oskyldiga hánder och vars hjárta är rént, *
 den som inte bedrar och som inte svär fálskt.
- 5 Han skall fá välsignelse av Hérrén *
 och rättfárdighet av Gud, sin frálsare.
- 6 Detta är det slákte som frågar efter hónom, *
 som söker ditt ansikte, du Jakobs Gúd.
- 7 Höj, ni portar, era húvuden, †
 höj er, ni eviga dórrar, *
 för att ärans konung må tráda ín.
- 8 Vem är då ärans kónung? †
 Det är Herren, stark och våldig, *
 Herren, våldig i stríd.
- 9 Höj, ni portar, era húvuden, †
 höj dem, ni eviga dórrar, *
 för att ärans konung må tráda ín.
- 10 Vem är då denne ärans kónung? †
 Det är Herren Sébaot, *
 han är ärans kónung.

Psalm 25

Bön om förlátelse och hjälp – *Hoppet sviker oss inte* (Rom 5:5)

I

- 1 Till dig, Herre, lyfter jag min sjál, *

- 2 min Gud, på dig förtröstar jag.
Låt mig inte komma på skám, *
låt inte mina fiender få júbla.
- 3 Nej, ingen kommer på skam som hoppas på díg, *
på skam kommer de som handlar trólöst.
- 4 Herre, visa mig dina vägar, *
lär mig dina stigar.
- 5 Led mig i din sanning, och lär mig, †
ty du är min frälsnings Gúd, *
jag hoppas alltid på díg.
- 6 Tänk, Herre, på din barmhärtighet och din nåd, *
ty de är av évighet.
- 7 Tänk inte på mina överträdelser *
och på min ungdoms sýnder.
Herre, tänk på mig i din nåd, *
för din gódhets skull.
- 8 Herren är god och rättfärdig, *
därför undervisar han syndare om vägen.
- 9 Han leder de ödmjuka rätt, *
de ödmjuka lär han sin väg.
- 10 Alla Herrens vägar är nåd och trófasthet *
för dem som håller hans förbund och víttnesbörd.
- 11 Herre, för ditt námns skull, *
förlåt min missgärning, ty den är stór.

II

- 12 Finns det en man som fruktar Hérren, *
då undervisar han honom om den väg han bör välja.
- 13 Han själv skall leva i lýcka, *
och hans efterkommande skall äga lándet.
- 14 De som fruktar Herren blir hans förtrógna, *
han inviger dem i sitt förbúnd.
- 15 Mina ögon ser alltid till Hérren, *

- ty han drar mina fötter ur nätet.
 16 Vänd dig till mig och var mig nådig, *
 ty jag är ensam och i nöd.
- 17 Mitt hjärtas ångest är stor, *
 för mig ut ur mitt trångmål.
- 18 Se min vedermöda och mitt lidande, *
 och förlåt mig alla mina synder.
- 19 Tänk på att mina fiender är så många *
 och hatar mig med orätt.
- 20 Bevara min själ och rädda mig, †
 låt mig inte komma på skám, *
 ty jag tar min tillflykt till dig.
- 21 Låt ostrafflighet och redlighet bevara mig, †
 ty jag hoppas på dig. *
- 22 Befria Israel, o Gud, ur all dess nöd.

Psalm 26

En oskyldigs tillitsfulla bön – *Gud har utvalt oss i Kristus till att stå heliga och fläckfria inför sig* (jfr Ef 1:4)

- 1 Skaffa mig rätt, Herre, ty jag är óstrafflig, *
 jag förtröstar på Herren utan att vackla.
- 2 Utforska mig, Herre, och sätt mig på pröv, *
 rannsaka mina njurar och mitt hjärta.
- 3 Ty din nåd är inför mina ógon, *
 och jag vandrar i din sánning.
- 4 Jag sitter inte hos lögnare *
 och har ingen gemenskap med hýcklare.
- 5 Jag hatar alla de gúdlösa *
 och sitter inte hos de ónda.
- 6 Jag tvår mina händer i óskuld *
 och kring ditt altare, Herre, vill jag vándra,
 7 för att höja min röst till tácksägelse *

och förkunna alla dina únder.
8 Herre, jag har din boning kár, *
den plats där din härlighet bór.
9 Ryck inte bort mig med sýndarna, *
inte mitt liv med de blódgiriga,
10 i vilkas händer är skándlighet *
och vilkas högra hand är full av mútor.
11 Jag är ju óstrafflig, *
rádida mig och var mig nádig.
12 Mina fótter står på säker grúnd, *
i församlingarna skall jag lovsjunga Hérren.

Psalm 27

Tillit i farans stund – Se, Guds tält står bland människorna (Upp 21:3)

1 Herren är mitt ljus och min frálsning, *
för vem skulle jag frúkta?
Herren är mitt livs várn, *
för vem skulle jag rádas?
2 När de onda drar emót mig *
och vill förtára mig,
då stapplar de och fäller, *
mina motståndare och fiender.
3 Om än en här lágrar sig mot mig, *
så fruktar ändå inte mitt hjárta,
om krig úppstår mot mig, *
så är jag dock trýgg.
4 Ett har jag begárt av Hérren, †
därefter tráktar jag: *
att få bo i Herrens hus så länge jag léver,
5 för att skáda Herrens ljúvlighet *
och söka svar i hans témpel.
Ty han döljer mig i sin hýdda *
på olyckans dág,

- han beskyddar mig i sitt tält, *
han för mig upp på en klippa.
- 6 Nu kan jag lyfta mitt huvud *
över mina fiender runt omkring mig,
och jag vill offra med jubel i hans tält, *
jag vill sjunga och spela till Herrens åra.
- 7 Hör, o Herre! Jag höjer min röst och rópar, *
var mig nådig och svára mig.
- 8 Mitt hjärta minns att du har sagt: ”Sök mitt ansikte.” *
Ja, ditt ansikte, Herre, söker jag.
- 9 Dölj inte ditt ansikte, *
driv inte bort din tjänare i vréde,
du som har varit min hjälp, *
förskjut mig inte, överge mig inte, Gud, min frälsare.
- 10 Nej, om än min fader och min moder överger mig, *
skall Herren beskydda mig.
- 11 Visa mig, Herre, din väg, *
och led mig på en jämn stig, undan mina förföljare.
- 12 Överlämna mig inte åt mina ovänners vilja, *
ty mot mig uppstår falska vittnen och män som andas våld.
- 13 Ja, jag tror förvisso att jag skall få se Herrens góda *
i de levandes lánd.
- 14 Hoppas på Hérren, †
var frimodig och oförfärad i ditt hjárta, *
ja, hoppas på Hérren.

Psalm 28

Rop om hjälp och tacksägelse – *Fader, jag tackar dig för att du har hört mig (Joh 11:41)*

- 1 Till dig, Herre, rópar jag, *
min klippa, var inte stúm mot mig.
Ja, var inte týst mot mig, *
så att jag blir lik dem som far ner i gráven.
- 2 Hör mina bóner *

när jag ropar till dig,
när jag lyfter mina händer *
mot det allraheligaste i din helgedom.

- 3 Ta inte bort mig med ógärningsmännen, *
med de gúdlösa,
som talar vänligt med sin násta *
men har ondska i sina hjártan.
- 4 Ge dem efter deras gárningar *
och efter deras onda léverne,
ge dem efter deras händers vérk, *
vedergáll dem vad de har gjórt.
- 5 Ty de ger inte akt på Herrens gárningar, *
inte på hans händers vérk.
Därför skall han slå nér dem *
och aldrig mer bygga úpp dem.
- 6 Lovad vare Hérren, *
ty han har hört mina bóner.
- 7 Herren är min styrka och min skóld, *
på honom förtróstade mitt hjárta.
Jag blev hjälpt, därför frójdar sig mitt hjárta, *
jag vill tacka honom med min sáng.
- 8 Herren är sitt folks styrka, *
ráddning och tillflykt är han för sin smórde.
- 9 Hjälp ditt folk och välsigna din árvedel, *
och var deras herde och bär dem för évigt.

Psalm 29

Herrens ords makt – *En röst från himlen sade: "Detta är min älskade Son"* (Matt 3:17)

- 1 Giv åt Herren, ni Guds sóner, *
giv åt Herren ära och mákt,
- 2 giv åt Herren hans namns ára, *
tillbed Herren i helig skrud.
- 3 Herrens röst går över váttnen, †

- Gud, den härlige, dúndrar, *
ja, Herren, över de stora våttnen.
- 4 Herrens röst ljuder med mákt, *
Herrens röst ljuder hárligt.
- 5 Herrens röst bräcker cédrar, *
Herren bräcker Libanons cédrar.
- 6 Han får dem att hoppa liksom kálvar, *
Libanon och Sirjon som unga víldoxar.
- 7 Herrens röst sprider blixtrande lágor, †
8 Herrens röst får öknen att báva, *
Herren kommer öknen vid Kadesh att báva.
- 9 Herrens röst får hindarna att fóða, †
skogarnas kládnad rycker den bórt. *
I hans tempel förkunnar allting hans ára.
- 10 Herren på sin tron befallde floden att kómma, *
och Herren tronar som konung i évighet.
- 11 Herren skall ge styrka åt sitt fólk, *
Herren skall välsigna sitt folk med fréd.

Psalm 30

Tacksägelse för räddning ur dödsnöd – *Kristus frambär tacksägelse till Fadern efter sin äro-rika uppståndelse* (Cassiodorus)

- 2 Jag vill upphöja dig, Herre,
ty du har dragit mig ur djúpet, *
du har inte låtit mina fiender triumféra.
- 3 Herre, min Gud, jag ropade till díg, *
och du har hélat mig.
- 4 Herre, du förde mig upp ur dódsriket, *
du gav mig liv, du lyfte mig upp ur gráven.
- 5 Lovsjung Herren, ni hans frómma, *
prisa hans heliga námn.
- 6 Ty ett ögonblick varar hans vréde, *
men hela livet hans náð.

- Om aftonen gästar gråt, *
men om morgonen kommer jubel.
- 7 Jag sade, när det gick mig vǻl: *
”Jag skall aldrig váckla.”
- 8 Herre, din godhet gjorde mig fast som en klíppa, *
men du dolde ditt ansikte, då förskräcktes jag.
- 9 Till dig, Herre, ropade jag om hjä́lp, *
till Herren bád jag:
10 ”Vad vinning har du av mitt blóð *
eller av att jag far ner i gráven?
Kan stoftet tácka dig, *
kan det förkunna din trófasthet?
- 11 Herre, hör och var mig nádig, *
Herre, var min hjä́lpare.”
- 12 Du förvandlade min klagan till dans,
du kládde av mig sorgens drákt *
och omgjordade mig med gládje.
- 13 Därför skall jag prisa dig utan att týstna. *
Herre, min Gud, jag skall tacka dig för évigt.

Psalm 31

En plågad människas bön – *Fader, i dina händer lämnar jag min ande* (Luk 23:46)

I

- 2 Till dig, Herre, tar jag min tillflykt, †
låt mig aldrig komma på skám, *
befria mig i din rättfärdighet.
- 3 Vänd ditt öra till mig, skynda att rádda mig, †
var mig en fast klíppa, *
en borg som blir min ráddning.
- 4 Ty du är mitt bergfäste och min bórg, *
och du skall, för ditt namns skull, leda och fóra mig.
- 5 Du skall dra mig ur det nät som de lade út för mig, *

ty du är mitt várn.

- 6 I dina händer lämnar jag min ánde, *
du befriar mig, Herre, du sanne Gúd.
7 Jag hatar dem som håller sig till fåfångliga ávgudar, *
men jag förtröstar på Hérren.
8 Jag vill jubla och vara glad över din nåd,
ty du såg till mitt lídande, *
du tog dig an mig när jag var i nód,
9 du överlämnade mig inte i fiendens hánd *
utan ställde mina fötter på rymlig pláts.

II

- 10 Var mig nådig, Herre, ty jag är i nød,
av sorg är mitt öga förmörkat, *
ja, både min själ och min krópp.
11 Mitt liv har försvunnit i bedróvelse *
och mina ár i súckan.
Min kraft är bruten genom min míssgärning, *
och benen i min kropp är máktlösa.
12 För alla mina ovänners skull har jag blivit till skám, *
ja, till stor skam inför mina gránnar
och till skräck för mina förtrógna, *
de som ser mig på gatan flyr úndan.
13 Jag är bortglömd som om jag var dód, *
jag har blivit som ett sönderslaget kárl.
14 Jag hör mig förtalas av många, *
skräck från alla sídor!
De rådslår med varándra *
och stämplar för att ta mitt lív.
15 Men jag förtröstar på díg, *
Herre, jag säger: ”Du är min Gúd.”
16 Min tid står i dina hánder, †
rädda mig från mina fienders hánd *

och från mina förföljare.
17 Låt ditt ansikte lysa över din tjänare, *
hjälp mig i din nåd.

III

18 Herre, låt mig inte komma på skám, *
ty jag åkallar dig.
Låt de gudlösa komma på skám *
och bli tystade i dódsriket.
19 Må lögnaktiga läppar förstúmmas, †
som talar fräckt mot den rättfärdige, *
med högmod och föråkt.
20 Stor är din gódhed, *
den du förvarar åt dem som frúktar dig,
och i allas åsyn bevisar *
dem som tar sin tillflykt till dig.
21 Du bevarar dem i ditt ansiktes beskydd *
när människor gaddar sig sámman,
du döljer dem i din hýdda *
mot tungornas ångrepp.
22 Lovad vare Hérren, †
som bevisat mig sin underbara nåd *
genom att ge mig en tillflykt.
23 Ty jag sade i min ångest: †
”Jag är bortdriven från dina ógon”, *
och du hörde mina böner när jag rógade.
24 Älska Herren, alla ni hans frómme. †
Herren bevarar de trógna, *
men straffar de högmodigas gärningar hårt.
25 Var frimodiga och oförfärade i era hjärtan, *
alla ni som sätter ert hopp till Hérren.

Psalm 32

Salig den vars synd är förlåten – *David prisar den människa salig som Gud räknar som rättfärdig oberoende av hennes gärningar* (Rom 4:6)

- 1 Salig den vars överträdelse är förlåten, *
den vars synd är överskyld.
- 2 Salig den människa som Herren inte tillräknar missgärning *
och i vars ande inte finns någon fålskhet.
- 3 Så länge jag teg, försmäktade mina ben *
vid min ständiga klågan.
- 4 Ty din hand låg tung på mig både dag och natt, *
min livssaft torkade ut, som i sommarhetta.
- 5 Då erkände jag min synd för dig *
och dolde inte längre min missgärning.
Jag sade: ”Jag vill bekänna mina överträdelser för Herren.” *
Då förlät du mig min synd och min missgärning.
- 6 Därför skall alla fromma be till dig i nöden, *
om än stora vattenfloder kommer, skall de inte nå till dem.
- 7 Du är mitt beskydd, du bevarar mig för nöd, *
du räddar mig och omger mig med jubel.
- 8 Jag vill lära dig och undervisa dig om den väg du skall vandra, *
jag vill ge dig råd och låta mitt öga våka över dig.
- 9 Var inte som hästar och mulåsnor, som saknar förstånd, *
på vilka man lägger tøm och betsel för att tåmja dem.
- 10 Den gudlöse har många plågor, †
men den som förtröstar på Herren, *
honom omger han med nåd.
- 11 Gläd er i Herren, †
ni rättfärdiga, frójda er, *
alla ni rättsinniga, jubla!

Psalm 33

Lovsång till Herren, som råder över allt i sin försyn – *Allt blev till genom Ordet* (jfr Joh 1:3)

- 1 Jubla i Herren, ni rättfärdiga, *
lovsång anstår hans tróгна.
- 2 Tacka Herren till lýrans klang, *
lovsjung honom till tiosträngad hárpa.
- 3 Sjung en ny sång till hans ára, *
spela skónt med júbelklang.
- 4 Ty Herrens ord är rátt, *
och allt vad han gör är gjort i trófasthet.
- 5 Han älskar rättfärdighet och rátt, *
jorden är full av Herrens nád.
- 6 Himlen är gjord genom Herrens órd *
och all dess här genom anden från hans mún.
- 7 Han samlar havets vatten som i en hóg, *
han lägger djupen i deras förrád.
- 8 Hela världen må frúkta Herren, *
alla som bor på jorden báva för honom.
- 9 Ty han sade, och det blev till, *
han befallde, och det stód där.
- 10 Herren gjorde hedningarnas råd om íntet, *
han lät folkens planer komma på skám.
- 11 Men Herrens råd består för évigt, *
hans hjärtas tankar från slákte till slákte.
- 12 Saligt det folk vars Gud är Hérren, *
det folk han har utvalt till sin égendom.
- 13 Från himlen skádade Herren nér, *
han såg alla mánniskor,
- 14 från sin boning blickade han nér *
till alla dem som bor på jórden,
- 15 han som har danat deras hjártan, *
han som ser alla deras gárningar.
- 16 En konung segrar inte genom sin stora stýrka, *
en hjálte räddas inte genom sin stora kráft.
- 17 Förgáves väntar man sig seger genom hástar, *

- med all sin styrka räddar de inte.
- 18 Men Herrens öga är vänt till dem som fruktar honom, *
till dem som hoppas på hans nåd.
- 19 Han vill rädda dem från döden *
och behålla dem vid liv i húngertid.
- 20 Vår själ väntar efter Hérren, *
han är vår hjälp och vår sköld.
- 21 I honom gläder sig vårt hjärta, *
vi förtröstar på hans heliga námn.
- 22 Må din nåd, Herre, vara över oss, *
såsom vi hoppas på díg.

Psalm 34

Herren är de rättfärdigas hjälp – *Ni har fått smaka att Herren är god* (1 Pet 2:3)

I

- 2 Jag vill alltid prisa Hérren, *
hans lov skall ständigt vara i min mún.
- 3 Min själ skall berömma sig av Hérren, *
de ödmjuka skall höra det och gládja sig.
- 4 Lova med mig Hérren, *
låt oss med varandra upphöja hans námn.
- 5 Jag sökte Herren, och han svárade mig *
och räddade mig ur all min förskráckelse.
- 6 Se mot honom, ta emot hans ljús, *
era ansikten behöver inte rodna av blýgsel.
- 7 Här är en betryckt som rópade, †
och Herren hörde honom *
och räddade honom ur all hans nód.
- 8 Herrens ängel beskyddar dem som fruktar honom, *
och han befriar dem.
- 9 Smaka och se att Herren är gód. *
Salig den som tar sin tillflykt till hónom.

- 10 Frukta Herren, ni hans h eliga, *
ty de som fruktar honom lider ingen br st.
11 Rika lider n d och h ngrar, *
men de som s ker Herren lider inte brist på något g tt.

II

- 12 Kom, mina s ner, h r mig, *
jag skall lära er Herrens fr ktan.
13  r du en man som älskar livet *
och vill se goda d gar?
14 Avh ll då din tunga från det som  r  nt *
och dina l ppar från svekfulla  rd.
15 Vänd dig bort från det som  r  nt, *
s k friden och g r det g da.
16 Herrens  gon  r vända till de r ttf rdiga *
och hans  ron till deras r p.
17 Men Herren vänder sitt ansikte mot dem som g r det  nda, *
han vill utrota minnet av dem från jorden.
18 Herren h r n r de r ttf rdiga r par *
och r ddar dem ur all deras n d.
19 Herren  r nära dem som har ett f rkrossat hj rta *
och hj lper dem som har en bedr vad  nde.
20 Den r ttf rdige måste lida m cket, *
men Herren r ddar honom ur  llt.
21 Han bevarar alla hans bön, *
inte ett enda av dem skall kr ssas.
22 Den gudlöse skall dödas av  lyckan, *
de som hatar den r ttf rdige skall stå med skuld.
23 Men Herren befriar sina tj nare, *
ingen skall stå med skuld som tar sin tillflykt till honom.

Psalm 35

Herren, räddaren i förföljelse – *De samlades och kom överens om att gripa Jesus med list och döda honom* (jfr Matt 26:3–4)

I

- 1 Gå till rätta, Herre, med dem som går till rätta med mig, *
strid mot dem som strider mot mig.
- 2 Fatta sköld och skärm *
och stå upp till min hjälp,
- 3 dra ditt spjut och spärra vägen för mina förföljare, *
gör mig viss om att du är min räddning.
- 4 Låt dem komma på skam och blýgas, *
dessa som står efter mitt lív,
låt dem vika tillbaka i skám, *
dessa som vill mitt fördárv.
- 5 Må de bli som agnar för vínden, *
och må Herrens ängel driva bort dem.
- 6 Må deras väg bli mörk och slípprig, *
och må Herrens ängel förfólja dem.
- 7 Utan orsak har de lagt ut nät där jag skall gå, *
utan orsak har de grävt en gróp för mig.
- 8 Må de ovántat drabbas av fördárv
och fångas i det nät de har lagt út, *
må de falla i nätet till sitt eget fördárv.
- 9 Men min själ skall fröjda sig i Hérren *
och glädjas över hans hjälp.
- 10 Alla ben i min kropp skall säga: *
”Herre, vem är dig lík,
du som räddar den arme från den som är honom för stárk, *
den betryckte och fattige från den som plúndrar honom?”

II

- 11 Orättfárdiga vittnen tráder frá, *

- de frågar ut mig om det jag inte vét.
- 12 De lönar mig med ont för gött, *
jag är ensam och óvergiven.
- 13 Jag bar sorgdrákt, när de var sjúka, †
jag spákte mig med fásta, *
jag bad med nedsánkt húvud.
- 14 Som om det gállde min vän, min bróder, †
gick jag sorgkládd och nédböjd, *
lik den som sörjer sin móder.
- 15 Men de gláder sig över mitt fáll *
och gaddar sig sámman,
elándiga människor, som jag inte káänner, †
gaddar sig sámman mot mig, *
de smádar mig utan úppeháll.
- 16 Dessa gudlösa, som driver gyckel för en kaka bród, *
de gnisslar tánder, de hótar mig.
- 17 Herre, hur länge skall du se på détta? †
Ryck mig undan det fördárv de beréder, *
rádda mitt liv frá léjonen.
- 18 Då skall jag tacka dig i den stora försámlingen, *
i den väldiga skaran skall jag lóva dig.

III

- 19 Lát inte dem som utan skál ár mina fiender fá júbla, *
lát inte dem som hatar mig utan orsak fá blinka med ógonen.
- 20 Ty det de säger leder inte till fríd, *
de táncer ut listiga planer mot de stilla i lándet.
- 21 De spärrar upp múnnen mot mig, *
de säger: ”Ja, så går det, det ser vi med egna ógon!”
- 22 Du, Herre, ser det – tig inte lángre! *
Herre, var inte lángt ifrá mig!
- 23 Vakna och stá upp för att skaffa mig rátt, *
för att utföra min sak, du min Gud och min Hérre.

- 24 Skaffa mig rätt i din rättfärdighet, Herre, min Gúd, *
och låt dem inte få triumféra.
- 25 Låt dem inte tänka: "Rätt åt honom, det gick som vi ville!" *
Låt dem inte säga: "Vi har fördárvat honom."
- 26 Må de komma på skam och blýgas, *
alla som gläder sig över min ófärd.
Må de bli klädda i blygsel och skám, *
dessa som förhäver sig över míg.
- 27 Men må de jubla och gládja sig, *
de som unnar mig min rätt,
och må de alltid säga: "Herren är stór, *
han som unnar sin tjänare gótt!"
- 28 Då skall min tunga tala om din rättfärdighet *
och prisa dig dag efter dag.

Psalm 36

Syndarens ondska och Guds godhet – *Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus (Joh 8:12)*

- 2 Synden talar till den gúdlöse †
i djupet av hans hjárta, *
till den som saknar fruktan för Gúd.
- 3 Den viskar det han vill hóra, *
så att han inte ser sin ogärning och háatar den.
- 4 Hans ord är synd och svék, *
insikt och godhet slår han ifrán sig.
- 5 Han smider ondskefulla pláner *
där han ligger på sin bádd,
han slår in på det ondas vág, *
han skyr inget ónt.
- 6 Herre, till himlen sträcker sig din nád, *
din trofasthet ända till skýarna.
- 7 Din rättfärdighet är som väldiga berg,
din rättvisa som havets djúp, *
Herre, du hjälper både människor och djúr.

- 8 Hur dyrbar är inte din nåd, o Gud! *
Människor tar sin tillflykt under dina vingars skúgga.
- 9 De mättas av rika gåvor i ditt hús, *
ur din ljuvlighets ström ger du dem att dricka.
- 10 Ty hos dig är livets källa, *
i ditt ljus ser vi ljús.
- 11 Låt din nåd förbli över de dína, *
din rättfärdighet över de trógna.
- 12 Låt inte de högmodiga trampa nér mig, *
de gudlösa jaga bórt mig.
- 13 Där ligger de, missdådarna – fállna, *
slagna, kan aldrig mer résa sig.

Psalm 37

De ondas och de godas öden – *Saliga de ödmjuka, de skall ärva landet* (Matt 5:5)

I

- 1 Var inte förbittrad över de ónda, *
avundas inte dem som gör órätt.
- 2 Ty de torkar snabbt som gráset *
och vissnar som gröna órter.
- 3 Förtrösta på Herren, och gör det góda, *
bo kvar i landet och bevisa tróhet,
- 4 och ha din lust i Hérren *
– då skall han ge dig vad ditt hjärta begár.
- 5 Befall din väg åt Hérren, *
förtrösta på honom – han skall göra det:
- 6 han skall låta din rättfärdighet gå fram som ljúset *
och din rätt som middagens skén.
- 7 Var stilla inför Herren och förbída honom, †
var inte förbittrad över den vars väg är lýckosam, *
över den man som umgås med ránker.
- 8 Avhåll dig från vrede, låt förbittringen fára, *

var inte upprörd, därmed gör du blott illa.

- 9 Ty de onda skall útrotas, *
men de som väntar efter Herren skall ärva lándet.
10 Ännu en liten tid, så är den gudlöse bórta, *
du söker där han fanns, men han finns inte mér.
11 Men de ödmjuka skall ärva lándet *
och njuta ostörd fréd.

II

- 12 Den gudlöse stämplar mot den rättfärdige *
och gnisslar tänder mot honom.
13 Men Herren lær åt dem, *
ty han ser att deras dag skall kómma.
14 De gudlösa drar sitt svärd och spanner sin båge, †
för att fälla den som är fattig och förtryckt, *
för att slakta dem som vandrar i rédlighet.
15 Men deras svärd skall gå in i deras eget hjárta, *
deras bågar skall brísta.
16 Bättre det lilla som en rättfärdig här *
än många gudlösas stora rikedom.
17 De gudlösas armar skall brýtas, *
men Herren stöder de rättfärdiga.
18 Herren känner de frommas dagar, *
deras arvslott skall bestå för évigt.
19 De skall inte komma på skam i den onda tíden, *
i hungerns dagar skall de bli máttade.
20 Men de gudlösa skall förgås,
Herrens fiender är som ängarnas prákt: *
de försvinner som rök, försvinner.
21 Den gudlöse lånar och betalar inte tillbåka, *
men den rättfärdige är barmhärtig och gívmild.
22 Herrens välsignade skall ärva lándet, *
men de som han förbannar skall útrotas.

- 23 En mans steg blir fasta genom Hérren *
när han har behag till hans väg.
- 24 Om han vacklar, faller han inte, *
ty Herren håller honom vid handen.
- 25 Jag har varit ung och är nu gammal †
men har aldrig sett den rättfärdige övergiven *
eller hans barn gå och tigga sitt bröd.
- 26 Han är alltid barmhärtig och villig att låna út, *
och hans barn är till välsignelse.
- 27 Vänd dig bort från det som är ont, och gör det góda, *
så skall du få bo kvar för alltid.
- 28 Ty Herren älskar det rätta *
och överger inte sina frómma.
Evigt blir de bevarade, *
men de gudlösas avkomma blir útrotad.
- 29 De rättfärdiga skall ärva lándet *
och bo där för alltid.

III

- 30 Den rättfärdiges mun talar vísdom, *
hans tunga säger det rätta.
- 31 Han bär sin Guds lag i sitt hjárta, *
han går utan att vackla.
- 32 De gudlösa vaktar på den rättfärdige *
och står efter att dóda honom,
33 men Herren lämnar honom inte i deras hánd *
och dömer honom inte när de dóms.
- 34 Hoppas på Hérren, *
och håll dig på hans väg,
så skall han upphöja dig, och du får ärva lándet, *
du skall se hur de gudlösa útrotas.
- 35 Jag såg en gudlös, trotsig i sin mákt, *
han sträckte sig hög som en grönskande céder.

- 36 Men när jag sedan gick förbi, då var han borta, *
jag sökte efter honom, men han fanns inte mér.
- 37 Ge akt på den ostrafflige, se på den rédlige, *
hur fridens man har en framtíd.
- 38 Men överträdarna skall alla förgås, *
de gudlösas framtid blir ávskuren.
- 39 Till de rättfárdiga kommer ráddning från Hérren, *
han är deras värn i tider av nód.
- 40 Herren hjälper dem och befriar dem, †
han befriar dem från de gudlösa och ráddar dem, *
ty de tar sin tillflykt till hóm.

Psalm 38

Bön av en syndare i yttersta nöd – *Alla hans vänner ... stod på avstånd* (Luk 23:49)

I

- 2 Herre, straffa mig inte i din vréde, *
tukta mig inte i din förtórnelse.
- 3 Ty dina pilar har tráffat mig, *
din hand har drábbat mig.
- 4 Det finns inget helt på min kropp för din vrédes skull, *
inget friskt i mina ben för mina sýnders skull.
- 5 Mina missgärningar går mig över huvudet, *
de är en börda som är mig för túng.

II

- 6 Mina sår stinker och flýter *
för min dårskaps skull,
- 7 jag går krokig och bójd, *
hela dagen går jag sórjande.
- 8 Mina höfter är fulla av bránd, *
det finns inget helt på min krópp.
- 9 Jag är vanmäktig och illa sónderslagen, *

jag ropar ut mitt hjärtas jämmer.

- 10 Herre, du känner min längtan, *
min suckan är inte döld för dig.
- 11 Mitt hjärta slår håftigt, †
min kraft har lämnat mig, *
mina ögons ljus är borta.
- 12 Mina vänner och grannar skyr min plåga, *
mina närmaste håller sig borta.
- 13 De som står efter mitt liv lägger ut snåror, †
de som söker min ofärd talar ónt om mig, *
de tänker svekfullt hela dagen.

III

- 14 Men jag är lik en döv som ingenting hör, *
en stum som inte öppnar sin mún,
- 15 jag är lik en man som ingenting hör *
och inte har något svar i sin mún.
- 16 På dig, Herre, hóppas jag, *
du skall svara mig, Herre, min Gúd.
- 17 Ty jag fruktar att de får gládja sig över mig, *
att de skall förhäva sig över mig, när jag vácklar.
- 18 Ty jag är nära att fälla, *
och min plåga är alltid infór mig.
- 19 Jag måste bekänna min míssgärning, *
och jag sörjer över min sýnd.
- 20 Men mina fiender får leva och är máktiga, *
många är de som hatar mig utan skál,
- 21 de som lönar gott med ónt *
och står mig emot för att jag sökt det góda.
- 22 Överge mig inte, Herre, min Gúd, *
var inte långt ifráan mig.
- 23 Skynda till min hjálp, *

Herre, du min frälsning.

Psalm 39

En plågad människas bön – *Allt skapat har lagts under tomhetens välde ... på grund av honom som vållade det, men med hopp* (Rom 8:20)

I

- 2 Jag tänkte: jag skall ta mig i åkt *
och inte synda med min tunga,
jag skall sätta lås för min mún, *
så länge gudlösa är inom hörhåll.
- 3 Så höll jag mig tyst och blev stúm, *
jag teg, men till ingen nytta.
- 4 Hjärtat brände i mitt bröst,
jag stönade, det brann som éld, *
jag kunde inte tígá.
- 5 Herre, lär mig inse att jag skall dö
och hur få mina tillmätta dagar är, *
inse att jag är förgånglig.
- 6 En handfull dagar är allt du gér mig, *
för dig är min livstid ett íntet.
Bara en vindfläkt är människán, *
- 7 som en skuggbild vandrar hon kring.
Bara en vindfläkt är skatterna hon hópar, *
hon vet inte vems de en gång skall blí.

II

- 8 Herre, vad har jag då att hóppas på? *
Mitt hopp står till díg.
- 9 Befria mig från alla mina sýnder, *
låt mig slippa bli smädad för dårskap.
- 10 Jag tiger och öppnar inte min mún *
– det är ju du som låtit detta ské.
- 11 Ta bort den plåga du lagt på mig! *

- Jag förgås under slagen av din hand.
- 12 Du tuktar och straffar en man för hans synd,
likt malen förtär du allt han har kárt. *
Bara en vindfläkt är människan.
- 13 Herre, hör min bön och lyssna till mitt róp, *
tig inte när jag gráter.
Ty en tid är jag gäst hos díg, *
en främling som alla mina fáder.
- 14 Vänd bort din blick, så kan jag gládjas, *
innan jag går bort och inte mer finns till.

Psalm 40

Tacksägelse och bön om hjälp – *Offer och gåvor begärde du inte, men en kropp har du danat åt mig* (Heb 10:5)

I

- 2 Jag satte allt mitt hopp till Hérren, *
och han böjde sig till mig och hörde mitt róp.
- 3 Han drog mig upp ur fördärvets gróp, *
ur den djupa dýn,
han ställde mina fötter på en klíppa, *
mina steg gjorde han fásta.
- 4 Han lade en ny sång i min mún, *
en lovsång till vår Gúd.
Det skall många se och bli hápna, *
de skall förtrösta på Hérren.
- 5 Salig den som sätter sin förtröstan till Hérren †
och inte vänder sig till de stólta, *
till dem som viker av i lógn.
- 6 Stora är de under du har gjort, Herre, min Gud,
och de tankar du har tánkt för oss *
– inget kan liknas vid díg.
Jag ville förkunna dem och tála om dem, *
men de går inte att rákna.

7 Till slaktoffer och matoffer har du inte behág, *
öppna öron har du gívit mig.
Du begär inte brännoffer och sýndoffer, †
8 därför säger jag: Se, jag kómmar, *
i bokrullen är skrivet vad jag skall góra.
9 Att göra din vilja, min Gud, är min lúst, *
och din lag är i mitt hjärta.

II

10 Jag bådär glädje, jag förkunnar din rättfärdighet *
i den stora församlingen.
Jag sluter inte mina läppar, *
du, Herre, vét det.
11 Din rättfärdighet döljer jag inte i mitt hjärta, *
jag talar om din trofasta hjälp.
Jag förtiger inte din nåd och din trófasthet *
för den stora församlingen.
12 Men du, Herre,
håll inte tillbaka din barmhártighet mot mig, *
din nåd och din trofasthet må alltid bevára mig.
13 Lidanden omger mig, fler än jag kan rákna, *
mina synder har hunnit upp mig, så att jag inte kan sé.
De är fler än håren på mitt huvud, *
och mitt mod har lámnat mig.
14 Jag ber dig, Herre, kom till min ráddning, *
Herre, skynda till min hjälp.
15 Må de drabbas av skam och blýgsel, *
de som står efter mitt liv och vill förgóra det,
må de vika vanärade tillbaka, *
alla de som önskar min ófärd.
16 Må de rysa av skám, *
de som säger till mig: ”Ja, så går det!”
17 Men alla de som söker díg *
må fröjdas och vara glada i díg,

de som längtar efter din räddning *
må alltid säga: ”Herren är stór.”

- 18 Jag är betryckt och fattig, *
men Herren sörjer för mitt lív.
Min hjälp och min befriare är dú. *
Dröj inte, du min Gúd.

Psalm 41

En sjuk människas bön – *En av er kommer att förråda mig, han som äter med mig* (Mark 14:18)

- 2 Salig den som tänker på den sváge, *
Herren skall hjälpa honom på olyckans dag.
3 Herren skall bevara honom och behålla honom vid liv,
han skall prisas salig i lándet, *
du utlämnar honom inte åt hans fiender.
4 Herren skall på sjukbádden stå honom bí, *
du vänder hans sjukdom i hälsa och kráft.
5 Så säger jag då: Herre, var mig nådig, *
hela mig, ty jag har syndat mot díg.
6 Mina fiender talar ónt mot mig: *
”När skall han dö och hans namn förgås?”
7 Kommer någon och besóker mig, *
talar han falska órd,
han samlar ont i sitt hjárta, *
sedan går han och sprider út det.
8 Alla som hatar mig viskar till varándra, *
de tänker ut det som är mig till skáda:
9 ”Ohjálplig ofärd har drábbat honom, *
han som ligger där skall aldrig mer stå úpp.”
10 Ja, också min vän, som jag lítade på, †
han som åt mitt bróð, *
han lyfter nu mot mig sin hál.
11 Men du, Herre, var mig nådig och lát mig stå úpp, *

- så att jag kan ge dem vad de förtjänat.
- 12 Om inte min fiende får triumföra, *
vet jag att du har behág till mig.
- 13 Du uppehåller mig, ty jag är utan skuld, *
du låter mig stå inför ditt ansikte för évigt.
- 14 Välsignad är Herren, Israels Gud,
från evighet till évighet. *
Amen, ámen.

Psalm 42

Längtan efter Gud och hans tempel – *Den som törstar skall komma, och den som vill skall fritt få dricka av livets vatten* (Upp 22:17)

- 2 Som hjorten trängtar till våttenbäckar, *
så trängtar min själ efter dig, o Gúd.
- 3 Min själ törstar efter Gud, efter den levande Gúden. *
När skall jag få träda fram inför Guds ánsikte?
- 4 Mina tårar är min föda både dag och nátt, *
ty stándigt säger man till mig: ”Var är nu din Gúd?”
- 5 Jag övervåldigas av sorg när jag mínns *
hur jag gick i festtåget upp till Guds hús,
under frójderop och tácksågelse, *
i skaran som höll hógútid.
- 6 Varför är du så bedróvad, min själ, *
varför så órolig i mig?
Hoppas på Gud,
ty jag skall åter få tácka honom, *
min frålsning och min Gúd.
- 7 Min själ är bedróvad, därför tänker jag på díg *
i Jordans land, på Hermons höjder, på Misars bérg.
- 8 Djup ropar till djup vid dånet av dina våttenfall, *
alla dina svallande böljor går fráms över mig.
- 9 Om dagen må Herren ge mig sin nåd,

- och om natten vill jag sjunga till hans åra *
och be till Gud, som är mitt lív.
- 10 Jag vill säga till Gud, min klíppa: †
”Varför har du glómt mig, *
varför måste jag gå sörjande, trängd av fiender?”
- 11 Det är som om man krossade benen i min kropp,
när mina ovänner smådar mig, *
när de ständigt säger till mig: ”Var är nu din Gúd?”
- 12 Varför är du så bedróvad, min själ, *
varför så órolig i mig?
Hoppas på Gud,
ty jag skall åter få tácka honom, *
min frälsning och min Gúd.

Psalm 43

Längtan efter templet – *Jag är ljuset som har kommit hit i världen* (Joh 12:46)

- 1 Skaffa mig rätt, o Gud,
och utför min sak mot detta trolösa fólk, *
rädda mig från dessa falska och orättfärdiga människor.
- 2 Du är den Gud som är mitt värn.
Varför har du förkástat mig? *
Varför måste jag gå sörjande, trängd av fiender?
- 3 Sänd ditt ljus och din sanning, må de léda mig, *
må de föra mig till ditt heliga berg och till din bóning,
- 4 så att jag får gå in till Guds áltare, *
till Gud, som är min glädje och frójd,
och tacka dig till hárpa, *
Gud, min Gúd.
- 5 Varför är du så bedróvad, min själ, *
varför så órolig i mig?
Hoppas på Gud,
ty jag skall åter få tácka honom, *
min frälsning och min Gúd.

Psalm 44

Folkets olyckor – Över allt detta triumferar vi genom honom som har visat oss sin kärlek
(Rom 8:37)

I

- 2 Gud, med våra öron har vi hört, *
våra fäder har berättat det för oss:
om den gärning du gjorde i deras dagar, *
i forntidens dagar.
- 3 Med din hand fördrev du folken *
och planterade dem i landet.
Du krossade andra folk *
men lät dem slå rot och växa till.
- 4 Ty de intog inte landet med sitt svärd, *
och deras egen arm gav dem inte séger,
utan din högra hand, din arm, ditt ansiktes ljús, *
ty du hade behág till dem.
- 5 Du är min konung och min Gúd, *
den som lovat Jakob séger.
- 6 Med din hjälp kan vi stöta ner våra mótståndare *
och i ditt namn trampa ner våra fiender.
- 7 Jag förlitar mig inte på min báge, *
och mitt svärd kan inte ge mig séger.
- 8 Det är du som besegrar våra mótståndare *
och låter dem som hatar oss komma på skám.
- 9 Vi sjunger ständigt Guds lóv, *
vi prisar ditt namn i évighet.

II

- 10 Men nu har du förkástat oss †
och låtit oss bli till skám, *
du drar inte ut med våra hárar.

- 11 Du låter oss vika tillbaka för fienden, *
och de som hatar oss tar sig bytte.
- 12 Du låter oss bli uppätta som får, *
du har spritt ut oss bland folken.
- 13 Du säljer ditt folk för ett ringa pris, *
stor är inte den vinst du har gjort på det.
- 14 Du låter oss bli till skam för våra grannar, *
till spott och hån för dem som bor omkring oss.
- 15 Du gör oss till ett ordspråk bland folken, *
du låter folken visa förakt för oss.
- 16 Hela dagen är min skam inför mig, *
blygsel höljer mitt ansikte,
- 17 när jag hör belackarens hånfulla ord *
och ser fiendens hämndgiriga blickar.

III

- 18 Allt detta har kommit över oss, †
utan att vi har glömt dig *
eller svikit ditt förbünd.
- 19 Våra hjärtan har inte ávfallit, *
våra steg har inte vikit av från din väg,
- 20 så att du därför har krossat oss i schakalers lánd *
och övertäckt oss med dödsskugga.
- 21 Om vi hade glömt vår Guds námn *
och sträckt ut våra händer till en främmande gúd,
22 skulle inte Gud ha märkt det, *
han som känner hjärtats hemligaste tánkar?
- 23 Nej, för din skull blir vi dödade hela dágen, *
vi blir betraktade som sláktfår.
- 24 Vakna upp! Herre, varför sóver du? *
Vakna, förkasta oss inte för álltid.
- 25 Varför döljer du ditt ansikte *
och glömmmer vårt lidande och trángmål?

- 26 Vår själ är nedböjd i stóftet, *
vår kropp ligger nedtryckt till jorden.
27 Stå upp till vår hjälp, *
och rädda oss i din nåd.

Psalm 45

Konungens bröllop – *Brudgummen är här, kom ut och möt honom!* (Matt 25:6)

- 2 Mitt hjärta flödar över av sköna ord,
jag sjunger min dikt för en kónung, *
en snabb skrivares penna är min túnga.
- 3 Du är den skönaste bland människor, †
ljuvlighet är utgjuten över dina láppar, *
ja, Gud har välsignat dig för évigt.
- 4 Omgjorda dina höfter, du hjälte, med ditt svárd, *
klä dig i ditt majestät och din hárlighet.
- 5 Drag ut och vinn séger! †
Försvara sanning, ödmjukhet och rátt! *
Din högra hand skall göra underbara gárningar.
- 6 Skarpa är dina pílar, †
de skall lägga folken únder dig, *
konungens fiender skall träffas i hjártat.
- 7 Gud, din tron står för tid och évighet, *
ditt rikes spira är rättvisans spíra.
- 8 Du älskar det rätta men hatar órátt, †
därför har Gud, din Gud, smórt dig *
med glädjens olja mer än dina líkar.
- 9 Av myrra, aloe och kassia doftar dina kláder, *
från elfenbenspalats gläder dig strángaspel.
- 10 Konungadótttrar har du som tárnor i ditt hów, *
en drottning står vid din högra sida i guld från Ofir.
- 11 Hör, dotter, och ge akt, och vänd hit ditt óra: *
Glöm nu ditt folk och din faders hús,
12 så att konungen får ha sin lust i din skónhet *

- han är din herre, och för honom skall du falla néd.
- 13 Dotter av Tyros, de rikaste i folket *
söker vinna din ynnest med gåvor.
- 14 Idel härlighet är konungadottern i gemåket: *
av guldvirkat tyg består hennes drákt.
- 15 I brokigt vävda kläder förs hon till kónungen, †
jungfrur, hennes väninnor, följer henne, *
de leds in till díg.
- 16 Under glädje och fröjd förs de frám, *
de tågar in i konungens paláts.
- 17 Dina söner skall tráda i dina fäders ställe, *
du skall sätta dem till furstar överallt i lándet.
- 18 Ditt namn vill jag göra prisat bland alla kommande slákten, *
ja, folken skall lova dig, alltid och i évighet.

Psalm 46

Gud, vår tillflykt och styrka – *Man skall ge honom namnet Immanuel, det betyder: Gud med oss (Matt 1:23)*

- 2 Gud är vår tillflykt och vår styrka, *
en hjälp i nöden, väl beprövad.
- 3 Därför skulle vi inte frukta om än jorden skálvde *
och bergen störtade ner i havets djúp,
4 om än dess vågor brusade och svállade, *
och bergen bävade vid dess úppror.
Herren Sebaot är méd oss, *
Jakobs Gud är vår bórg.
- 5 En ström går fram
vars flöden ger glädje åt Guds stád, *
åt den Högstes heliga bóning.
- 6 Gud bor därinne, den skall inte váckla, *
Gud hjälper den när morgonen grýr.
- 7 Hedningarna larmar, riken vácklar, *
han låter höra sin röst, då smälter jórden.

- 8 Herren Sebaot är méd oss, *
Jakobs Gud är vår bórg.
- 9 Kom och skåda Herrens vérk: *
gärningar som väcker häpnad utför han på jorden.
- 10 Han stillar strider intill jordens ánde, †
han bryter bågen och knäcker spjutet, *
sköldarna bränner han upp i éld.
- 11 Bli stilla och besinna att jag är Gúd. *
upphöjd över folken, upphöjd över jorden.
- 12 Herren Sebaot är méd oss, *
Jakobs Gud är vår bórg.

Psalm 47

Herren, världsalltets konung – *Han sitter på Faderns högra sida, och hans rike skall aldrig ta slut*

- 2 Klappa i händerna, alla fólk, *
höj jubel till Gud med frójderop.
- 3 Ty Herren är den Högste, han är värd att frúkta, *
en väldig konung över hela jorden.
- 4 Han tvingar folken únder oss *
och folkslagen under våra fótter.
- 5 Han utväljer åt oss ett eget lánd, *
Jakobs, hans älskades, stólthet.
- 6 Gud har stigit upp under júbel, *
Herren, till dånet av basúner.
- 7 Lovsjung Gud, ja, lövsjung, *
lovsjung vår konung, lövsjung.
- 8 Ty Gud är konung över hela jorden, *
sjung med insikt till hans ára.
- 9 Gud är nu konung över alla hédningar, *
Gud har satt sig på sin heliga trón.
- 10 Folkens yppersta har sámlats *
och blir ett folk åt Abrahams Gúd.

De som är jordens sköldar tillhör Gúd, *
högt är han úpphöjd.

Psalm 48

Tacksägelse för folkets räddning – *Han förde mig i anden upp på ett stort och högt berg och visade mig den heliga staden Jerusalem (Upp 21:10)*

- 2 Stor och högtlovad är Hérren *
i den stad där vår Gud har sin bóning.
- 3 Skönt reser sig hans heliga bérge, *
en fröjd för hela jórden,
berget Sion längst uppe i nórr, *
den store konungens stád.
- 4 Gud bor i dess paláts, *
han har gjort sig känd som ett várn.
- 5 Kungarna slöt sig sámman, *
tillsammans drog de frám.
- 6 De såg upp och hápnade, *
de förskräcktes, de flýdde.
- 7 Bävan grep dem, ångest lik en fódande kvínnas, *
8 som när östanvinden krossar skeppen från Tarshísh.
- 9 Det vi hade hört om fick vi se
i Herren Sebaots stad, i vår Guds stád. *
Gud håller den vid makt i évighet.
- 10 Vi tänker, o Gud, på din nád, *
när vi står i ditt témpel.
- 11 Som ditt namn, o Gud,
så når ditt lov intill jordens ándar, *
din högra hand är full av ráttfárdighet.
- 12 Sions berg må gládja sig †
och Judas döttrar frójdade sig, *
för dina dómars skull.
- 13 Vandra runt Sion, gå omkring det, räkna dess tórn, *
14 ge akt på dess murar, gå genom dess paláts,

- 15 så att ni kan berätta för kommande släkten: †
Sådan är Gud, vår Gud, alltid och i évighet. *
Han skall ledsaga oss intill dóden.

Psalm 49

Rikedomens tomhet – *Sannerligen, det är svårt för en rik att komma in i himmelriket* (Matt 19:23)

I

- 2 Hör detta, alla fólk, *
lyssna, ni alla som lever i världen,
3 både låga och hóga, *
rika såväl som fáttiga!
4 Min mun skall tala vísdom, *
mitt hjärtas tanke skall vara förstånd.
5 Jag vill vända mitt öra till lärorikt tál, *
yppa vid lyran min hemliga kúnskap.
6 Varför skulle jag frukta i olyckans dagar, *
när mina förföljares ondska ómger mig?
7 De förlitar sig på sina ágodelar *
och berómmer sig av sin stora ríkedom.
8 Men ingen kan rädda sig sjálv *
eller ge Gud den lösepenning han kráver.
9 För dyr är lösen för lívet, *
den kan aldrig någonsin betálas,
10 så att man får leva för álltid *
och undgår att se gráven.
11 Nej, man skall se att visa män dör,
att dårar och ofórnuftiga förgås liksom dé, *
de måste lämna sina ágodelar åt ándra.
12 Graven blir deras hem för álltid, †
deras boning frá slákte till slákte, *
fast de uppkallat jordagods efter sina námn.
13 En mánniska har, mitt i sin hárlighet, inget bestánd, *

hon är lik boskapen, som förgås.

II

- 14 Så går det för dem som förtröstar på sig själva, *
så blir slutet för dem som talar stora ord.
- 15 Döden för dem fram på sina ängar som en fårhjord, *
ända till dödsriket störtar de ner.
Deras gestalter förtärs av dödsriket, *
där nere får de sin bönning.
- 16 Men Gud skall köpa mig fri, *
han skall rädda mig ur dödsrikets våld.
- 17 Frukta inte när en man blir rik, *
när hans hus växer till i härlighet.
- 18 Av allt detta får han ingenting med sig vid sin död, *
hans härlighet följer honom inte dit ner.
- 19 Om han än prisar sig välsignad under sitt liv, *
och berömmar sig, när han gör sig goda dagar,
20 så skall han dock gå till sina fäder, *
till dem som inte längre ser ljuset.
- 21 En människa som, mitt i sin härlighet, är utan förstånd, *
hon är lik boskapen, som förgås.

Psalm 50

Den sanna fromheten – *Jag har inte kommit för att upphäva lagen utan för att uppfylla den*
(jfr Matt 5:17)

I

- 1 Gud, Herren Gud, talar och kallar hela jorden, *
från solens uppgång ända till dess nedgång.
- 2 Från Sion, det fullkomligt sköna, *
träder Gud fram i glans.
- 3 Vår Gud kommer, han skall inte tåga, †
framför honom går förtärande eld, *
kring honom stormar det häftigt.

4 Han kallar på himlen därövan och på jorden, *
ty han vill hålla dom över sitt folk:
5 ”Samla inför mig mina frómma, *
som sluter förbund med mig vid óffer.
6 Himlarna förkunnar att han är ráttfárdig, *
att Gud är den som skipar rátt.”

II

7 ”Hör, mitt folk, jag vill tála, †
Israel, jag vill ställa dig till svárs. *
Jag är Gud, din Gúd.
8 Jag vill inte straffa dig för dina óffer, *
dina brännoffer har jag alltid inför mig.
9 Men jag tar inte emot tjurar ur ditt hús *
eller bockar ur dina fállor.
10 Ty mina är alla skogens djúr, *
boskapen på de tusende bérge,
11 jag känner alla fåglar i skýn, *
jag vet vad som rör sig på márken.
12 Om jag hungrade behövde jag inte sága det, *
ty min är jorden och allt som finns på den.
13 Skulle jag då äta kött från tjúrar *
eller dricka blod från bóckar?
14 Nej, offra lovets offer åt Gúd, *
och infria dina löften till den Högste.
15 Ákalla mig på nödens dág, *
så vill jag hjälpa dig, och du skall prisa mig.”

III

16 Men till den gudlöse säger Gud:
”Hur kan du tala om mina stádgar *
och föra mitt förbund på túngan,
17 du som hatar túktan *
och vänder ryggen åt mina órd?

- 18 Om du ser en tjuv håller du méd honom, *
med äktenskapsbrytare ger du dig i låg.
- 19 Din mun talar onda, elaka ord, *
och din tunga smider rånker.
- 20 Du förtalar din bróder, *
du anklagar din moders són.
- 21 Så gör du, och jag tíger, *
och nu tror du att jag är som dú.
Nej, jag vill ställa fram det för dina ógon, *
och jag vill stráffa dig.
- 22 Ni som glömmar Gud, besinna détta, *
så att jag inte sliter sönder er utan ráddning:
- 23 Den som offerar lovets offer árar mig, *
och den som ger akt på sin väg skall se min frálsning.”

Psalm 51

Gud, var mig nådig – *Se till att ni förnyas i ande och förstånd och att ni klär er i den nya människan (Ef 4:23–24)*

- 3 Gud, var mig nådig i din gódhed, *
utplána mina övertrádelser i din stora barmhártighet.
- 4 Två mig väl från min míssgärning, *
rena mig från min sýnd.
- 5 Ty jag känner mina sýnder, *
mina övertrádelser är alltid infórr mig.
- 6 Mot dig allena har jag sýndat, *
jag har gjort det som är ont i dina ógon.
Så befinns du rättfárdig i dina ord, *
rättvis i dina dómar.
- 7 Se, i synd är jag född, *
i synd har min moder ávlat mig.
- 8 Du har ju behag till sanning i hjártat, *
så lär mig då vishet i mitt ínnersta.
- 9 Rena mig med isop, så att jag blir rén, *

- två mig, så att jag blir vitare än snö.
10 Låt mig känna fröjd och glädje, *
låt de ben som du har krossat få fröjda sig.
- 11 Vänd bort ditt ansikte från mina synder, *
utplåna alla mina skulder.
- 12 Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta, *
ge mig på nytt en frimodig ånde.
- 13 Förkasta mig inte från ditt ansikte, *
ta inte din heliga ande ifrån mig.
- 14 Låt mig åter få fröjdas över din frälsning, *
uppehåll mig med villighetens ånde.
- 15 Då skall jag lära överträdarna dina vägar, *
och syndarna skall omvända sig till dig.
- 16 Rädda mig från blodsdåd, Gud, min frälsare, *
så skall min tunga jubla över din rättfärdighet.
- 17 Herre, öppna mina läppar, *
så att min mun kan förkunna ditt löv.
- 18 Ty du har inte behag till slaktoffer, †
då skulle jag ge dig sådana; *
du har inte lust till brännoffer.
- 19 Det offer som behagar Gud är en förkrossad ånde, *
ett förkrossat och bedrövat hjärta
skall du, o Gud, inte förakta.
- 20 Gör väl mot Sion i din nåd, *
bygg upp Jerusalems murar.
- 21 Då skall du få rätta offer som behagar dig, †
brännoffer och héoffer, *
då skall man offra tjurar på ditt åltare.

Psalm 52

Mot fienden – *Den stolte skall ha sin stolthet i Herren* (1 Kor 1:31)

- 3 Du mäktige, varför skryter du över det ónda, *

- varför förhäver du dig ständigt mot den frómme?
- 4 Du lömske, din tunga far efter fördärv, *
den är lik den skarpaste rákkniv.
- 5 Du älskar ont mer än gótt, *
lögn mer än sanningens órd,
- 6 du älskar fördärvliga órd, *
du falska túnga.
- 7 Därför skall Gud störta ner dig för álltid, †
han skall gripa dig och rycka ut dig ur din hýdda *
och utrota dig ur de levandes lánd.
- 8 De rättfärdiga skall se det och frúkta, *
de skall hána honom och sága:
- 9 ”Se, där är den man som inte gjorde Gud till sitt värn,
utan förlitade sig på sin stora ríkedom, *
trotsig i sin lýstnad!”
- 10 Men jag skall vara som ett grönskande olivträd i Guds hús. *
Jag förtröstar på Guds nåd álltid och för évigt.
- 11 Jag skall i evighet tacka dig för vad du gjórt *
och inför dina fromma hoppas på ditt namn, ty du är gód.

Psalm 53

De gudlösas dårskap – *Alla har syndat och gått miste om härligheten från Gud (Rom 3:23)*

- 2 Dårarna tänker: ”Det finns ingen Gud.”
Deras handlingar är usla och vídriga, *
ingen finns som gör gótt.
- 3 Gud skådar ner från hímlen, †
för att se om det finns någon vís, *
någon som söker Gúd.
- 4 Nej, alla har avfallit, alla är fördärvade, *
ingen gör gott, ingen énda.
- 5 Dessa ogärningsmän, har de ingenting lárt?
De äter mitt folk, som om de åt bróð, *
och de ákallar inte Gúd!

- 6 Förskräckelse skall dräbba dem, †
oväntad förskräckelse, *
Gud skall krossa deras ben.
De som har lägrat sig mot dig skall stå där med skám, *
ty Gud skall förkåsta dem.
- 7 Ack att från Sión *
kom räddning för Ísrael!
När Gud en gång återupprättar sitt fólk, *
då skall Jakob jubla, då skall Ísrael vara glád.

Psalm 54

Bön om hjälp – *Profeten ber att han i Herrens namn skall befrias från förföljarnas ondska*
(Cassiodorus)

- 3 Fräls mig, Gud, genom ditt námn, *
skaffa mig rätt i din mákt.
- 4 Gud, hör min bön, *
lyssna till mina órd.
- 5 Ty främlingar reser sig upp mot mig,
och våldsverkare står efter mitt lív, *
de har inte Gud för ógonen.
- 6 Men Gud är min hjälpare, *
Herren beskyddar mig.
- 7 Må det onda falla tillbaka på mina förföljare, *
förgör dem, du som är trófast.
- 8 Jag skall offra åt dig med villigt hjárta, *
Herre, jag skall prisa ditt namn, ty du är gód.
- 9 Herren räddar mig ur all nód, *
och jag får se hur det går med mina fiender.

Psalm 55

Klagan över falska vänner – *Bávan och ángest kom över Jesus* (Mark 14:33)

I

2 Lyssna, Gud, till min bön,
dölj dig inte för min åkallan, *
hör på mig och svåra mig.
3 I min vanda är jag utan ro och måste klåga, *
4 vid fiendens rop, vid den gudlöses skri.
Ty de drar ólycka över mig, *
de ansätter mig i vréde.
5 Mitt hjärta ängslas i mitt bröst, *
dödens fasor har fallit óver mig.
6 Frukten och bävan kommer óver mig, *
förfåran griper mig.
7 Därför tänker jag:
Om jag ändå hade vingar som dúvan! *
Då skulle jag flyga bort och söka mig ett bó.
8 Långt bort skulle jag flý *
och finna härbärke i óknen.
9 Jag skulle skynda att söka mig en tillflykt *
undan oväder och stórmvind.
10 Fördärva dem, Herre, gör deras tungor óense. *
Ty våld och uppror ser jag i stáden.
11 Dag och natt går de omkring den, ovanpå dess múrar, *
ondska och olycka råder där.
12 Fördärv råder i stáden, *
förtryck och svek viker inte från dess tórg.

II

13 Det är inte en fiende som smádar mig, *
det kunde jag bára,
det är inte min ovän som förháver sig, *
för honom kunde jag gömma mig úndan.
14 Men du gör det, du som var min jámlíke, *
min vän och förtrógne,
15 du som levde med mig i ljuvlig förtrólighet, *

du som gick med mig i högtidsskaran i Guds hús.

- 16 Må döden oväntat drábba dem, †
må de fara ner i dödsriket lévande, *
ty ondska råder i deras hus och deras hjärtan.
- 17 Men jag ropar till Gúd. *
Herren skall hjälpa mig.
- 18 Afton och morgon och middag suckar jag och klágar, *
och han skall höra min róst.
- 19 Han befriar och skyddar mig, †
så att de inte kommer víd mig, *
dessa många som går till ángrepp.
- 20 Gud skall höra min bön och beségra dem, *
han som sedan urtiden sitter på sin trón.
Ty de vill inte vända óm, *
och de fruktar inte Gúd.
- 21 Han bär hand på sin ván, *
han bryter Guds förbúnd.
- 22 Orden i hans mun är hala som smór, *
men stridslust fyller hans hjárta.
Hans ord är lenare än ólja, *
men de är dragna svárd.
- 23 Kasta din börda på Hérren, †
han skall låta dig stå úpprätt, *
han skall aldrig tillåta att den rättfärdige vácklar.
- 24 Gud, du skall stórta ner dem i gravens djup,
de blodgiriga och falska får inte ens leva halva sitt lív, *
men jag förtröstar på díg.

Psalm 56

Förtröstansfull bön till Herren – *Här ser vi Kristus i hans lidande* (S:t Hieronymus)

- 2 Var mig nådig, Gud, ty människor står mig efter lívet, *
mina fiender plågar mig dag efter dag.
- 3 Mina förföljare står mig dagligen efter lívet, *

- många strider mot mig i hógmod.
- 4 Men när fruktan kommer över mig, *
sätter jag min förtröstan till dig.
- 5 Jag prisar Guds ord,
jag förtröstar på Gud och skall inte frúkta. *
Vad kan människor góra mig?
- 6 De förvränger ständigt mina ord, *
allt de tänker går ut på att skáda mig.
- 7 De gaddar sig samman, de lägger försát, *
de vaktar på mina steg, de står efter mitt lív.
- 8 Skulle de räddas med all sin óndska? *
Nej, slå ner folken, Gud, i din vréde.
- 9 Du har räknat min flykts dagar. †
Samla mina tårar i din lågel, *
skriv dem i din bók.
- 10 Då måste mina fiender vika tillbaka när jag rópar. *
Jag vet att Gud står mig bí.
- 11 Jag prisar Guds ord, *
jag prisar Herrens ord.
- 12 Jag förtröstar på Gud och skall inte frúkta. *
Vad kan människor góra mig?
- 13 Jag har löften att infria till dig, *
Gud, jag vill infria dem med lóvoffer.
- 14 Ty du har räddat mitt liv från dóden *
och mina fötter från fáll.
Så kan jag vandra inför Gúd *
i de levandes ljús.

Psalm 57

En plågad människas morgonbön – *Denna psalm besjunger Herrens lidande* (S:t Augustinus)

- 2 Var mig nådig, Gud, var mig nådig, *
ty till dig tar min själ sin tillflykt.

- Under dina vingars skugga vill jag ta min tillflykt, *
till dess att det onda är förbi.
- 3 Jag ropar till Gud den Högste, *
till Gud, som fullbordar sitt verk för mig.
- 4 Han skall sända hjälp från himmelen †
när mina fiender smådar mig. *
Gud skall sända sin nåd och sin trofasthet.
- 5 Jag är omgiven av léjon *
som brinner av lystnad efter människor.
Deras tänder är spjut och pilar *
deras tungor är skarpa svärd.
- 6 Upphöjd vare du, Gud, över himmelen, *
må din ära sträcka sig över hela jorden!
- 7 De lägger ut nät för mina fötter, de förnédrar mig, *
de gräver en grop för mig men faller själva däri.
- 8 Mitt hjärta är berett, o Gud, mitt hjärta är berett, *
jag vill sjunga och spela.
- 9 Vakna upp, min själ!
Vakna upp, du harpa och du lúra! *
Jag vill väcka grýningen.
- 10 Herre, jag vill tacka dig bland fólken, *
jag vill lovsjunga dig bland fólkslagen.
- 11 Ty din godhet når ända upp till himmelen, *
din trofasthet ända till skýarna.
- 12 Upphöjd vare du, Gud, över himmelen, *
må din ära sträcka sig över hela jorden!

Psalm 58

Bön om straff över de onda – *Fäll ingen dom i förtid, innan Herren kommer* (1 Kor 4:5)

- 2 Talar ni verkligen rättfärdigt, ni mäktiga, *
dömer ni människorna rättvist?
- 3 Nej, i hjärtat gör ni upp onda plåner, *
och med era händer sprider ni våld i landet.

- 4 De gudlösa är avfälliga redan från modersskötet, *
de lögnaktiga far vilse redan från moderlivet.
- 5 Deras gift är som órmgift, *
som giftet från en húggorm,
6 som sluter sitt öra för ormtjusarens röst *
och inte hör ens den förfarne besvärjaren.
- 7 Gud, krossa tänderna i deras mún, *
Herre, bryt ut de unga lejonens tánder.
- 8 Låt dem bli till intet, som vatten som rinner bört, *
de pilar de skjuter må bli som utan údd.
- 9 Må de förgås, likt snigeln som úplöses, *
likt det foster som inte får se sólen.
- 10 Snabbare än bränslet får grytan att kóka *
skall vredens eld förtára dem.
- 11 När den rättfärdige ser hämnden, skall han gládjas, *
han skall tvätta sina fötter i den gudlöses blód.
- 12 Och människorna skall säga:
”Nu får den rättfärdige sin lón, *
det finns en Gud som dömer på jórden.”

Psalm 59

En bön om räddning – *Här hör vi Frälsaren lära alla att hängivet dyrka hans Fader* (Eusebios av Caesarea)

- 2 Befria mig, min Gud, från mina fiender, *
skydda mig för dem som förföljer mig.
- 3 Befria mig från dem som övar våld, *
rädda mig från dessa mórdare.
- 4 De ligger i försát för mig, †
grymma människor gaddar sig sámman, *
utan att jag, Herre, har begått något ónt.
- 5 Utan att jag har sýndat *
löper de fram och gör sig redo till strid.
Vakna upp, kom mig till mótes, *
se vad som drábbar mig!

- 6 Herre Gud Sebaot, du Israels Gud,
vakna och hemsök alla hédningar, *
hemsök utan nåd alla trolösa ógärningsmän!
- 7 Var afton kommer de tillbaka, *
de tjuter som hundar och stryker omkring i stáden.
- 8 Deras mun flödar óver, †
deras ord är dragna svárd, *
de tänker: ”Vem skulle hóra det?”
- 9 Men du, Herre, lér át dem, *
du bespottar alla hédningar.
- 10 Du min styrka, jag vill hålla mig till díg. *
Gud är min bórg.
- 11 Min Gud kommer mig till mötes med sin nåd. *
Gud låter mig se ner på mina förfóljare.
- 12 Dräp dem inte, annars glömmet mitt folk,
låt dem genom din kraft driva hemlösa omkríng, *
och slá ner dem, Herre, du vår skóld.
- 13 De syndar så snart de öppnar sin mun.
Må de fångas i sitt hógmod, *
i den förbannelse och lögn som de spríder.
- 14 Förgör dem i vrede, förgör dem, *
så att de inte längre finns tíll.
Då erfar de att det är Gud som ráder óver Jákob *
och ánda tíll jordens gránses.
- 15 Var afton kommer de tillbaka, *
de tjuter som hundar och stryker omkring i stáden.
- 16 De driver omkring efter róv. *
Blir de inte mätta ylar de natten ígénom.
- 17 Men jag vill sjunga om din mákt *
och jubla óver din nåd när morgonen grýr,
ty du är för mig en bórg, *
en tillflykt när jag är i nód.
- 18 Du min styrka, díg vill jag prísas, *

ty Gud är min borg, min nåderike Gúd.

Psalm 60

Bön efter nederlag – *I världen får ni lida, men var inte oroliga, jag har besegrat världen* (Joh 16:33)

- 3 Gud, du har förkastat oss och brutit nér oss. *
Din vrede har drabbat oss. Upprätta oss igen!
- 4 Du har kommit landet att bäva och rámna. *
Hela nu dess revor, ty det vácklar.
- 5 Hårt har du prövat ditt fólk, *
du har slagit i åt oss rusande vín.
- 6 Men åt dem som fruktar dig har du rest ett banér, *
dit de kan samlas och fly undan bágen.
- 7 Grip in med din högra hand och ge oss séger, *
bönhör oss, lát dina vänner bli ráddade!
- 8 Gud har sagt i sin helgedom: ”Jag skall triumféra, *
jag skall mäta ut Suckots dal och utskifta Shékem.
- 9 Mitt är Gilead, mitt är Manásse, *
Efraim är min hjälm och Juda min spíra.
- 10 Men jag gör Moab till mitt tváttfat, †
jag kastar min sko på Édom. *
Hylla mig med jubelrop, du filisteernas lánd!”
- 11 Vem för mig mot den välbefásta stáden, *
vem leder mig mot Édom?
- 12 Har du, o Gud, förkástat oss, *
vill du inte dra ut med våra hárar?
- 13 Stå oss bi i kampen mot fienden, *
ty människor kan inte ge oss hjálp,
- 14 men med Gud kan vi göra mäktiga tíng, *
han skall trampa ner våra fiender.

Psalm 61

En landsflyktigs bön – *En bön av den rättfärdige som hoppas på det som hör evigheten till*
(S:t Hilarius)

- 2 Hör, o Gud, mitt róp, *
lyssna till min bön.
- 3 Från jordens ände ropar jag till dig,
ty mitt hjärta försmäktar. *
För mig upp på klippan som är för hög för mig.
- 4 Ty du är min tillflykt, *
ett torn som skyddar mig mot fienden.
- 5 Låt mig bo i din hydda för évigt, *
jag tar min tillflykt under dina vingar.
- 6 Du, o Gud, har hört mina löften *
och gett en arvslott åt dem som fruktar ditt námn.
- 7 Låt konungen leva länge, *
må hans år vara från släkte till släkte.
- 8 Må han för évigt sitta på sin tron inför Gúd. *
Bevara honom i nåd och trófasthet.
- 9 Då skall jag ständigt lovsjunga ditt námn *
och infria mina löften dag efter dag.

Psalm 62

Friden i Gud – *Må hoppets Gud fylla er tro med all glädje och frid* (Rom 15:13)

- 2 Bara hos Gud finner min själ sin ró, *
från honom kommer min hjälp.
- 3 Ja, han är min klippa och min hjälp, *
min borg, jag skall inte váccla.
- 4 Hur länge vill ni rása mot mig *
och samfállt störta frám mot mig,
som för att få en vägg att fálla, *
en mur att störta ín?
- 5 De tänker stöta ner mig från min hójd, *
de älskar lögn.

- Med munnen välsignar de, *
men i sitt innersta förbånnar de.
- 6 Bara i Gud må du ha din ró, min själ, *
ty från honom kommer mitt hópp.
- 7 Ja, han är min klippa och min hjälp, *
min borg, jag skall inte vackla.
- 8 Hos Gud är min frälsning och min ára, *
min starka klippa, min tillflykt har jag i Gúd.
- 9 Förtrösta alltid på honom, du folk,
utgjut för honom era hjärtan. *
Gud är vår tillflykt.
- 10 En vindfläkt är människán, *
myndiga herrar idel tómhet.
I vågskålen är de för lätta, *
de väger mindre än en vindfläkt.
- 11 Förlita er inte på förtryck, *
sätt inte ert hopp till orätt vinning.
Om er rikedom växer, *
så fäst inte ert hjärta vid dén.
- 12 En gång har Gud sagt det, *
ja, två gånger har jag hört det:
makten finns hos Gud,
13 och hos dig, Herre, finns nåd, *
du lönar var och en efter hans gärningar.

Psalm 63

Längtan efter Gud – *Söker Gud i gryningen gör den som tar avstånd från nattens gärningar*

- 2 Gud, du är min Gúd, *
i gryningen söker jag dig.
Min själ törstar efter dig,
min kropp längtar efter dig *
i ett torrt land som försmäktar utan våtten.
- 3 Så skådar jag nu efter dig i témplet *

- för att få se din makt och din ára.
- 4 Ty din nåd är bättre än liv, *
mina läppar skall pri^sa dig.
- 5 Så skall jag då lova dig så länge jag léver, *
i ditt namn skall jag lyfta mina händer.
- 6 Min själ blir mättad som av märg och fétt, *
och med jublande läppar lovsjunger min mún,
7 när jag kommer ihåg dig på min bádd *
och tänker på dig under nattens tímmar.
- 8 Ty du är min hjál^p, *
och under dina vingars skugga júblar jag.
- 9 Min själ håller sig intíll dig, *
din högra hand beskýddar mig.
- 10 Men dessa som står efter mitt liv och vill förgó^ra mig, *
de skall fara ner i jordens djúp.
- 11 De skall utlämnas åt svá^rd, *
de skall bli schakalers byte.
- 12 Men konungen skall glädja sig i Gud,
de som svär vid honom skáll få júbla *
när lögnarnas mun blir ty^stad.

Psalm 64

Bön om skydd mot fiender – *Denna psalm bör framför allt få oss att tänka på Herrens lidande* (S:t Augustinus)

- 2 Hör, o Gud, min röst, när jag klágar, *
skydda mitt liv mot fiendens hót.
- 3 Göm mig för de ondas skára, *
för ogärningsmännens larmande hóp,
- 4 De vässar sina tungor som svá^rd, *
de lägger an med bittra ord som med pílar,
5 för att skjuta den skuldlöse ur bákháll *
– plötsligt skjuter de, utan förskóning.
- 6 De står fast i sitt onda úppsát, †

- de ordar om hur de skall lägga ut snåror, *
de säger: "Vem skulle sé oss?"
- 7 De tänker ut lömska plåner: †
"Nu är vi redo att slå till!" *
Deras inre är fördärvat, deras hjärta är en åvgrund.
- 8 Då skjúter Gud dem, *
plötsligt sårar dem hans píl.
- 9 Deras tunga får dem på fall, de blir stráffade, *
alla som ser dem skakar på huvudet.
- 10 Och alla människor blir förskräckta, *
de förkunnar vad Gud har gjort och besinnar hans vérk.
- 11 Den rättfärdige skall glädja sig i Hérren †
och ta sin tillflykt till hónom, *
och alla rättsinniga skall júbla.

Psalm 65

Högtidlig tacksägelse – *Sion skall här tolkas som den himmelska staden* (Origenes)

- 2 Dig tillhör lovsång, o Gud, på Sión, *
vi vill infria våra löften till díg.
- 3 Du som hör bón, *
till dig kommer allt lévande.
- 4 Våra missgärningar är oss för túnga, *
men du förlåter vad vi brútit.
- 5 Salig den du utväljer och låter komma till díg, *
så att han får bo i dina gárdar.
Må vi få mätta oss med det goda i ditt hús, *
det heliga i ditt témpel.
- 6 Du gör underbara gárningar *
och bönhör oss i trohet, Gud, vår frálsare,
du som är en tillflykt för alla jordens ándar *
och för havet i fjárran,
- 7 du som gör bergen fasta genom din kráft, *
ty du är rustad med mákt,

- 8 du som stillar havens brús, *
deras böljors brus och folkens lårn.
- 9 De som bor vid jordens ändar häpnar för dina técken, *
österland och västerland uppfyller du med jubel.
- 10 Du visar omsorg om landet och våttnar det, †
du låter det flöda över av rikedom, *
Guds källa har vatten till füllest.
Du bereder säd åt människorna, *
när du så bereder jorden.
- 11 Dess fåror våttnar du, *
du jämnar det som är úpplöjt,
med regnskurar mjukar du úpp den, *
det som växer på den välsígnar du.
- 12 Du kröner året med ditt góda, *
och där du går fram ges skörd i óverflöd:
13 betesmarkerna i öknen drýper, *
och höjderna omger sig med frójd,
14 ängarna höljer sig i hjórdar, †
och dalarna täcks med sád *
– allt höjer jubelrop och sjúnger.

Psalm 66

En tackofferhymn – *Om Herrens uppståndelse och folkens omvändelse* (Hesychios)

I

- 1 Höj jubel till Gud, alla länder, *
2 lovsjung hans namn, ge honom ära och pris.
3 Säg till Gud: Hur underbara är inte dina gárningar, *
för din stora makts skull visar dina fiender dig lýdnad.
4 Alla länder skall tillbe och lovsjunga díg, *
de skall lovsjunga ditt námn.
5 Kom och se vad Gud har gjórt. *
Underbara är hans gárningar mot mánniskor.
6 Han förvandlade havet till torrt land,

de vandrade rakt genom flóden, *
då gladdes vi över honom.
7 Han råder för évigt, †
hans ögon ger akt på fólken, *
de trotsiga kan inte stå emot hans mákt.
8 Prisa, ni folk, vår Gúd, *
och låt hans lov ljuda högt,
9 ty han har bevarat vårt lív *
och har inte låtit oss váckla.
10 Du próvade oss, o Gud, *
du luttrade oss som sílver,
11 du förde oss in i fångelse, †
du lade en tung börda på vår rýgg, *
du lät människor fara fram över vårt huvud,
12 vi måste gå genom eld och vátten, *
men du har fört oss ut i fríhet.

II

13 Så kommer jag då till ditt hus med bránnoffer, *
jag vill infria mina löften till díg,
14 dem som jag avgav med mina láppar *
och som min mun uttalade i min nód.
15 Bránnoffer av feta får bär jag fram inför dig,
med offerånga av bággar, *
jag offerar både tjurar och bóckar.
16 Kom och hör, jag vill berätta för er,
ni alla som fruktar Gúd, *
om allt gott som Herren har gjórt för mig.
17 När jag ropade till honom med min mún, *
redan då var lovsång på min túnga.
18 Om jag tänkt ut något orátt i mitt hjárta, *
så skulle Herren inte ha hórt mig.
19 Men Gud har hórt mig, *
han har lyssnat till mitt bónerop.

- 20 Lovad vare Gud,
som inte har förkastat min bön *
eller vänt ifrån mig sin nåd.

Psalm 67

Alla folk skall tacka Gud – *Ni skall veta att det är till hedningarna som Gud nu har sänt frälsningen* (jfr Apg 28:28)

- 2 Gud vare oss nådig och välsigne oss, *
må han låta sitt ansikte lysa och lédsaga oss,
3 så att man på jorden lär känna hans väg, *
bland alla hedningar hans frälsning.
4 Folken, o Gud, skall täcka dig, *
alla folk skall täcka dig.
5 Folkslagen skall glädja sig och jubla, †
ty du dömer folken rätt, *
och du leder folkslagen på jorden.
6 Folken, o Gud, skall täcka dig, *
alla folk skall täcka dig.
7 Jorden har givit sin gröda. *
Må Gud, vår Gud, välsigna oss.
8 Må Gud välsigna oss *
och alla jordens ändar frukta honom.

Psalm 68

Herrens intåg i triumf – *Han steg upp i höjden och tog fångar, han gav människorna gåvor* (Ef 4:8)

I

- 2 Gud står upp, hans fiender skingras, *
de som hatar honom flyr för hans ansikte.
3 Som rök fördrivs, *
så fördrivs de av dig,
som vaxet smälter för éld *
förgås de gudlösa för Guds ansikte.

- 4 Men de rättfärdiga är glåda, *
de fröjdar sig inför Gud och jublar i glådje.
- 5 Sjung och spela till Guds åra, *
jubla inför honom som drar fram genom åknarna.
Hans namn är Håren, *
fröjdas inför honom,
- 6 de faderlösas fader och ånkors försvårare, *
Gud i sin heliga bõning.
- 7 Gud hjälper de ensamma till ett hem
och för de fångna ut till lýcka, *
men de trotsiga får bo där marken ligger óde.
- 8 Gud, när du drog ut i spetsen för ditt fólk, *
når du gick fram i åknen,
- 9 då bāvade jorden, †
då utgõt himlen sina flöden inför Gúd, *
inför Sinais Herre, inför Israels Gúd.
- 10 Ett rikligt regn lät du fålla, o Gud, *
du gav liv åt ditt land, som försmåktade.
- 11 Ditt eget folk fick bó där, *
o Gud, du sörjde i din godhet för de árma.

II

- 12 Herren sänder ut sitt ord, *
stor är skaran av kvinnor som bår glådjebud:
- 13 ”Hårarnas konungar flýr! *
I husen får man utskifta býtet!”
- 14 Hur kan ni ligga stilla i era fållor †
når duvans vingar blir höljda i sílver *
och hennes fjádrar skimrar av gúld?
- 15 Når den Allsmåktige skingrar kungarna i lándet, *
faller snö på Sålmon.
- 16 Ett våldigt berg är Bashán, *
ett berg rikt på höjder är Bashán.

- 17 Ni höga berg, varför ser ni med åvund †
på det berg som Gud har valt till sin bönings, *
där Herren skall bo för alltid?
- 18 Guds vagnar är tiotúsenden, *
tusen och åter tusen.
Herren drog fram med dem, *
Sinais Gud är nu i témpel.
- 19 Du steg upp i höjden, du tog fångar, †
du krävde gåvor av de trótsiga *
för att de skulle få bo hos Herren Gúd.
- 20 Lovad vare Herren dag efter dag! *
Han bär oss, Gud ger oss séger.
- 21 Vår Gud är den Gud som vinner séger, *
och hos Herren finns räddning från dóden.
- 22 Men han krossar sina fienders huvuden, *
krossar hjässan på dem som övar órätt.
- 23 Herren säger: ”Från Bashan skall jag hámta dem, *
från havets djup skall jag hämta úpp dem,
- 24 så att du kan vada i blód *
och dina hundars tunga får sin del av dina fiender.”

III

- 25 Man ser, o Gud, ditt íntåg, *
min Gud, min konung, tågar in i sitt témpel.
- 26 Främst går sángare, †
harpospelare följer éfter *
mitt bland unga kvinnor som slår på púkor.
- 27 Lova Gud i den stora försámlingen, *
lova Herren, Israels kálla.
- 28 Där går Benjamin, den yngste, han för dem án. *
Där går skaran av Judas furstar,
Sebulons furstar, Naftalis fúrstas.
- 29 Gud, stå upp i din makt,
den väldiga makt som du har visat oss, *

30 träd fram i ditt tempel i Jerúsalem.
 Låt kungarna bära fram sina gåvor, †
 31 straffa odjuret i våssen, *
 tjurarnas hop med deras kálvar.
 De är giriga efter silver, tvinga dem till lýdnad! *
 Ja, han skingrar de folk som vill föra krig.
 32 De mäktiga skall komma hit från Egýpten, *
 Etiopien skall skynda hit till Gud med gåvor i händerna.
 33 Ni riken på jorden, sjung till Guds ára, *
 spela och sjung till Herrens lóv.
 34 Han far fram på urtidshimlarnas himmel *
 och låter höra sin röst, sin mäktiga róst.
 35 Ge Gud áran! †
 Han råder över Israel i hárlighet, *
 och hans makt når ända till skýarna.
 36 Fruktansvärd är du, Gud, i din hélgedom, *
 du som är Israels Gúd.
 Han ger makt och styrka åt sitt fólk. *
 Lovad vare Gúd.

Psalm 69

Lidelsen för ditt hus har förtärt mig – *De gav honom vin att dricka, blandat med galla* (Matt 27:34)

I

2 Hjälp mig, o Gud, *
 ty vattnen vill dránka mig.
 3 Jag har sjunkit ner i dy där ingen bótten finns, †
 jag har kommit i djupa våtten, *
 floden sveper óver mig.
 4 Jag har ropat mig trött,
 min strupe är förtórkad, *
 mina ögon försmáktar av väntan efter min Gúd.
 5 Fler än håren på mitt húvud *
 är de som hatar mig utan órsak.

Många är de som vill förgöra mig, †
de som utan skäl är mina fiender, *
vad jag inte har stulit måste jag betåla.

- 6 Du, o Gud, känner min dårskap, *
mina skulder är inte dolda för dig.
7 Låt inte mig bringa dem på skám *
som hoppas på dig, Herre Sébaot.
Låt inte mig få dem att stå med skám *
som söker dig, du Israels Gúd.
8 För din skull bär jag smålek, *
för din skull höljer blygsel mitt ánsikte.
9 Främmande har jag blivit för mina bröder, *
en främling för min moders bárn.
10 Lidelsen för ditt hus har förtárt mig, *
dina smädares smädelser har fallit óver mig.
11 Jag grät, ja, jag fastade och grát, *
men det blev mig till smålek.
12 Jag klädde mig i sórgdrákt, *
men jag blev för dem ett órdsprák.
13 De viskar om mig där de sitter i pórtén, *
de gör visor om mig i sina drýckeslag.
14 Men jag kommer med min bön till díg. *
Herre, låt nådens stund vara ínne.
Hör mig, Gud, i din stora barmhártighet, *
svara mig i din frälsande trófasthet.

II

- 15 Rädda mig ur dyn, så att jag inte sjunker ner,
låt mig bli räddad från dem som hátar mig, *
från de djupa vátténen.
16 Låt inte vattensvallet dránka mig †
eller djupet slúka mig, *
låt inte graven sluta sitt gáp om mig.

- 17 Svvara mig, Herre, i din nåd och gódhét, *
vánd dig till mig i din stora barmhártighet.
- 18 Dölj inte ditt ansikte för din tjánare. *
Jag är i nöd. Skynda att svára mig.
- 19 Kom till mig, rádda mig, *
befria mig från mina fiender.
- 20 Du känner min vanära, min skam och min smålek, *
du ser alla mina óvänner.
- 21 Smálek har krossat mitt hjárta, *
så att jag är vánmáktig.
Jag väntade på medlidande, men förgáves, *
och på tröstare, men jag fánn ingen.
- 22 De gav mig galla att áta *
och áttika att dricka i min tórst.

III

- 23 Må offerbordet bli dem till en snára, *
offermåltiden till ett gíller.
- 24 Må deras ögon förmörkas, så att de inte sér, *
låt alltid deras höfter váckla.
- 25 Utgjut över dem din ónád, *
låt din vredes glöd hinna úpp dem.
- 26 Må deras gård bli óde *
och ingen bo i deras hýddor,
- 27 ty de förföljer dem som du sjálv har slágit *
och förvärrar deras plága som du har stúngit.
- 28 Låt dem hopa skuld på skúld *
och inte fá någon del i din ráttfárdighet.
- 29 Må de utplánas ur de levandes bók *
och inte bli uppskrivna bland de ráttfárdiga.
- 30 Men mig som är betryckt och plágad, *
mig skall du, o Gud, hjálpa och beskydda.
- 31 Jag vill lova Guds namn med sáng *
och med tackságelse upphöja hónom.

- 32 Det skall behaga Herren bättre än någon tjur, *
något offerdjur med horn och klóvar.
33 När de ödmjuka ser det, skall de gládja sig, *
ni som söker Gud, era hjärtan skall léva.
34 Ty Herren lyssnar till de fáttiga *
och föraktar inte sina fángna.
35 Må himlen och jorden lóva honom, *
haven och allt vad som rör sig i dém.
36 Ty Gud skall radda Sión, *
Judas städer skall han bygga úpp.
Hans tjänare skall bo i dem och äga lándet, †
37 deras barn skall fá det i árv, *
och de som älskar hans namn skall bó där.

Psalm 70

Gud, kom till min räddning – *Herre, hjälp oss, vi går under* (Matt 8:25)

- 2 Gud, kom till min räddning. *
Herre, skynda till min hjälp.
3 Må de drabbas av skam och blýgsel *
de som står efter mitt liv och vill förgóra det,
må de vika vanärade tillbaka, *
alla de som önskar min ófärd.
4 Må de vända bort i skám, *
de som säger till mig: ”Ja, så går det!”
5 Men alla de som söker díg *
må fröjdas och vara glada i díg,
de som längtar efter din räddning *
må alltid säga: ”Gud är stór.”
6 Jag är betryckt och fáttig. *
Gud, skynda till min hjälp.
Du är min hjälp och min befriare. *
Dröj inte, o Hérre.

Psalm 71

Herre, min trygghet ända från min ungdom – *Gläd er i hoppet, var uthålliga i lidandet* (Rom 12:12)

I

- 1 Till dig, Herre, tar jag min tillflykt, *
låt mig aldrig komma på skám.
- 2 Rädda och befria mig i din rättfärdighet, *
hör min bön och hjälp mig.
- 3 Var mig en klippa där jag får bó *
och dit jag alltid kan flý,
ty du har lovat mig din hjälp, *
du är mitt bergfäste och min borg.
- 4 Min Gud, befria mig ur den gudlöses våld, *
ur den orättfärdiges och förtryckarens hánd.
- 5 Du, Herre, min Gud, är mitt hópp, *
min tillförsikt alltifrån min úngdom.
- 6 Du har varit mitt stöd ända från móderlivet, †
du har förlöst mig ur min moders lív, *
dig gäller ständigt mitt lóv.
- 7 Många avskräcks av mitt óde, *
men du är min starka tillflykt.
- 8 Låt min mun vara full av ditt lóv, *
hela dagen av din ára.
- 9 Förkasta mig inte i min álderdoms tíd, *
överge mig inte när min kraft försvinner.
- 10 Mina fiender tálar om mig, *
de ser vad som drabbat mig och säger till varándra:
11 ”Gud har óvergivit honom, †
förfölj och gríp honom, *
ty det finns ingen som ráddar.”
- 12 Gud, var inte långt ifráan mig, *
min Gud, skynda till min hjälp.

13 Må de som står mig emot komma på skam och förgås, *
må de som vill mig ont höljas i vanära och skám.

II

14 Men jag skall alltid hoppas på dig *
och mer och mer sjunga ditt lóv.
15 Min mun skall förkunna din rättfärdighet, †
hela dagen din gódhed, *
ty jag känner inget mátt på den.
16 Jag skall frambära Herrens väldiga gárningar, *
jag skall prisa din rättfärdighet, ja, endast dín.
17 Gud, du har undervisat mig ända från min úngdom, *
och än i dag förkunnar jag dina únder.
18 Så överge mig inte heller, o Gúd, *
i min álderdom, när jag blir grá.
Låt mig få berätta om din makt för kommande slákten, *
om din kraft för alla dem som skall kómma.
19 Din rättfärdighet, Gud, når ända upp till hímlen. *
Du som har gjort så stora ting, o Gud, vem är dig lík?
20 Du har sänt över oss olyckor och nöd,
men du skall åter göra oss lévande *
och föra oss upp igen ur jordens djúp.
21 Ja, låt mig åter få stå úpp, *
och trösta mig igén.
22 Då vill jag tacka dig till harpa
för din trofasthet, min Gúd, *
jag vill lovsjunga dig till lyra, du Israels Héliige.
23 Mina läppar skall jubla, jag vill prisa dig, *
min själ skall jubla, ty du har ráddat mig.
24 Min tunga skall hela dagen förkunna din rättfärdighet, *
ty de som ville mig ont får vika tillbaka i skám.

Psalm 72

Messias konungsliga makt – *De öppnade sina kistor och bar fram gåvor: guld och rökelse och myrra* (Matt 2:11)

I

- 1 Gud, ge konungen din dómsrätt, *
kungasonen din ráttfárdighet.
- 2 Må han rátttráddigt döma ditt fólk *
och ge dina betryckta deras rátt.
- 3 Må berg och höjder bringa välstånd åt fólk *
när ráttvisan ráder i lándet.
- 4 Han skall skaffa rátt åt de betryckta i fólk, *
hjálpa de fattiga och krossa förtrýckaren.
- 5 Han skall leva så länge solen várar *
och så länge mánen skiner, från slákte till slákte.
- 6 Må han vara lik regnet som faller på ángen, *
lik en regnskur som vattnar jórden.
- 7 I hans dagar må ráttfárdigheten blómstra *
och freden ráda tills ingen máne mer finns.
- 8 Han skall hárska från hav till háv, *
från floden intill jordens gránser.
- 9 För honom skall öknens inbyggare bója sig *
och hans fiender slicka stófttet.
- 10 Kungarna från Tarshish och kustlánderna
skall komma med skánker, *
kungarna av Saba och Seba frambára gávor.
- 11 Alla kungar måste falla ner för hans fótter, *
alla folk måste tjána honom.

II

- 12 Ty han skall rádda den fattige som rópar, *
den betryckte och den som ingen hjálper.
- 13 Han skall förbarma sig över den svage och fáttige, *
de fattigas liv skall han rádda.

- 14 Han skall rädda dem från våld och förtryck, *
deras blod är dyrbart i hans ögon.
- 15 Må han léva! *
Må man föra till honom guld från Sába.
Ständigt må man bé för honom, *
alltid välsigna honom.
- 16 Må säden växa ymnigt i landet, *
ända upp till bergens tópp.
Då skall grödan i landet bli som Libanons skóg, *
folk blomstra upp i städerna som grönskan på märken.
- 17 Hans namn skall bestå i évighet, *
så länge solen skiner må hans namn bäras vídare.
Genom honom skall alla jordens stammar bli välsignade, *
alla folk skall prisa hans stórhét.
- 18 Lovad vare Herren Gud, Israels Gúd, *
som ensam gör únder.
- 19 Evigt lovat vare hans härliga namn.
Hela jorden skall fyllas av hans härlighet. *
Amen, ámen.

Psalm 73

Varför blir den rättfärdige ansatt? – *Salig är den som inte kommer på fall för min skull* (Matt 11:6)

I

- 1 Sannerligen, Gud är god mot Ísrael, *
mot dem som har rena hjärtan!
- 2 Men jag hade så när stapplat med mina fötter, *
mina steg var nära att slínta,
- 3 ty jag upptändes av avund mot de óvermodiga, *
när jag såg att det gick dem väl i deras gúdlöshet.
- 4 De lever fria från plågor ända till sin dód, *
deras kroppar är välnärda och friska.
- 5 De drabbas inte av olycka som andra dódliga *

och behöver inte lida som andra människor.
6 Därför är högmod deras hålsprydnad, *
våld är den klädnad som höljer dem.
7 Deras ögon skådar fram ur fétma, *
deras inbillningar har ingen gråns.
8 De talar idel hånfulla, elaka ord, *
med höga åthävor talar de.
9 Med sin mun stiger de upp i himlen, *
och deras tunga far fram över jorden.
10 Deras folk vänder sig till dem *
och super så in vattnet i fulla dråg.
11 De säger: ”Hur skulle Gud kunna véta det? *
Skulle sådan kunskap finnas hos den Högste?”
12 Ja, så är det med de gúdlösa: *
det går dem alltid väl, och de växer i makt.

II

13 Sannerligen, förgäves bevarade jag mitt hjärta rént *
och tvättade mina händer i óskuld.
14 Jag blev ju plågad hela dagen, *
och tuktan kom över mig varje mórgon.
15 Om jag hade sagt: ”Jag vill tala som dé”, *
då hade jag svikit dina barn, ditt slákte.
16 Men när jag tänkte efter för att förstå, *
syntes det mig alltför svárt,
17 till dess jag trängde in i Guds heliga rádslut *
och insåg vad som drábbar dem:
18 Sannerligen, du ställer dem på slipprig márk, *
du störtar dem i fördárv.
19 De blir plötsligt föríntade, *
de rycks bort och får ett slut med förskráckelse.
20 Som det är med en dröm, Herre, när man váknar, †
så aktar du dem för íntet, *
som skuggbilder när man váknar.

- 21 När mitt hjärta förbittrades *
och jag kände styng i mitt inre,
22 då var jag oförnuftig, utan förstånd, *
som ett oskäligt djur var jag inför dig.
23 Dock förblir jag alltid hos dig, *
du håller mig vid min högra hand.
24 Du leder mig efter ditt råd *
och skall sedan upptaga mig med åra.
25 Vem har jag i himlen utom dig? *
När jag har dig, frågar jag inte efter något på jorden.
26 Om än min kropp och min själ försmåktar, *
är Gud mitt hjärtas klippa och min del för évigt.
27 De som viker bort från dig skall gå under, *
du förgör var och en som trolöst avfaller från dig.
28 Men jag har min glädje i att hålla mig intill Gud.
Jag söker min tillflykt hos Hérren. *
Jag skall vittna om alla dina gärningar.

Psalm 74

Klagosång över det ödelagda templet – *Var inte rädda för dem som kan döda kroppen* (Matt 10:28)

I

- 1 Gud, varför har du så länge förkåstat oss? *
Varför brinner din vrede mot fåren i din hjörd?
2 Tänk på din menighet, som du fordom förvärvade, †
den stam som du gjorde till din egen, *
tänk på Sions berg, där du har din bóning.
3 Vänd dina steg till den plats
där förödelse råder utan ånde *
– allt har ju fienden fördärvat i témplet.
4 Dina motståndare har skränat på din heliga plåts, *
de har satt upp sina tecken som rätta técken.
5 Det var en syn, som när man höjer yxor mot en skóg, *

6 alla dess snidverk har de krossat med yxa och båla.
7 De har satt eld på din helgedom *
 och orenat ditt namns boning ända till grunden.
8 De har sagt i sina hjärtan: ”Vi skall kúva dem”, *
 de har bränt upp alla Guds hus, runtom i landet.
9 Vi ser inte längre våra técken, †
 det finns inte mer någon profét, *
 och ingen vet för hur länge.
10 Hur länge, Gud, skall ovännen få småda *
 och fienden ständigt få förakta ditt námn?
11 Varför håller du tillbaka din hand, din högra hánd? *
 Dra fram den ur din barm och förgó dem!
12 Gud, du är ju sedan urtiden vår kónung, *
 du är den som gör mäktiga gärningar på jorden.

II

13 Det var du som delade havet i din kráft, *
 du klöv drakarnas huvuden på våttnet.
14 Det var du som krossade Leviatans huvuden *
 och gav honom till mat åt öknens djúr.
15 Du lät bäck och källa bryta frám, *
 du lät de stridaste strömmar torka út.
16 Din är dagen, din är náttén, *
 du har berett månen och sólen.
17 Du har fastställt jordens gránsér, *
 du har skapat sommar och vinter.
18 Tänk då på hur fienden smädar Hérren, *
 hur ett dåraktigt folk föraktar ditt námn.
19 Lämna inte ut din turturduva åt vílddjur, *
 glöm inte för alltid dina förtryckta.
20 Tänk på förbúndét, *
 ty våldsnásten finns i varje vrå i landet.
21 Låt inte den förtryckte vika tillbaka med skám, *

låt den betryckte och den fattige lova ditt námn.

- 22 Stå upp, o Gud, utför din sák. *
Tänk på hur du smädas hela dagen av dåren.
23 Hör hur dina ovänner skriár, *
hur dina motståndare ständigt lärmar.

Psalm 75

Herren, den högste domaren – *Han störtar härskare från deras troner, och han upphöjer de ringa* (Luk 1:52)

- 2 Vi tackar dig, Gud, vi táckar dig, *
vi ákallar ditt namn och förkunnar dina únder.
3 ”Om jag än bidar min tíd, *
så dömer jag dock rátt.
4 Om än jorden är i upplösning med alla som bór på den, *
så håller dock jag dess pelare stádiga.”
5 Jag säger till de stolta: Var inte så förmátna *
och till de gudlösa: Upphöj inte hörnet.
6 Ja, höj inte ert horn så hógt, *
tala inte styvnackat och fráckt.
7 Ty inte från öster eller väster, *
inte heller från öknen kommer hjälpen.
8 Nej, Gud är den som dómer, *
han ödmjukar den ene och upphöjer den ándre.
9 En kalk är i Herrens hand,
den skummar av vin och är full av tillblandad drýck, *
och av den slår han í.
Sannerligen, alla gudlösa på jórden *
måste dricka dess drägg i bóttén.
10 Men jag skall jubla för évig, *
jag skall lovsjunga Jakobs Gúd.
11 ”Jag skall hugga av de gudlösas hörn, *
men den rättfárdige skall lyfta sitt huvud.”

Psalm 76

Tacksägelse för seger – *Man skall få se Människosonen komma på himlens moln* (Matt 24:30)

I

- 2 Guds makt har visat sig i Júda, *
hans namn är stort i Ísrael.
3 Hans tält är rest i Sálem, *
hans boning på SÍon.
4 Där har han brutit sönder bågens blixtrande pÍlar, *
sköld och svärd och alla vápen.
5 I bländande glans och hárlighet *
kom du från de eviga bérgen.
6 Du har avväpnat de tappra krigarna, †
de har slumrat in och sóver, *
dessa starka kan inte lyfta sina hánder.
7 Av ditt rytande, du Jakobs Gúd, *
ligger domnade både man och hást.

II

- 8 Du, o Gud, är frúktansvärd. *
Vem kan bestå inför dig, när du vrédgas?
9 Från himlen lät du höra din dóm, *
då bävade världen och förstúmmades,
10 när Gud stod upp till dóm *
för att upprätta alla förtryckta på jórden.
11 Även de trotsigaste måste prÍsa dig, *
alla folk måste hýlla dig.
12 Ge löften och infria dem åt Herren, er Gúd, *
må alla omkring honom bära fram gåvor åt den Frúktansvärde.
13 Ty han stäcker furstarnas óvermod, *
fruktansvärd är han för kungarna på jórden.

Psalm 77

Hågkomsten av Herrens verk – *Alltid är jag ansatt, men inte kringränd ... förföljd men inte övergiven, slagen till marken men inte förlorad* (2 Kor 4:8–9)

- 2 Jag vill höja min röst till Gud och rópa, *
jag vill höja min röst till Gud. Må han hóra mig!
- 3 På min nöds dag söker jag Hérren, †
min hand är utsträckt om natten utan att tróttna, *
4 min själ vill inte låta trósta sig.
- När jag tänker på Gud, vill jag sucka och klága, *
när jag minns, försmáktar min ánde.
- 5 Du håller mina ögonlock öppna, *
jag är full av oro och kan inte tála.
- 6 Jag tänker på de dagar som en gång vár, *
på de ár som längesedan gått.
- 7 Jag grubblar i min ensamhet om náttén, *
jag begrundar och försöker forstå:
- 8 Skall Gud förkasta för évigt *
och ingen nåd mer bevísa?
- 9 Är det ute med hans godhet för álltid, *
har hans ord blivit till intet för alla tíder?
- 10 Har Herren glómt den nåd han vill vísa *
håller han i vrede inne med sin barmhártighet?
- 11 Jag svarar: Nej, detta är min plágas tid, *
därför handlar inte den Högste som fórr.
- 12 Jag vill prisa Herrens gárningar, *
ja, jag vill tänka på dina forna únder,
- 13 jag vill begrunda alla dina gárningar *
och tänka på dina vérk.
- 14 Gud, din väg är hélig. *
Vem är en gud så stor som Gúd?
- 15 Du är Gud, en gud som gör únder, *
du har uppenbarat din makt bland fólken:
- 16 Du räddade ditt folk med din väldiga árm, *

- du räddade Jakobs och Josefs bárn.
- 17 Vattnen såg dig, Gud,
vattnen såg dig och vándades, *
sjálva djupen dárrade.
- 18 Molnen utgöt strömmar av våtten, †
skyarna lät höra sitt dån, *
och dina pilar for omkríng.
- 19 Dånnet av din stämman rúllade, †
jorden lystes upp av blíxtar, *
marken darrade och bávade.
- 20 Genom havet gick din väg,
din stig genom väldiga våtten, *
men ingen såg dina fótspår.
- 21 Så förde du ditt folk som en hjórd *
vid Moses och Arons hánd.

Psalm 78:1–39

Herrens godhet och folkets trolöshet i frälsningshistorien – *Allt detta är exempel som talar till oss* (jfr 1 Kor 10:6)

I

- 1 Lyssna, mitt folk, till min undervisning, *
vänd era öron till mina ord.
- 2 Jag vill öppna min mun till att lára er, *
uppenbara förborgade ting från fórdom.
- 3 Vad vi har hört och känner, †
vad våra fäder har berättat, *
4 det vill vi inte dölja för deras bárn.
För kommande slákten vill vi förkunna Herrens lów *
och hans makt och de under han har gjórt.
- 5 Han upprättade ett vittnesbörd i Jákob *
och stiftade en lag i Ísrael,
han påbjöd den för våra fäder, *
och de skulle kungöra dessa ting för sina bárn.
- 6 Så skulle de bli kända för kommande slákten, *

för barn som en gång skulle födas,
och dessa skulle stå upp *
och berätta om dem för sina bárn.

- 7 Då skulle de sätta sitt hopp till Gud
och inte glömma Guds vérk *
utan ta hans bud i ákt.
- 8 Och de skulle inte bli som sina fáder, *
ett motsträvigt och upproriskt slákte,
ett slákte vars hjárta inte var stándaktigt *
och vars ande inte var trofast mot Gúd.
- 9 Efraims barn, välbevápnade bágskyttar, *
vände om på stridens dág.
- 10 De höll inte Guds förbúnd *
och ville inte följa hans lág.
- 11 De glömde hans gárningar, *
de under han låtit dem sé.
- 12 Inför deras fáder hade han gjort únder, *
på Soans mark, i Egyptens lánd.
- 13 Han klöv havet och lät dem gå rakt igénom *
och vattnet tornade úpp sig.
- 14 Han ledde dem om dagen med mólnskyn *
och hela natten med eldens skén.
- 15 Han klöv sönder klippor i óknen *
och gav dem rikligen att dricka, som ur väldiga háv.
- 16 Rinnande bäckar lät han framgå ur klíppan *
och vatten flyta fram som strómmar.

II

- 17 Ändå fortsatte de att sýnda mot honom *
och trotsade den Högste i óknen.
- 18 De satte Gud på prov i sina hjárta, *
de begärde mat för sin lýstnad.
- 19 De talade mot Gud, de sáde: *

”Kan väl Gud duka ett bord i óknen?
20 Visst slog han klippan, så att vatten flóddade *
och bäckar strömmade fram,
men kan han också ge bród *
eller skaffa kött åt sitt fólk?”

21 Herren förgrymmades när han hórde det, †
eld flammade upp mot Jákob, *
vrede kom över Ísrael,
22 eftersom de inte trodde på Gúd *
och inte hade tillit till hans frälsande mákt.

23 Han gav befallning åt skyarna i hójden *
och öppnade himlens dórrar,
24 han lät manna regna över dem till fóda, *
och sände dem korn från hímlen.
25 Änglabröd fick människor áta, *
han gav dem mat i óverflöd.

26 Han lät östanvinden komma från hímlen, *
i sin makt förde han sunnanvinden fram.
27 Och han lät kött regna över dem som stóft, *
bevingade fåglar som havets sánd.
28 Han lät det falla ner i deras láger, *
runt omkring deras bóning.

29 Då åt de och blev mätta, *
han lät dem få vad de begárde.
30 Men ännu hade de inte stillat sitt begár, *
ännu var maten i deras mún,
31 då kom Guds vréde över dem, †
han sände död bland deras förnámsta *
och slog ner Ísraels unga mán.

III

32 Ändå fortsatte de att sýnda *
och trodde inte på hans únder.

- 33 Då lät han deras dagar försvinna i förgångelse, *
deras år i plötslig úndergång.
- 34 När Gud hade slagit dem, sókte de honom *
och vände genast óm till honom.
- 35 De tänkte på att Gud var deras klíppa, *
att Gud den Högste var deras befriare.
- 36 De talade inställsamt för honom med sin mún *
och hycklade för honom med sin túnga.
- 37 Men de höll sig inte till honom av hjártat, *
de var inte trogna hans förbúnd.
- 38 Dock, han är barmhártig, †
han förlät deras sýnd *
och ville inte förinta sitt fólk.
Därför avvände han ofta sin vréde *
och lät inte hela sin förtörnelse bryta frám.
- 39 Han tänkte på att de var svaga och förgángliga, *
en vind som far bort och inte kommer áter.

Psalm 78:40–72

Guds godhet och folkets trolöshet i frälsningshistorien – *Allt detta är exempel som talar till oss* (1 Kor 10:6)

IV

- 40 Hur ofta trotsade de honom inte i óknen *
och bedrövade honom i ódemarken!
- 41 Áter och áter satte de Gud på próv *
och förtörnade Israels Hélige.
- 42 De tänkte inte på vad hans hand hade gjort *
på den tid då han räddade dem från förtrýckaren,
43 då han gjorde sina tecken på Soans márck *
och sina under i Egýpten.
- 44 Där förvandlade han strömmarna till blód, *
så att de inte kunde dricka ur de rinnande váttnen,
45 han sände bland dem flugsvärmar som át dem *

och paddor som var dem till fördärv.
46 Han gav deras gröda åt lärver, *
deras arbetes frukt åt gråshoppor.
47 Han slog deras vinstockar med hágel *
och lät sykomorerna bli frostens röv.
48 Han sände hagelskurar över deras djúr *
och lät blixtar slå ner på deras bóskap.
49 Han sände över dem sin vredes glöd,
förgrymmelse och raseri och nód, *
en hop av änglar som bringade fördärv.
50 Han gav fritt lopp åt sin vréde, †
han skonade dem inte från dóden *
utan prís-gav dem åt pésten.
51 Han slog allt förstfött i Hams lánd, *
kraftens förstling i Egvýpten.

V

52 Och han lät sitt folk bryta upp som en fárhjörd *
och förde dem som en boskaphjörd genom óknén.
53 Han ledde dem sákert, †
så att de inte behövde frúkta, *
men deras fiender övertäcktes av hávet.
54 Och han lät dem komma till sitt heliga lánd, *
till det berg som hans högra hand förvårvat.
55 Han förjagade fólken †
och gav dem deras land till árvslott, *
han lät Israels stammar bo i deras hýddor.
56 Men i sitt trots satte de Gud den Högste på próv, *
de höll inte hans víttnesbörd.
57 De vek trolöst tillbaka som sina fáder, *
de vek av som en opålitlig báge.
58 De förtörnade honom med sina ófferhöjder *
och retade honom med sina gúdabilder.

59 Gud såg dem och blev förgrýmmad *
och stötte ifrån sig Israel med hárm.
60 Han förkastade sin boning i Shílo, *
det tält han slagit upp bland människor.
61 Han utlämnade sin makt till fångenskap, *
sin ära i fienders hánd.
62 Han prís-gav sitt folk åt svárdet *
och för-grymmades på sin árvedel.
63 Deras unga män förtärdes av éld, *
deras jungfrur blev utan brúdsång,
64 deras präster föll för svárd, *
och inga änkor kunde hålla klágográt.

VI

65 Då vaknade Herren som ur en sómn, *
han reste sig lik en hjälte som legat bedövad av vín.
66 Han slog tillbaka sina fiender, *
evig vanära lät han drábba dem.
67 Han förkastade Josefs hýdda *
och lät inte Efraim vara hans égendom.
68 Men han utvalde Juda stám, *
Sions berg som han álskade.
69 Han byggde sin helgedom hög som hímlen, *
fast som jorden, som han har grundat för évigt.
70 Han utvalde sin tjänare Dávid *
och tog honom från fårhjordens fállor,
71 han hämtade honom från fáren †
och satte honom till herde för Jakob, sitt fólk, *
för Israel, sin égendom.
72 Och han var deras herde med redligt hjárta *
och ledde dem med förfaren hánd.

Psalm 79

Klagosång över Jerusalem – *Om du hade förstått, också du, vad som ger dig fred!* (Luk 19:42)

- 1 Gud, hedningarna har trängt in i ditt eget land,
de har orenat ditt heliga témpel, *
de har gjort Jerusalem till en sténhop.
- 2 De har gett dina tjänares kroppar
till mat åt himlens fåglar, *
dina frommas kött åt markens djúr.
- 3 De har utgjutit deras blod som vátten, †
runt omkring Jerúsalem, *
och ingen finns som begráver dem.
- 4 Vi har blivit till vanära för våra gránnar, *
till spott och hån för dem som bor omkring oss.
- 5 Hur länge, Herre? Skall du vredgas för alltid? *
Hur länge skall din nitálskan brinna som éld?
- 6 Utgjut din förtörnelse över dessa folk som inte känner díg, *
dessa riken som inte ákallar ditt námn.
- 7 Ty de har átit upp Jákob, *
hans boning har de förstórt.
- 8 Lát inte våra förfäders missgärningar drábba oss, †
skynda oss till mötes i din barmhártighet, *
ty vi är djupt förnétrade.
- 9 Hjälp oss, Gud, vår frálsare, för din áras skull, *
rádda oss, förlát oss vår synd för ditt námnns skull.
- 10 Varför skulle folken få sága: *
”Var är nu deras Gúd?”
Lát oss få se hur du visar fólken *
att du hämnas dina tjänares utgjutna blód.
- 11 Lát de fångnas klagan komma inför ditt ánsikte, *
låt din väldiga arm hålla dödens barn vid lív.
- 12 Och ge våra grannar sjufalt tillbáka *
den smädelse, Herre, varmed de har smádat díg.
- 13 Men vi, som är ditt folk och får i din hjord,

vi vill tacka dig i évighet, *
vi vill förkunna ditt lov från släkte till släkte.

Psalm 80

Herre, ta dig an ditt vinträd – *Kom, Herre Jesus* (Upp 22:20)

- 2 Lyssna, du Israels hérde, †
du som leder Josef som din hjórd, *
du som tronar på keruberna, träd fram i glåns.
Låt din makt vakna upp
- 3 till att gå framför Efraim och Benjamin och Manásse, *
och kom till vår frålsning.
- 4 Gud, úpprätta oss, *
låt ditt ansikte lysa, och hjälp oss!
- 5 Herre Gud Sébaot, †
hur länge skall du vredgas på ditt fólk *
och inte höra våra bóner?
- 6 Du har låtit oss äta tårebröd *
och givit oss tårar i fullt mått att dricka.
- 7 Du gör oss till ett tråtoämne för våra grannar, *
och våra fiender smádar oss.
- 8 Gud Sebaot, úpprätta oss, *
låt ditt ansikte lysa, och hjälp oss!
- 9 En vinstock flyttade du från Egýpten, *
du förjagade hedningarna och planterade dén.
- 10 Du röjde rúm för den, *
den slog rötter och uppfyllde lándet.
- 11 Bergen täcktes av dess skúgga, *
de mäktigaste cedrar av dess grénar.
- 12 Den utbredde sina rankor ända till hávet, *
sina rotskott ända till flóden.
- 13 Varför har du då brutit ner dess stángsel *
så att alla som går förbi kan plócka av den?
- 14 Vildsvinet från skogen fróssar på den *

och djuren på marken åter av den.

- 15 Gud Sebaot, vänd dig åter till oss, †
skåda ned från himlen och sé på oss, *
och ta dig an denna vinstock,
16 den ranka din högra hand har plantérat, *
den son du har fostrat åt dig.
17 De har bränt upp den i eld och huggit nér den. *
Inför din stränga blick skall de förgås.
18 Håll din hand över mannen vid din högra sída, *
den människoson som du har fostrat åt dig.
19 Då skall vi inte vika ifrån dig. *
Ge oss liv, så skall vi åkalla ditt námn.
20 Herre Gud Sebaot, úpprätta oss, *
låt ditt ansikte lysa, och hjálp oss!

Psalm 81

Högtidlig förbundsförnyelse – *Se till att ingen av er är ond och trolös i sitt hjärta* (Heb 3:12)

- 2 Höj glädjerop till Gud, vår styrka, *
höj jubel till Jakobs Gúd.
3 Stäm upp lovsång och slå på púkor, *
spela på välklingande lyror och hárpor.
4 Stöt i basun vid nýmånaden, *
vid fullmånen, på vår högtidsdag.
5 Ty detta är en stadga för Ísrael, *
en lag från Jakobs Gúd.
6 Detta gav han Josef i befállning, *
när han drog ut ur Egvýpten.
Jag hör ett tal som är mig nytt:
7 Jag lyfte bördan från hans skúldra, *
hans händer blev fria från lástkorgen.
8 Jag räddade dig när du ropade i nóden, †
jag svarade dig ur áskan, *
jag prövade dig vid Merivas váttén.

- 9 Hör, mitt folk, och låt mig värna dig. *
Israel, o att du ville höra mig!
- 10 Hos dig skall inte finnas någon annan gúd, *
du skall inte tillbe någon främmande gúd.
- 11 Jag är Herren, din Gud,
som har fört dig upp ur Egýpten. *
Öppna din mun, så att jag får fylla den.
- 12 Men mitt folk ville inte höra min röst, *
Israel var mig inte till viljes.
- 13 Då lät jag dem gå i sitt hjärtas hårdhet *
de fick handla efter sina egna plåner.
- 14 Ack om mitt folk ville höra mig, *
om Israel ville vandra på mina vågar!
- 15 Då skulle jag snabbt kuva deras fiender *
och vända min hand mot deras förtryckare.
- 16 Då skulle de som hatar Herren visa honom lýdnad, *
han skulle underkuva dem för alltid.
- 17 Och han skulle bespisa sitt folk med bästa véte, *
ja, med honung ur klippan skulle jag mätta dig.

Psalm 82

Mot dem som dömer orätt – *Fäll ingen dom i förtid, förrän Herren kommer* (1 Kor 4:5)

- 1 Gud står mitt ibland gúdarna, *
i gudaförsamlingen håller han dóm:
- 2 ”Hur länge skall ni döma orätt *
och vara partiska för de gúdlösa?
- 3 Skaffa den arme och faderlöse rätt, *
ge den betryckte och fattige rättvisa.
- 4 Befria den arme och fåttige, *
rädda honom ur de gudlösas våld.
- 5 Men de vet ingenting och har inget förstånd,
de vandrar i mörker, *
jordens alla grundvalar vacklar.

6 Jag har sagt att ni är gúdar, *
allesammans den Högstes sóner,
7 men ni måste dö som människor dó^r *
och falla som furstarna faller.”
8 Ja, stå upp, o Gud, håll dom över jorden. *
Alla folk skall bli din égendom.

Psalm 83

Bön om nederlag för folkets fiender – *Må de som sammansvurit sig mot Israel förstå att Herren är den Högste över hela jorden*

2 Gud, var inte så tyst, *
tig inte, var inte så stilla, o Gud.
3 Ty se, dina fiender lärmar, *
och de som hatar dig reser sitt huvud.
4 Mot ditt folk gör de upp listiga plåner, *
de gaddar sig samman mot dem som du beskyddar.
5 De säger: ”Kom, låt oss útrota dem, †
så att de inte längre är ett fólk *
och så att ingen mer tänker på Israels námn.”
6 De gaddar sig sámman, *
de sluter förbúnd mot dig –
7 de som bor i Edom och ismaelítarna, *
Moab och hagaréerna,
8 Geval och Ammon och Ámalek, *
filisteerna och invånarna i Týros.
9 Assur sluter sig också till dem *
och ger sitt stöd åt Lots bárn.
10 Gör med dem som du gjorde med Mídjan, *
som med Sisera och Javin vid bäcken Kishón,
11 dem som du förintade vid En-Dór *
och som blev till gödning åt márken.
12 Låt det gå deras furstar som det gick Orev och Séev *
och alla deras ledare som det gick Sevach och Salmúnna,

- 13 eftersom de säger: *
 ”Vi skall inta Guds lánd.”
- 14 Min Gud, lát dem bli som virvlande lóv, *
 som strå för vínden.
- 15 Lik en eld som förbränner skóg *
 och lik en låga som avsvedjar bérg
- 16 må du förfölja dem med ditt óväder *
 och förskräcka dem med din stórm.
- 17 Herre, hölj deras ansikten i skám, *
 så att de frågar efter ditt námn.
- 18 Må de komma på skam och evigt förfáras, *
 må de blygas och gå únder.
- 19 De skall inse att du ensam bär namnet ”Héren”. *
 Du ensam är den Högste över hela jórden.

Psalm 84

Längtan till Herrens tempel – *Här på jorden har vi ingen stad som består, men vi söker den stad som skall komma* (Heb 13:14)

- 2 Hur ljuvlig är inte din bóning, *
 Herre Sébaot!
- 3 Min själ längtar och trängtar efter Herrens gárdar, *
 min själ och min kropp jublar mot levande Gúd.
- 4 Ty sparven har funnit ett hús *
 och svalan ett bo där hon kan lägga sina úngar:
dina altaren, Herre Sébaot, *
 min konung och min Gúd.
- 5 Saliga de som bor i ditt hús, *
 de lovar dig stándigt.
- 6 Saliga de människor som finner sin kraft i díg, *
 de som vill vandra till ditt hús.
- 7 När de går genom den torra dálen, †
 gör du den rik på kállor, *
 det första regnet höljer den med välsígnelser.

- 8 Deras kraft växer till mer och mér, *
så träder de fram inför Gud på Sion.
- 9 Herre Gud Sebaot, hör min bön, *
lyssna, du Jakobs Gúd.
- 10 Gud, se till vår sköld, *
vänd blicken till din smörde.
- 11 Ty en dag i dina gårdar *
är bättre än tusen ándra,
jag vill hellre vakta dörren i min Guds hús *
än vistas i de gudlösas hýddor.
- 12 Ty Herren Gud är sol och sköld, *
Herren ger nåd och ára,
han vägrar inte dem något gótt *
som vandrar i óskuld.
- 13 Herre Sébaot, *
salig den människa som förtröstar på díg.

Psalm 85

Vår räddning är nära – *Genom vår Frälsares nedstigande till jorden välsignade Gud sitt land*
(Origenes)

- 2 Herre, du var en gång nådig mot ditt lánd, *
du återupprättade Jakobs hús.
- 3 Du förlät ditt folks míssgärning, *
du överskylde all deras sýnd.
- 4 Du lät din förgrymmelse fára *
och dämpade din glödande vréde.
- 5 Så vánd dig nu åter till oss, Gud, vår frálsare, *
och upphör med din förtörnelse mot óss.
- 6 Vill du vredgas på oss för évigt *
och låta din vrede vara från slákte till slákte?
- 7 Vill du inte åter ge oss lív, *
så att ditt folk får glédjas i díg?
- 8 Visa oss, Herre, din barmhártighet, *

och ge oss din frälsning.

- 9 Jag vill höra vad Herren Gud talar. †
Herren talar frid till sitt folk och till sina frömma, *
må de då inte vända åter till dårskap.
- 10 Ja, hans frälsning är nära dem som fruktar honom, *
och hans härlighet skall bo i vårt länd.
- 11 Godhet och trofasthet skall mötas där, *
rättfärdighet och frid skall kysas,
- 12 trofasthet skall växa upp ur jorden *
och rättfärdighet blicka ned från himmelen.
- 13 Herren skall skänka sin goda gåva, *
och vårt land skall ge sin gröda.
- 14 Rättfärdighet skall gå framför honom, *
frälsning skall följa i hans spår.

Psalm 86

Bön under hot och fara – *Välsignad är Gud, som tröstar oss i alla våra svårigheter* (jfr 2 Kor 1:3, 4)

- 1 Herre, vänd ditt öra till mig och svåra mig, *
ty jag är fattig och förtryckt.
- 2 Skydda mig, min Gud, ty jag är dig trógen, *
rädda din tjänare som förtröstar på dig.
- 3 Herre, var mig nådig, *
ty hela dagen ropar jag till dig.
- 4 Låt mig få glädjas över din hjälp, *
ty till dig, Herre, lyfter jag min själ.
- 5 Du, Herre, är god och förlåtande, *
stor i nåd mot dem som åkallar dig.
- 6 Lyssna, Herre, till mitt róp, *
och ge akt på mina böner.
- 7 Jag åkallar dig i nödens tid, *
ty du skall svåra mig.
- 8 Herre, ingen är dig lik bland gúdarna, *

- inget är som dina vérk.
- 9 Alla hedningar skall komma och tillbe inför dig, *
Herre, de skall ära ditt námn.
- 10 Ty du är stor, och du gör únder, *
du allena är Gúd.
- 11 Visa mig, Herre, din väg, *
jag vill vandra i din sánning.
Behåll mitt hjárta vid detta énda: *
att jag fruktar ditt námn.
- 12 Då vill jag tacka dig, Herre min Gud, av allt mitt hjárta *
och ära ditt namn i évighet.
- 13 ty din nåd mot mig är stór, *
och du räddar mig ur dödsrikets djúp.
- 14 Gud, fräcka människor har rest sig úpp mot mig, †
och våldsverkare står efter mitt lív, *
de har inte dig för ógonen.
- 15 Men du, Herre, är en barmhártig och nádig Gud, *
sen till vrede, rik på kärlek och trófasthet.
- 16 Vänd dig till mig och var mig nádig, †
ge kraft åt din tjánare, *
hjälp din tjánarinnas són.
- 17 Ge mig ett tecken på din gódhet: †
låt dem som hatar mig stå där med skám *
och se att du, Herre, hjälper mig och tróstar mig.

Psalm 87

Jerusalem, alla folks moder – *Det Jerusalem som finns i himlen är fritt; det är vår moder* (Gal 4:26)

- 1 Han älskar Sion, som han har grundat på heliga berg,
2 Herren älskar det mer än andra boningar i Jákob. *
3 Árofulla ting har sagts om dig, du Guds stád:
- 4 ”Rahav och Babel skall jag nämna bland mina bekánnare, †
liksom Filisteen och Tyros och Kúsh – *

- de är alla födda där.”
- 5 Ja, om Sion skall det sägas:
”I henne är alla födda”, *
och den Högste skall hålla Sion vid makt.
- 6 När Herren tecknar upp folken, †
då skall han räkna så: *
”Där är de alla födda.”
- 7 Och under sång och dans skall de säga: *
”Alla mina källor är i dig.”

Psalm 88

Bön i svår plåga – *Detta är er stund, nu har mörkret makten* (Luk 22:53)

I

- 2 Herre, min Gud, min frälsare, *
dag och natt ropar jag inför dig.
- 3 Låt min bön komma inför ditt ansikte, *
vänd ditt öra till mitt rop.
- 4 Ty min själ är mättad med lidanden, *
och mitt liv har kommit nära dödsriket.
- 5 Jag räknas bland dem som farit ner i gräven, *
jag är som en man utan livskraft.
- 6 Jag har blivit som de döda, *
lik de slagna som ligger i gräven,
dem som du inte längre tänker på *
och som är avskilda från din hand.
- 7 Ja, du har sänkt mig långt ner i gräven, *
ner i mörkret, ner i djúpet.
- 8 Din vrede vilar tung på mig, *
alla dina böljors svall låter du gå över mig.

II

- 9 Du har drivit mina förtrogna långt bort ifrån mig, †
du har gjort mig till en stýggelse för dem, *

- jag ligger fången och kan inte komma út.
- 10 Mitt öga förtvinar av lidande, †
Herre, jag åkallar dig dagligen, *
jag räcker ut mina händer till díg.
- 11 Gör du då under för de döda, *
eller kan skuggorna stå upp och tácka dig?
- 12 Berättar man i graven om din náád, *
i avgrunden om din trófasthet?
- 13 Känner man i mörkret dina únder *
och din rättfärdighet i glömskans lánd?
- 14 Men jag ropar till díg, *
Herre, i gryningen kommer min bön inför díg.
- 15 Varför vill du förkásta mig, *
varför döljer du ditt ánsikte för mig?
- 16 Jag har lidit och vándats allt ifrån min úngdom, †
jag har drabbats av slag på slág, *
så att jag är nära att förtvívla.
- 17 Din vredes lågor går óver mig, *
dina fador förgör mig.
- 18 De omger mig stándigt som váttén, *
de kringränner mig från alla sídor.
- 19 Du har drivit vän och slákting långt bort ifrån mig, *
i mina förtrognas ställe har jag nu mórkret.

Psalm 89:2–38

Guds barmhärtighet mot Davids ätt – *Bland Davids efterkommande har Gud enligt sitt löfte kallat fram en räddare: Jesus (Apg 13:22, 23)*

I

- 2 Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar i évighet *
och förkunna din trofasthet från slakte till slakte.
- 3 Jag bekänner: Din godhet varar i évighet, *
din trohet står fast i hímlén.

- 4 ”Jag har slutit ett förbund med min útvalde, *
med ed har jag lovat min tjänare Dávid:
- 5 Jag skall befästa din ätt för évigt *
och låta din tron bestå från släkte till släkte.”
- 6 Herre, av himlarna prisas dina únder *
och i de heligas församling din trófasthet.
- 7 Ty vilken i skyn kan anses lik Hérren, *
vilken bland Guds söner kan liknas vid Hérren?
- 8 Mäktig och förfärande är Gud i de heligas rád, *
värd att frukta mer än alla som ómger honom.
- 9 Herre, härskarornas Gud, vem är dig lík? *
Du omges av styrka och trófasthet.
- 10 Du är den som råder över havets úppror, *
du stillar dess böljor när de réser sig.
- 11 Du genomborrade och förintade Ráhav, *
med din mäktiga arm skingrade du dina fíender.
- 12 Din är himlen, din är jórden, *
du har grundat jordkretsen och allt som finns på den.
- 13 Du har skapat norr och sóder, *
Tabor och Hermon jublar till din ára.
- 14 Du har en arm med hjáltekraft, *
mäktig är din hand, högt upplyft är din högra hánd.
- 15 Rättfärdighet och rätt bär upp din trón, *
nåd och sanning går frámför dig.
- 16 Saligt det folk som vet vad júbel är, *
de som vandrar, o Herre, i ditt ansiktes ljús.
- 17 De gläder sig ständigt åt ditt námn *
och upphöjs genom din rättfärdighet.
- 18 Du är deras styrka och prýdnad, *
i din godhet upphöjer du vårt hórnn.
- 19 Och han som är vår sköld tillhör Hérren, *
vår konung tillhör Israels Héliige.

II

- 20 Du sade en gång i en syn till dina frómma: †
”Jag har lagt hjälp i en hjältes hand, *
jag har upphöjt en yngling ur fólket.
- 21 Jag har funnit min tjänare Dávid *
och smort honom med min heliga ólja.
- 22 Min hand skall stadigt vara méd honom, *
och min arm skall styrka honom.
- 23 Ingen fiende skall oväntat ángripa honom, *
ingen oráttfärdig skall förtrýcka honom.
- 24 Nej, jag skall krossa hans ovänner frámför honom, *
jag skall hemsöka dem som háatar honom.
- 25 Min trofasthet och min nåd skall vara méd honom, *
och i mitt namn skall hans horn bli úpphöjt.
- 26 Jag skall lägga havet under hans hánd, *
strömmarna under hans högra hánd.
- 27 Han skall kalla mig så: Du min fáder, *
min Gud och min frälsnings klippa.
- 28 Jag skall göra honom till den förstfödde, *
till den högste bland kungarna på jórden.
- 29 Jag skall bevara min nåd át honom i évighet, *
mitt förbund med honom skall stå fást.
- 30 Jag skall låta hans ätt bestå för évigt, *
hans tron, så länge himmelen várar.”

III

- 31 ”Om hans söner överger min lág *
och inte vandrar efter mina befállningar,
- 32 om de bryter mot mina stádgar *
och inte håller mina búd,
- 33 då skall jag hemsöka deras överträdelse med rís *
och deras missgärning med plágor,

- 34 men jag skall inte ta ifrån dem min nåd, *
jag skall inte svika i trófasthet.
- 35 Jag skall inte bryta mitt förbúnd *
eller förändra vad mina läppar har tálat.
- 36 En gång för alla har jag svurit vid min hélighet: *
”Mitt löfte till David skall jag inte brýta.”
- 37 Hans ätt skall bestå i évighet, *
hans tron inför mig lika länge som sólen,
- 38 som månen skall den evigt bestá, *
som det trofasta vittnet i skýn.”

Psalm 89:39–53

Klagosång över Davids hus förstörelse – *Han reser för oss frälsningens horn i sin tjänare Davids släkt* (Luk 1:69)

IV

- 39 Men nu har du förkastat och förskjutit din smörde *
och handlat mot honom i vréde.
- 40 Du har upplöst förbundet med din tjänare, *
du har vanärat hans krona och kastat den till márken.
- 41 Du har brutit ner hans múrar, *
du har gjort hans fästen till spíllror.
- 42 Alla som går vägen fram plúndrar honom, *
han har blivit till vanära för sina gránnar.
- 43 Du har upphöjt hans ovänners högra hánd *
och berett alla hans fiender gládje.
- 44 Du har låtit hans svárdsegg vika tillbaka *
och inte hållit honom uppe i stríden.
- 45 Du har gjort slut på hans gláns *
och slagit hans tron till jórden.
- 46 Du har förkortat hans ungdoms dágar, *
du har höljt honom i skám.

V

- 47 Hur länge, Herre, skall du dölja dig? *
Hur länge skall din vrede brinna som éld?
- 48 Tänk på hur kort mitt liv várar, *
hur förgängliga du skapat alla människor.
- 49 Ty vem kan leva för evigt och undgå att se dóden? *
Vem räddar sitt liv från dödsrikets våld?
- 50 Herre, var är dina forna gárningar, *
vad du lovade David med ed i din trófasthet?
- 51 Tänk, Herre, på dina tjänares smålek, *
på vad jag måste fördra av alla de många fólken.
- 52 Herre, tänk på hur dina fiender smådar, *
hur de smådar din smordes fótspar.
- 53 Válsignad är Herren i évighet. *
Amen, ámen.

Psalm 90

Må Herrens ljuvlighet komma över oss – *För Herren är en dag som tusen ár och tusen ár som en dag* (2 Pet 3:8)

- 1 Herre, du har varit vår tillflykt *
från slakte till slakte.
- 2 Förrän bergen blev till
och du födde jorden och världen, *
ja, från evighet till evighet är dú, o Gud.
- 3 Du låter människorna vända åter till stóft, *
du säger: "Vänd åter, ni människor."
- 4 Ty tusen ár är i dina ógon †
som den dag som förgick i gár, *
de är som en náttvakt.
- 5 Du sköljer dem bort,
de är som en sómn, *
de är förgängliga som gráset:

- 6 det blomstrar upp och frodas om morgonen, *
men om aftonen torkar det bort och förvissnar.
- 7 Ty vi förgås genom din vréde, *
genom din förtörnelse rycks vi plötsligt bort.
- 8 Du ställer våra missgärningar inför dig, *
våra hemliga synder i ditt ansiktes ljús.
- 9 Alla våra dagar försvinner genom din förgrýmmelse, *
vi slutar våra ár som en súck.
- 10 Vårt liv varar sjuttio ár *
eller áttio ár om det blir långt,
och när det ár som bäst ár det möda och fåfánglighet, *
det går snabbt förbi, vi flyger bort.
- 11 Vem besinnar din mäktiga vréde *
och din förgrymmelse, så att han frúktar dig?
- 12 Lär oss betänka hur få våra dagar ár, *
så att vi får hjärtats víshet.
- 13 Herre, vänd áter. †
Hur länge drójer du? *
Förbarma dig över dina tjánare.
- 14 Mätta oss med din nåd, när morgonen grýr, *
så att vi får jubla och vara glada i alla våra dagar.
- 15 Ge oss glädje så många dagar som du plágat oss, *
så många ár som vi har lidit ólycka.
- 16 Låt dina gärningar uppenbaras för dina tjánare *
och din härlighet över deras bárn.
- 17 Herre, låt oss förnimma din ljúvlighet, *
ge framgång åt våra händers vérk.

Psalm 91

Under den Högstes beskydd – *Jag har gett er makt att trampa på ormar och skorpioner* (Luk 10:19)

- 1 Den som sitter under den Högstes beskydd *

- och vilar under den Allsmåktiges skúgga,
2 han säger: ”I Herren har jag min tillflykt och min börtg, *
min Gud, på vilken jag förtróstar.”
- 3 Ja, han skall radda dig från fågelfångarens snára *
och från pesten, som fördárvar.
- 4 Med sina fjádrar skall han tácka dig, †
under hans vingar skall du finna tillflykt, *
hans trofasthet är sköld och skárm.
- 5 Du skall inte behóva frukta nattens fásor, *
inte pilen, som flyger om dágen,
6 inte pesten som går fram i mörkret, *
eller farsoten som ódelágger vid middagens ljús.
- 7 Om än tusen faller vid din sida, †
ja, tio tusen vid din högra sída, *
så skall det dock inte drabba díg.
- 8 Du skall se det med egna ógon, *
du skall se de ogudaktigas lón.
- 9 Ty du har sagt: ”Du, Herre, är mitt skýdd”, *
och du har gjort den Hógste till din tillflykt.
- 10 Ingen olycka skall drábba dig, *
och ingen plága skall nalkas din hýdda.
- 11 Ty han skall ge sina ánglar befállning *
att bevara dig på alla dina vággar.
- 12 De skall bára dig på hánderna, *
så att du inte stóter din fot mot någon stén.
- 13 Óver lejon och huggormar skall du gå frám, *
du skall trampa ner unga lejon och drákar.
- 14 Han håller sig intill mig, därför skall jag befría honom, *
jag skall beskydda honom, därför att han känner mitt námn.
- 15 Han ákallar mig, och jag skall svára honom, †
jag är med honom i nóden, *
jag skall radda honom och láta honom komma till ára.
- 16 Jag skall mätta honom med långt lív *
och láta honom se min frálsning.

Psalm 92

Lovsång till Skaparen – *Här besjungs den ende Sonens gärningar* (S:t Athanasios)

- 2 Det är gott att tacka Herren *
och att lovsjunga ditt namn, du den Högste,
3 att om morgonen förkunna din nåd *
och när natten har kommit din trófasthet,
4 till strängars klang, till hárpa, *
med spel på lýra.
- 5 Ty du gläder mig, Herre, med dina gárningar, *
jag vill jubla över dina händers vérk.
6 Herre, hur stora är inte dina vérk, *
omätligt djupa är dina tánkar!
- 7 En oförnuftig människa kan inte ínse det, *
en dåre kan inte förstå det:
8 om än de gudlösa grönskar som grás *
och ogärningsmännen blómstrar,
så sker det till deras eviga fördárv, *
9 men du, Herre, den Högste, förblir i évighet.
10 Dina fiender, Herre, dina fiender förgás, *
alla ogärningsmännen skingras.
- 11 Men mitt horn gör du högt som víldoxens, *
du gjuter frisk olja över mitt huvud.
12 Jag får se hur det går med mina fiender *
och höra vad som drabbar mina förfóljare.
13 Den rättfärdige grönskar som ett pálmträd, *
som en ceder på Libanon växer han till.
- 14 Ja, sådana är planterade i vår Guds hús, *
de grönskar i hans gárdar.
15 Ännu när de blir gamla skjuter de skótt, *
de frodas och grónskar.
16 Så kan de förkunna att Herren är rättfärdig, *
han är min klippa, i honom finns ingen órätt.

Psalm 93

Herren, skaparen och konungen – *Herren, vår Gud, allhärskaren, är nu konung. Låt oss vara glada och jubla och ge honom vår hyllning* (Upp 19:6–7)

- 1 Herren är nu kónung. †
Han har klätt sig i hárlighet, *
Herren har rustat sig i mákt.
Därför står jordkretsen fást, *
den skall aldrig váckla.
- 2 Din tron står fast sedan begýnnelsen, *
du är från évighet.
- 3 Herre, strömmarna har úpphävt, †
strömmarna har upphävt sin róst, *
ja, strömmarna upphäver sitt dán.
- 4 Men väldig är Herren i höjden, †
mer än bruset av stora vátten, *
våldiga vatten, havets bránningar.
- 5 Heltigenom tillförlitliga är dina víttnesbörd, *
Herre, helighet anstår ditt hus för évigt.

Psalm 94

Herren, allas domare – *Herren straffar allt sådant ... Gud har inte kallat oss till orenhet utan till helighet* (1 Thess 4:6, 7)

I

- 1 Du hämndens Gud, o Hérre, *
du hämndens Gud, träd fram i gláns.
- 2 Res dig, du jordens dómare, *
vedergäll de högmodiga vad de har gjórt.
- 3 Herre, hur länge, *
hur länge skall de gudlösa triumféra?
- 4 Deras mun flödar över av fráckheter, *
alla dessa ogärningsmän förháver sig.

- 5 Ditt folk, Herre, krössar de, *
din egendom förtrycker de.
- 6 Änkor och främlingar dräper de, *
och faderlösa mördar de.
- 7 Och de säger: "Herren sér det ju inte, *
Jakobs Gud märker det inte."
- 8 Kom då till insikt, ni oförnuftiga i folket. *
Ni dårar, när kommer ni till förstånd?
- 9 Den som planterat örat, skulle han inte höra, *
den som format ögat, skulle han inte sé?
- 10 Den som håller folken i tukt, skulle han inte stråffa, *
han som lär människorna förstånd?
- 11 Herren känner människornas tánkar, *
de är bara en vándflákt.

II

- 12 Salig den man som du, Herre, úndervisar *
och som du lär genom din låg.
- 13 Du bevarar honom för ólyckor, *
till dess de gudlösas grav blir grávd.
- 14 Herren förskjuter inte sitt fólk, *
han överger inte sin árvedel.
- 15 Nej, rättfárdighet skall áter gálla i ráttén, *
och alla rättsinniga skall hålla sig till dén.
- 16 Vem står upp för att försvara mig mot ógárningsmánnen, *
vem bistår mig mot de ónda?
- 17 Om inte Herren vore min hjálp, *
så bodde jag snart i det týsta.
- 18 När jag tänker: "Min fot vácklar", *
Herre, då stöder mig din nád.
- 19 När jag har mycket bekymmer i mitt hjárta, *
då gláder din tröst min sjál.
- 20 Kan en besticklig domare ha gemenskap med díg, *

- 21 en som godtyckligt straffar, i strid mot lågen,
en som hotar den rättfärdiges liv *
och dömer dem som är utan skuld?
- 22 Men Herren är min b^org, *
min Gud är min tillflykt, min klippa.
- 23 Han skall vedergälla dem deras orättfärdighet †
och förinta dem för deras ondskas skull, *
ja, Herren, vår Gud, skall förinta dem.

Psalm 95

Uppmaning till lovsång – *Uppmuntra varandra varje dag, så länge man kan säga ”i dag”*
(Heb 3:13)

- 1 Kom, låt oss höja glädj^erop till H^erren, *
jubel till vår frälsnings klippa.
- 2 Låt oss träda fram för hans ansikte med t^acksägelse *
och höja jubel till h^onom med l^ovsång.
- 3 Ty Herren är en väldig G^ud, *
en väldig konung över alla g^udar.
- 4 Han har jordens djup i sin h^and, *
och bergens höjder är h^ans.
- 5 Hans är havet, ty h^an har g^jört det, *
och hans händer har d^anat det t^orra.
- 6 Kom, låt oss tillbedja och n^edfalla, *
låt oss knäböja för H^erren, vår sk^apare.
- 7 Ty han är vår Gud,
och vi är det folk som han h^ar till sin h^jörd, *
vi är får som st^ar under hans v^ard.
- 8 O att ni i dag ville höra hans röst!
Förhärda inte era hjärtan s^om vid M^eriva, *
såsom på Massas d^ag i okn^en,
- 9 där era fäder frestade mig, där de pr^ovade mig, *
fastän de hade s^ett mina v^erk.

- 10 I fyrtio år var det släktet mig till léda, †
och jag sade: ”De är ett folk som far vilse med sitt hjärta, *
och de vill inte veta av mina vägar.”
- 11 Då svor jag i min vréde: *
”De skall inte komma in i min vila.”

Psalm 96

Herren, hela världens konung och domare – *De stod tillsammans med Lammet och sjöng en ny sång inför tronen* (jfr Upp 14:1, 3)

- 1 Sjung en ny sång till Herrens ära, †
sjung till Herrens ära, alla länder, *
- 2 sjung till Herrens ära, lova hans námn.
Båda glädje var dag, besjung hans frålsning, †
- 3 förkunna bland hedningarna hans ära, *
bland alla folk hans únder.
- 4 Ty stor är Herren och högtlovad, *
fruktansvärd är han mer än alla gúdar.
- 5 Ty folkens alla gudar är ávgudar, *
men Herren har skapat hímlen.
- 6 Han omges av makt och hárlighet, *
av prakt och glans i sin hélgedom.
- 7 Ära Herren, alla fólkslag, †
ära Herrens majestát, *
- 8 ära Herrens höga námn.
Bär fram gåvor och kom i hans gárdar, †
- 9 tillbe Herren i helig skrúd, *
bäva för hans ansikte, alla länder.
- 10 Säg bland hedningarna: ”Herren är nu kónung. †
Därför står jordkretsen orubbligt fást, *
med rättvisa dömer han fólken.”
- 11 Må himlen vara glad och jorden frójda sig, †
havet brusa med allt vad det rýmmer, *
marken och allt den bär må gládja sig.

- 12 Må alla träd i skogen jubla †
inför Herren, ty han kómmar, *
13 ty han kommer för att döma jorden.
Han skall döma jordens krets med rättfärdighet *
och folken i sin trófasthet.

Psalm 97

Herrens härlighet när han träder fram till dom – *Denna psalm syftar på hur världen räddas och alla folk kommer till tro på honom* (S:t Athanasios)

- 1 Herren är nu kónung, †
därför må jorden frójda sig *
och alla havsländerna gládja sig.
2 Han omges av moln och tócken, *
rättfärdighet och rätt är fästet för hans trón.
3 Eld går frámför honom *
och förtär hans fiender runt omkring.
4 Hans blixtar lyser upp jórdkretsen, *
jorden ser det och bávar.
5 Bergen smälter som vax för Hérren, *
för hela jordens Hérre.
6 Himlarna förkunnar hans rättfärdighet, *
och alla folk ser hans ára.
7 Alla de skall komma på skam som dyrkar gúdabilder, †
de som berömmar sig av ávgudar, *
honom skall alla änglar tíllbe.
8 Sion hör det och gláder sig, †
och Judas döttrar frójdar sig, *
Herre, de jublar över dina dómar.
9 Ty du, Herre, är den Högste över hela jorden, *
du är högt upphöjd över alla gúdar.
10 Ni som älskar Herren, hata det ónda. †
Han beskyddar sina frómme, *
han räddar dem ur de gudlösas hánd.

- 11 Ljus har gått upp för den rättfärdige *
och för de rättsinniga glädje.
12 Gläd er, ni rättfärdiga, i Hérren, *
och prisa hans heliga námn.

Psalm 98

Herren, segraren och domaren – *Denna psalm syftar på Herrens första ankomst och på hur alla folk kommer till tro på honom* (S:t Athanasios)

- 1 Sjung en ny sång till Herrens ára, *
ty han har gjort únder.
Han har vunnit seger med sin högra hánd *
och med sin heliga árm.
2 Herren har látit sin frálsning bli kánd, *
uppenbarat sin rättfärdighet inför hedningarnas ógon.
3 Han har tänkt på sin nåd och trofasthet mot Israels hús, *
alla jordens länder har sett vår Guds frálsning.
4 Höj jubel till Herren, alla lánder, *
brist ut i glädjerop och lövsjung.
5 Prisa Herren med hárpa, *
med harpa och med lövsång.
6 Höj jubel med trumpeteter och basúner *
inför Herren, kónungen.
7 Må havet brusa med allt vad det rýmmer, *
jordens krets och de som bór på den.
8 Må strömmarna klappa i hánderna, †
må bergen jubla med varandra inför Hérren, *
ty han kommer för att döma jorden.
9 Han skall döma jordens krets med rättfärdighet *
med rättvisa skall han döma fólken.

Psalm 99

Helig är Herren, vår Gud – *Du tronar på keruberna, du som upphävde förbannelsen över jorden när du blev oss lik* (S:t Athanasios)

- 1 Herren är nu konung, därför darrar fölken, *
han tronar på keruberna, därför skälver jorden.
- 2 Herren är stor i Sion, *
upphöjd är han över alla folk.
- 3 Därför prisar man ditt stora och fruktansvärda námn. *
Ty han är hélig.
- 4 Konungen i sin makt älskar vad rätt är. †
Ja, du håller rättvisa vid makt, *
rätt och rättfärdighet övar du i Jákob.
- 5 Upphöj Herren, vår Gud,
och tillbed vid hans fótapall. *
Ty han är hélig.
- 6 Mose och Aron var bland hans präster †
och Samuel bland dem som ákallade hans námn, *
de ropade till Herren och han svárade.
- 7 Han talade till dem i mólnpelaren, *
de höll hans vittnesbörd och den lag som han gáv dem.
- 8 Ja, Herre, vår Gud, du svárade dem, †
du var mot dem en förlåtande Gúd *
och en hämnare över deras gárningar.
- 9 Upphöj Herren, vår Gud,
och tillbed inför hans heliga bérg. *
Ty Herren, vår Gud, är hélig.

Psalm 100

Lovsång vid inträdet i templet – *Herren befäller de återlösta att sjunga segersången* (S:t Athanasios)

- 1 Höj jubel till Herren, alla länder, †
2 tjäna Herren med gládje, *
kom inför hans ansikte med frójderop.
- 3 Förnim att Herren är Gud.
Han har gjort oss, och inte vi själva, *
till sitt folk och till får i sin hjórd.

- 4 Gå in i hans portar med tacksägelse, †
i hans gårdar med lóv, *
tacka honom, lova hans námn.
- 5 Ty Herren är god,
evigt varar hans náð *
och hans trofasthet från släkte till släkte.

Psalm 101

En konungs löfte – *Om ni älskar mig, kommer ni att hålla mina bud* (Joh 14:15)

- 1 Om nåd och rätt vill jag sjunga, *
Herre, dig vill jag prisa.
- 2 Jag vill ropa ut min insikt om ostrafflighetens väg. *
När kommer du till mig?
- 3 Jag vill leva ostraffligt där jag bor i mitt hús, *
jag vill inte ens se åt det som är órätt,
att öva orättfärdighet hátar jag, *
hos mig skall inget sådant få finnas.
- 4 Falskhet skall vara mig fjárran, *
jag vill inte veta av något ónt.
- 5 Den som i hemlighet förtalar sin násta, *
honom vill jag förgöra,
den som har stolta ögon och högmodigt hjárta, *
honom kan jag inte fördrá.
- 6 Mina ögon söker de trogna i lándet, *
de skall få bó hos mig.
Den som vandrar på ostrafflighetens väg, *
han får vara min tjánare.
- 7 Men den som sviker och bedrar får inte bo i mitt hús, *
ingen lögnare skall bestå inför mina ógon.
- 8 Morgon efter morgon
skall jag förgöra alla gudlösa i lándet *
och utrota alla ogärningsmän ur Herrens stád.

Psalm 102

En landsflyktigs klagan – Gud tröstar oss i alla våra svårigheter (2 Kor 1:4)

I

- 2 Herre, hör min bön, *
och låt mitt rop komma inför dig.
- 3 Dölj inte ditt ansikte, när jag är i nöd, *
hör mig när jag ropar, skynda att svåra mig.
- 4 Ty mina dagar har försvunnit som rök, *
benen i min kropp bränner som eld.
- 5 Mitt hjärta är förbränt som gräs och förvissnat, *
jag glömmmer att äta mitt bröd.
- 6 För min högljudda súckans skull *
tränger benen i min kropp ut till huden.
- 7 Jag är lik en pelikan i óknen, *
jag är som en uggla bland ruiner.
- 8 Jag får ingen sómn *
och har blivit lik en ensam fågel på táket.
- 9 Hela dagen smádar mig mina fiender, *
de som rasar mot mig förbannar med mitt námn.
- 10 Jag áter aska som bröd *
och blandar min dryck med grát
- 11 för din vredes och förtórnelses skúll, *
därför att du har gripit mig och kastat bört mig.
- 12 Mina dagar är som skuggan, när den förlángs, *
och jag sjálv förvissnar som grás.

II

- 13 Men du, Herre, tronar för tid och évighet, *
man ákallar dig i slákte efter slákte.
- 14 Du skall stå upp och förbarma dig över Sión, †
det är tid att du bevisar det náád, *
ja, stunden har kómmitt.

15 Ty dina tjänare har dess stenar kåra, *
de ser med sorg på resterna av dess glåns.

16 Hedningarna skall frukta Herrens námn *
och alla jordens kungar din hárlighet,
17 när Herren en gång har byggt upp Sion *
och uppenbarat sig i sin hárlighet,
18 när han har vänt sig till de utblottades bön *
och upphört att förakta deras róp.

19 Må detta tecknas upp för kommande slákten, *
så att det folk som skapas kan lova Hérren:
20 Han har blickat ner från sin höga hélgedom, *
Herren har skádat ner från himmelen till jórden,
21 för att höra den fångnes klágan *
och befria dödens bárn,
22 för att man i Sion må förkunna Herrens námn *
och sjunga hans lov i Jerúsalem,
23 när alla folk försámlas *
och alla riken, för att tjána Hérren.

III

24 Han har i förtid brutit min kráft, *
han har förkortat mina dágar.

25 Jag säger: Min Gud, ta inte bort mig mitt i lívet, *
du vars ár varar från slákte till slákte.

26 I begynnelsen lade du jordens grúnd, *
och himlarna är dina händers vérk.

27 De skall förgås, men du förblír, *
de skall alla nötas ut som en kládnad,
du skall förvandla dem som man byter sin drákt, *
och de försvínner.

28 Men du är densámme, *
och dina ár varar utan ánde.

29 Dina tjänares barn skall få bo i lándet, *
och deras avkomma skall bestå inför díg.

Psalm 103

Lovsång över Guds barmhärtighet – *I sin barmhärtighet och mildhet har Gud kommit ner till oss från höjden* (jfr Luk 1:78)

I

- 1 Lov Herren, min själ, *
allt som finns i mig, prisa hans heliga námn.
- 2 Lov Herren, min själ, *
och glöm inte vad gott han har gjórt,
- 3 han som förlåter dig alla dina missgärningar *
och helar alla dina brister,
- 4 han som räddar ditt liv från gráven *
och kröner dig med nåd och barmhärtighet,
- 5 han som mättar ditt begär med sitt góda, *
så att du blir ung på nytt som en órn.
- 6 Herren gör rättfärdighetens vérk *
och skaffar rätt åt alla förtrýckta.
- 7 Han visade Mose sina vágar, *
Israels barn sina gárningar.

II

- 8 Barmhärtig och nådig är Hérrén, *
sen till vrede och rik på kárlek.
- 9 Han går inte ständigt till rátta *
och vredgas inte för évigt.
- 10 Han handlar inte med oss efter våra sýnder *
och vedergäller oss inte efter våra missgärningar.
- 11 Ty så hög som himlen är över jórden, *
så väldig är hans nåd över dem som frúktar honom.
- 12 Så långt som öster är från väster *
låter han våra övertrádelser vara frá oss.
- 13 Som en fader förbarmar sig över bánnen, *
så förbarmar sig Herren över dem som frúktar honom.

- 14 Ty han vet hur vi är dánade, *
han tänker på att vi är stóft.
- 15 En människas dagar är som gráset, *
hon blomstrar som ett blomster på márken.
- 16 När vinden går däröver, då finns det inte mér, *
och platsen där hon stod är tóm.

III

- 17 Men Herrens nåd varar från evighet till évighet †
över dem som frúktar honom *
och hans rättfärdighet intill bárnborn,
18 när man håller hans förbúnd *
och tänker på hans befallningar och gör efter dém.
- 19 Herren har rest sin tron i hímlen, *
och hans kungaválde omfattar állt.
- 20 Lova Herren, ni hans ánglar, †
ni starka hjáltar som utför hans befallning *
så snart ni hör ljudet av hans befallning.
- 21 Lova Herren, alla hans hárskaror, *
ni hans tjänare som uträttar hans vílja.
- 22 Lova Herren, alla hans vérk, *
överallt i hans válde.

Psalm 104

En hymn till Skaparens lov – *Den som är i Kristus är en ny skapelse; det gamla är förbi,
något nytt har kommit (2 Kor 5:17)*

I

- 1 Lova Herren, min sjál. *
Herre, min Gud, du är hög och stór.
I majestät och härlighet är du kládd, *
2 du höljer dig i ljus som i en mántel,
du spänner ut himlen som ett tált, *
3 du timrar på vattnen dina sálar,

- molnen gör du till din vågn, *
och du far på vindens vingar.
- 4 Du gör vindar till dina sändebud, *
eldslågor till dina tjänare.
- 5 Du grundade jorden på hennes fästen, *
så att den aldrig i evighet väcklar.
- 6 Med djupet täckte du den som med en klådnad, *
vattnen stod högt över bergen.
- 7 Men för ditt rytande flýdde de, *
när din stämma dånade hastade de úndan.
- 8 Berg höjde sig, och dalar sänkte sig, *
på den plats som du hade bestämt.
- 9 Du satte en gräns för vattnen, *
så att de inte åter skulle täcka jorden.
- 10 Du lät källor flyta fram i dälarna, *
mellan bergen tog de sin väg.
- 11 De ger vatten åt alla markens djúr, *
vildåsnorna släcker i dem sin törst.
- 12 Vid dem bor himlens fåglar, *
från trädens grenar höjer de sin röst.

II

- 13 Du vattnar bergen från dina sálar, *
jorden mättas av den frukt du skápar.
- 14 Du låter gräs skjuta upp för djúren *
och växter till människans tjänst.
Så låter du bröd framgå ur jorden *
och vin som gläder människans hjárta.
- 15 Så gör du hennes ansikte glänsande av ólja, *
och brödet styrker människans hjárta.
- 16 Herrens träd blir också máttade, *
Libanons cedrar, som han har plantérat.
- 17 Fåglarna bygger där sina násten, *
hägern gör sitt bo i cyprésserna.

- 18 Stenbockarna har fått de höga bergen, *
klyftorna är klippdassarnas tillflykt.
- 19 Du gjorde månen till att bestämma tiderna, *
solen vet stunden då den skall gå nér.
- 20 Du sänder mörker, och det blir nátt *
– då kommer alla skogens djur i rórelse,
- 21 de unga lejonen ryter efter röv *
och begär sin föda av Gúd.
- 22 Solen går upp – då drar de sig tillbaka *
och lägger sig ner i sina kúlor.
- 23 Människan går då ut till sin gárning, *
sitt arbete intill áftonen.

III

- 24 Herre, mångfaldiga är dina verk!
Med vishet har du gjort dem álla. *
Jorden är full av vad du har skápat.
- 25 Där är havet, det stora och vída: †
ett tallöst vimmel rör sig därí, *
djur både stora och smá.
- 26 Där seglar skeppen frám, *
Leviatan har du skapat att léka där.
- 27 Alla väntar de efter díg *
att du skall ge dem deras mat i rätt tíd.
- 28 Du ger dem, då samlar de ín, *
du öppnar din hand, då mättas de med goda gávor.
- 29 Du döljer ditt ansikte, då förskrácks de, †
du tar bort deras ande, då förgás de *
och vänder åter till stóft igen.
- 30 Du sänder ut din ande, då skápas de, *
och du förnyar jordens ánsikte.
- 31 Må Herrens ära förbli i évighet, *
må Herren glädja sig över sina vérk,

- 32 han som skådar på jorden, och den bávar, *
han som rör vid bergen, och de rýker.
33 Jag vill sjunga till Herrens ära så länge jag léver, *
jag vill lovsjunga min Gud så länge jag är till.
34 Må mina ord vara Herren till behág, *
må jag få glädja mig i hónom.
35 Men må syndarna försvinna från jórden †
och inga gudlösa finnas mer. *
Lova Herren, min sjál.

Psalm 105

Herrens trohet mot sina löften – *Apostlarna uppenbarar för folken de gärningar Gud gör vid sin ankomst* (S:t Athanasios)

I

- 1 Tacka Herren, ákalla hans námn, *
gör hans gärningar kända bland fólken.
2 Sjung och spela till hans ára, *
förkunna alla hans únder.
3 Var stolta över hans heliga námn, *
må de som söker Herren glädja sig av hjärtat.
4 Fråga efter Herren och hans mákt, *
sök hans ansikte stándigt.
5 Tänk på de underbara gärningar han gjórt, *
på hans under och hans dómar,
6 ni Abrahams, hans tjánares, átt, *
ni Jakobs barn, det folk som han har útvalt.
7 Han är Herren, vår Gúd, *
över hela jorden når hans dómar.
8 Han tänker evigt på sitt förbúnd, *
intill tusen slákten på det han stádgat,
9 det förbund han slót med Ábraham *
och sin ed till Ísak.
10 Han fastställde det som en stadga för Jákob, *

11 som ett evigt förbund för Israel:
”Åt dig vill jag ge landet Kánaan, *
det skall bli er arvslott.”
12 Då var de ännu en liten skåra, *
ringa och främlingar i ländet.
13 De vandrade från folk till fólk, *
från ett rike till ett annat.
14 Han tillät ingen att skåda dem, *
för deras skull hotade han kúngar:
15 ”Rör inte mina smórda, *
gör inte mina profeter något ónt.”

II

16 Han befalldes hungersnöd att komma över ländet *
och fördärvade alla deras bródfórråd,
17 men han hade sänt Josef fóre dem *
och låtit honom bli såld till trál.
18 Man slog hans fötter i bójor, *
han fick ligga fjättrad i járn,
19 till den tid då det han sagt blev úppfyllt *
och Herrens ord bevisade hans óskuld.
20 Då lät kungen släppa honom lós, *
folkens härskare gav honom frí.
21 Han satte honom till herre över sitt hús, *
till att förvalta all hans égendom.
22 Han skulle tvinga furstarna att handla efter hans vilja *
och lära de äldste víshet.

III

23 Israel kom till Egýpten, *
Jakob slog sig ner i Háms land.
24 Herren gjorde sitt folk mycket frúktsamt *
och mäktigare än dess förtrýckare.

- 25 Då uppfylldes de av hat mot hans fólk, *
och de förslavade hans tjánare.
- 26 Han sände Mose, sin tjánare, *
och Aron, som han hade útvalt.
- 27 De gjorde hans tecken bland dém *
och under i Hams lánd.
- 28 Han sände mörker, han lät allt bli mórkt, *
och ändå aktade de inte på hans órd.
- 29 Han förvandlade deras vatten till blód *
och lät deras fiskar dó.
- 30 Deras land kom att vimla av páddor, *
ända in i kungens paláts.
- 31 Han befallde, då kom svärmar av flúgor, *
av mygg i hela deras lánd.
- 32 Han gav dem hagel i stället för régn *
och sände flammande eld i deras lánd.
- 33 Han slog deras vinstockar och fikonträd, *
han knäckte träden i deras ríke.
- 34 Han befallde, då kom gráshoppor *
och larver i väldig mángd.
- 35 De åt upp alla växter i deras lánd, *
de åt upp frukten på deras márk.
- 36 Han slog allt förstfött i deras lánd, *
förstlingen av deras kráft.
- 37 Så förde han ut sitt folk med silver och gúld, *
och i dess stammar fanns ingen som stáplade.
- 38 Egypterna gladde sig när de drog út, *
ty skräck för Israel hade fallit óver dem.
- 39 Han bredde ut ett moln till skýdd *
och en eld som lyste om náttén.
- 40 De bad, då sände han váktlar *
och mättade dem med bröd från hímlen.
- 41 Han öppnade klippan, och vatten flódade, *

- det rann som en ström genom óknén.
- 42 Ty han tänkte på sitt heliga ord *
och på Abraham, sin tjánare.
- 43 Så förde han ut sitt folk med frójd, *
sina utvalda under júbel.
- 44 Han gav dem hedningarnas lándér, *
folkens förvärv fick de till besittning,
- 45 för att de skulle hålla hans stádgar *
och ta hans befallningar i ákt.

Psalm 106

Herrens godhet och hans folks trolöshet – *Allt det som hände dem är exempel, och det skrevs ner för att vägleda oss som har tidsåldrarnas slut inpå oss* (1 Kor 10:11)

I

- 1 Tacka Herren, ty han är gód, *
evigt varar hans nåd.
- 2 Vem kan berätta om Herrens väldiga gärningar *
och förkunna allt hans lóv?
- 3 Saliga de som gör det rátta, *
de som alltid handlar ráttfárdigt.
- 4 Tänk på mig, Herre,
du som besöker ditt folk med din nåd, *
kom till mig och hjálp mig,
- 5 så att jag med lust får se dina utvaldas lýcka, †
glädja mig med ditt folks gládje *
och jubla med dem som är din égendom.
- 6 Vi har syndat som våra fäder, *
vi har gjort illa, vi har varit gúdlösa.
- 7 Våra fäder i Egypten förstod inte dina únder, *
de tänkte inte på din stora gódhet,
utan gjorde uppror vid hávet, *
invid Röda hávet.

- 8 Men han räddade dem för sitt námns skull, *
för att visa dem sin makt.
- 9 Han näpste Röda havet, så att det blev tórrt, *
och förde dem genom djupen som genom en óken.
- 10 Han befriade dem ur deras motståndares våld, *
han räddade dem från fiendens hánd.
- 11 Vattnet täckte deras óvänner, *
inte en enda av dem blev kvár.
- 12 Då trodde de på hans órd, *
då sjöng de till hans ára.
- 13 Men de glömde snart hans gárningar, *
de väntade inte på vad han hade berétt.
- 14 De greps av lystnad i óknen *
och satte Gud på prov i ódemarken.
- 15 Då gav han dem vad de begárde, *
han lät dem äta sig mátta.
- 16 De satte sig upp mot Mose i lágret *
och mot Aron, Herrens hélige.
- 17 Jordan öppnade sig och uppslukade Dátan *
och täckte över Avirams mán.
- 18 Eld flammade upp mot deras hóp, *
en låga brände upp de gúdlösa.

II

- 19 De gjorde en kalv vid Hóreb *
och tillbad en gjuten gúdabild,
20 de bytte bort sin ára *
mot bilden av en oxe som äter grás.
- 21 De glömde Gud, sin frálsare, *
som hade gjort så stora ting i Egýpten,
22 så underbara verk i Háms land, *
så fruktansvärda gárningar vid Röda hávet.
- 23 Då hotade han att förgóra dem, *
men Mose, som han utvalt, ställde sig i vágen

- för att avvända hans vréde, *
så att den inte skulle fördärva.
- 24 De föraktade det ljuvliga lándet *
och trodde inte på hans ord.
- 25 De knotade i sina tált *
och lyssnade inte till Herrens róst.
- 26 Då lyfte han sin hánd *
och svor att slá ner dem i óknen,
27 att kasta ut deras barn bland fólken *
och sprida ut dem i lánderna.
- 28 De slót sig till Baal-Pégor *
och át det som offrats át dóda.
- 29 De förtörnade Gud med sina gárningar, *
och en svár plága kom óver dem.
- 30 Men Pinechas trádde fram och skipade rátt, *
och så upphörde plágan.
- 31 Det räknades honom till ráttfárdighet *
från slákte till slákte, för évigt.

III

- 32 De förtörnade honom vid Merivas váttén, *
och för deras skull gick det Mose illa.
- 33 Ty de trotsade hans ánde, *
och han talade obetänksamt med sina láppar.
- 34 De förgjorde inte fólken *
så som Herren hade befállt dem
35 utan beblandade sig med hédningar *
och lärde av deras gárningar.
- 36 De tjänade deras ávgudar, *
och dessa blev dem till en snára.
- 37 De offrade sina söner och dótttrar *
till offer át onda ándar.
- 38 De utgót oskyldigt blód, *

- sina söners och döttrars blod,
och offrade dessa åt Kanaans ávgudar, *
och landet blev ohelgat genom blóðskuld.
- 39 Så blev de orena genom sina gárningar *
och betedde sig trolöst i sina vérk.
- 40 Då tändes Herrens vrede mot hans fólk, *
hans egendom blev honom en stýggelse.
- 41 Och han gav dem i hedningars hánd, *
i deras våld som hátade dem.
- 42 Deras fiender trángde dem, *
och de blev kuvade under deras hánd.
- 43 Han räddade dem många gångér, †
men de trotsade hans beslut *
och gick så under genom sin skúld.
- 44 Men han såg till dem i deras nóð, *
när han hörde deras róp.
- 45 Och han tänkte, dem till godo, på sitt förbúnd *
och förbarmade sig i sin stora náð.
- 46 Han lät dem finna barmhártighet *
inför dem som hade fört dem i fångenskap.
- 47 Hjälp oss, Herre, vår Gúd, *
och samla oss från fólken,
så att vi får prisa ditt heliga námn *
och med stolthet sjunga ditt lóv.
- 48 Välsignad är Herren, Israels Gud,
från evighet till évighet. *
Allt folket skall säga: Amen. Hallelúja.

Psalm 107

Tacksägelse för befrielse – *Gud sände sitt ord till israeliterna med budskapet om fred genom Jesus Kristus* (jfr Apg 10:36)

I

- 1 Tacka Herren, ty han är gód, *
evigt varar hans nåd.
- 2 Så må de som Herren friköpt såga, *
de som han räddat ur fiendens hánd,
- 3 de som han har samlat från lánderna, *
från öster och från väster, från norr och från sóder.
- 4 De irrade omkring i öknen på öde stigar, *
de fann ingen stad där de kunde bó,
- 5 de hungrade och törstade, *
de var nära dóden.
- 6 Men de ropade till Herren i sin nód, *
och han befriade dem ur deras trångmål.
- 7 Han ledde dem på den rätta vägen, *
så att de kom till en stad där de kunde bó.
- 8 De må tacka Herren för hans nåd *
och för hans under med människor,
- 9 att han mättade dem som försmåttade *
och uppfyllde de hungrande med sina gåvor.
- 10 De satt i mörker och dódsskugga, *
fångna i elände och bójor,
- 11 därför att de trotsat Guds befállning *
och föraktat den Högstes pláner.
- 12 Han kuvade deras hjärtan med ólycka, *
de kom på fall och hade ingen hjálpare.
- 13 Men de ropade till Herren i sin nód, *
och han befriade dem ur deras trångmål.
- 14 Han förde ut dem ur mörkret och dódsskuggan, *
och deras bojor bröt han sönder.
- 15 De må tacka Herren för hans nåd *
och för hans under med människor,
- 16 att han krossade kópparportarna *
och slog sönder järnbommarna.

17 De var oförnuftiga och bröt mot hans búd *
och blev nu plågade för sina sýnders skull.

18 De kände avsmak för all mát, *
och de var nära dödens pórtar.

19 Men de ropade till Herren i sin nóð, *
och han befriade dem ur deras trángmål.

20 Han sände sitt ord och bótade dem *
och räddade dem från gráven.

21 De må tacka Herren för hans nád *
och för hans under med människor,
22 de må offra lovets óffer *
och förkunna hans verk med júbel.

23 De for på havet med sina sképp *
och drev sin handel på stora váttan.

24 Där fick de se Herrens gárningar, *
hans under på det djupa hávet.

25 Med sitt ord väckte han stórmen, *
så att den hävde upp dess böljor.

26 De for upp mot himlen, ner i djúpen, *
då svek deras mod, och de fylldes av ángest.

27 De raglade och stapplade som drúckna, *
all deras vishet blev till íntet.

28 Men de ropade till Herren i sin nóð, *
och han förde dem ut ur deras trángmål.

29 Han förbytte stormen i lúgn, *
och vågorna omkring dem týsnade.

30 De blev glada att det blev stílla, *
och han förde dem till den hamn dit de vÍlle.

31 De må tacka Herren för hans nád *
och för hans under med människor,
32 de må upphöja honom i folkets försámling *
och lova honom bland de áldste.

- 33 Han gjorde strömmar till öken, *
källsprång till ödemark,
34 bördigt land till sálthed, *
ty dess inbyggare var ónda.
35 Han gjorde öknen till en vattenrik sjó, *
torra landet till källsprång.
36 Där lät han de hungrande slå sig nér, *
och de byggde en stad där de kunde bó.
37 De besádde ákrar och planterade víngårdar *
som gav dem rika skórdar.
38 Han välsígnade dem, †
och de växte till ett stort fólk, *
och han gav dem mängder av bóskap.
39 De blev sedan ringa och föráktade, *
olycka och bedrövelse tryckte dem,
40 men han som utgjuter förákt över fúrstar *
och låter dem irra omkring i den väglösa óknen,
41 han upphöjde den fattige ur élándet *
och lät stammarna växa som hjórdar.
42 De troгна ser det och gláder sig, *
men de onda tvingas till týstnad.
43 Vem är så vis att han besinnar détta *
och inser Herrens barmhártighet?

Psalm 108

Lovprisning och bön om hjälp – *Eftersom Guds Son blivit upphöjd över himlen, förkunnas hans ära över hela jorden* (Arnobius)

- 2 Mitt hjärta är berett, o Gud, mitt hjärta är berétt, *
jag vill sjunga och spela.
3 Vakna upp, min själ!
Vakna upp, du harpa och du lýra! *
Jag vill väcka grýningen.
4 Herre, jag vill tacka dig bland fólkén, *
jag vill lovsjunga dig bland fólkslagen.

- 5 Ty din nåd når ända upp till himmelen, *
din trofasthet ända till skýarna.
- 6 Upphöjd vare du, Gud, över himmelen, *
må din ära sträcka sig över hela jorden!
- 7 Ge seger med din högra hand, bónhör mig, *
så att dina vänner blir räddade.
- 8 Gud har sagt i sin helgedom: ”Jag skall triumféra, *
jag skall mäta ut Suckots dal och utskifta Shékem.
- 9 Mitt är Gilead, mitt är Manásse, *
Efraim är min hjälm och Juda min spíra.
- 10 Men jag gör Moab till mitt tváttfat, †
jag kastar min sko på Édom, *
jag triumferar över filisteernas lánd.”
- 11 Vem för mig mot den välbefästa stáden, *
vem leder mig mot Édom?
- 12 Har du, o Gud, förkástat oss, *
du som inte drar ut med våra hárar?
- 13 Ge oss hjälp mot óvännen, *
ty människors hjälp är fááfánglighet.
- 14 Med Gud kan vi göra mäktiga tíng, *
han skall trampa ner våra fiender.

Psalm 109

Mot ondskefulla fiender – *Men jag säger er: älska era fiender och be för dem som förföljer er*
(Matt 5:44)

- 1 Min lovsångs Gud, tig inte!
- 2 Ty de har öppnat sin falska, gudlösa mún *
och talar mot mig med lögnaktig túnga.
- 3 De omger mig med hätska órd, *
de har börjat strid mot mig utan órsak.
- 4 De anklagar mig trots den kárlek jag vísar, *
trots att jag bér för dem.
- 5 De lönar mig med ont för gótt, *
med hat för min kárlek.

- 6 Må hans gudlöshet vittna mot honom, *
en åklagare stå på hans högra sida.
- 7 Må han dömas skyldig när han kommer inför rätta, *
och må hans bön bli till synd.
- 8 Må hans dagar bli få *
och hans ämbete tas av en annan.
- 9 Må hans barn bli fäderlösa *
och hans hustru bli änka.
- 10 Må hans barn gå husvillan och tigga sitt bröd *
fjärran från ödelagt hém.
- 11 Må ockraren få allt vad han äger *
och främmande plundra hans göds.
- 12 Må ingen visa honom barmhärtighet *
och ingen förbarma sig över hans fäderlösa.
- 13 Må hans efterkommande gå under, *
deras namn plånas ut redan i nästa led.
- 14 Må hans faders missgärning bli ihågkommen inför Herren *
och hans moders synd aldrig bli förlåten.
- 15 Må den alltid stå inför Herrens ögon, *
ja, må hans minne utrotas från jorden!
- 16 Man visar ingen misskund †
utan förföljer den betryckte och den fattige *
och den vars hjärta är bedrövat, för att döda dem.
- 17 Han älskar att förbänna *
– må förbannelsen drabba honom!
Han vill inte välsigna *
– må välsignelsen överge honom!
- 18 Han kläder sig i förbannelsen som i en klådnad, †
som vatten tränger den in i hans liv *
och som olja in i hans ben;
- 19 må den hölja honom som en mantel *
och ständigt omsluta honom som en gördel.
- 20 Så må Herren löna mina fiender, *
dem som talar ónt mot mig.

- 21 Hjälp mig, Herre, min Gud, så som du har lövat, *
 rädda mig, ty god är din nåd.
- 22 Jag är betryckt och fattig, *
 mitt hjärta är sårat i mitt bröst.
- 23 Som skuggan när den förlängs går jag bört, *
 jag rycks bort som en gråhoppssvärm.
- 24 Mina knän är vacklande av fästa, *
 min kropp förlorar sitt håll.
- 25 Till smålek har jag blivit inför dem, *
 när de ser mig, skakar de huvudet.
- 26 Hjälp mig, Herre, min Gúd, *
 rädda mig i din góðhet.
- 27 Låt dem märka att din hand har gripit ín, *
 att du, Herre, har gjórt det.
- 28 De förbannar – må du då välsígna mig, †
 de reser sig upp – må de då komma på skám, *
 men låt din tjänare få gládja sig.
- 29 Må mina motståndare bli kládda i blýgsel *
 och höljda i skam som i en mántel.
- 30 Med hög röst vill jag tacka Hérren, *
 bland de många vill jag prisa hans námn.
- 31 Ty han står på den fattiges högra sída *
 och räddar honom från dem som dömer honom skýldig.

Psalm 110

Messias, konung och präst – *Han måste härska tills han har lagt alla fiender under sina fötter* (1 Kor 15:25)

- 1 Herren sade till min hérre: *
 Sätt dig på min högra sída,
 till dess jag lagt dina fiender *
 som en pall under dina fötter.
- 2 Din kungaspira sträcker Herren ut från Sjon. *
 Härska mitt bland dina fiender!
- 3 Hos dig finns våldet *

den dag då makten blir din,
i helig strålgans har jag fött dig *
före morgonstjärnan, ur mitt sköte.

- 4 Herren har svurit en éd *
som han aldrig skall ångra:
Du är präst för evigt *
i Melkisedeks efterföljd.
- 5 Herren är på din högra sida, *
han skall krossa kungar på sin vrédesdag.
- 6 Han håller dom bland folken, †
överallt skall döda ligga, *
han krossar huvuden vida kring jorden.
- 7 Han dricker ur bäcken vid vågen. *
Så lyfter han sitt huvud.

Psalm 111

Stora är Herrens gärningar – Stora och märkliga är dina gärningar, Herre Gud, allhärskare
(Upp 15:3)

- 1 Jag vill tacka Herren av allt mitt hjärta *
i församlingen, mitt ibland de trögna.
- 2 Stora är Herrens gärningar, *
de begrundas av alla som har sin glädje i dem.
- 3 Han handlar i majestät och hårlighet, *
hans rättfärdighet består i evighet.
- 4 Han vill att man skall minnas hans under, *
nådig och barmhärtig är Herren.
- 5 Han ger mat åt dem som fruktar hans nåmn, *
han tänker för evigt på sitt förbünd.
- 6 Sin makt att göra under gjorde han känd för sitt folk, *
när han gav dem hedningarnas ärvedel.
- 7 Hans händers verk är trofasthet och rätt, *
oryggliga är alla hans ordningar.
- 8 De står fasta för alltid och för evigt, *

de fullbordas med trofasthet och rättvisa.

- 9 Han har befriat sitt folk,
han har stadgat sitt förbund för évigt, *
hans namn är heligt och frúktansvärt.
- 10 Herrens fruktan är vishetens begynnelse, †
ett gott förstånd får alla som handlar efter dén. *
Hans lov förblir i all évighet.

Psalm 112

Den rättfärdige blir välsignad – *Lev som ljusets barn – ljuset bär frukt överallt där det finns godhet, rättfärdighet och sanning (Ef 5:9)*

- 1 Salig den som fruktar Hérren *
och har sin stora lust i hans búd.
- 2 Hans efterkommande skall bli mäktiga på jorden, *
de trognas släkte skall välsignas.
- 3 Gods och rikedom skall finnas i hans hús, *
hans rättfärdighet består för évigt.
- 4 För de trogna går han upp som ett ljus i mörkret, *
nådig och barmhärtig och rättfärdig.
- 5 Den som är god förbarmar sig och ger lån, *
pålitlig i allt vad han gör.
- 6 Han skall aldrig någonsin väckla, *
den rättfärdige skall bli ihågkommen för évigt.
- 7 Han fruktar inte för onda búdskap, *
hans hjärta är frimodigt, förtröstar på Hérren.
- 8 Hans hjärta är tryggt och utan frúktan, *
han skall snart få se ner på sina óvänner.
- 9 Han strör ut, han ger åt de fáttiga, †
hans rättfärdighet varar i évighet, *
hans horn blir upphöjt med ára.
- 10 Den gudlöse skall se det och hármast, †
han skall gnissla tänder och förgås. *

Vad de gudlösa önskar blir till intet.

Psalm 113

Välsignat vare Herrens namn – *Han störtar härskare från deras troner och han upphöjer de ringa* (Luk 1:52)

- 1 Lova Herren, ni Herrens tjänare, *
lova Herrens námn.
- 2 Välsignat vare Herrens námn *
från nu och till evig tid.
- 3 Från solens uppgång till dess nédgång *
må Herrens namn vara lövat.
- 4 Herren är upphöjd över alla fólk, *
hans ära når över hímlen.
- 5 Ja, vem är som Herren, vår Gúd, *
han som sitter så hógt,
- 6 han som blickar ner så djúpt *
– ja, vem i himlen och på jórden?
- 7 Han som upprättar den ringe ur stóftet, *
han som lyfter den fattige ur dýn,
- 8 för att sätta honom bredvid fúrstar, *
bredvid furstarna i sitt fólk,
- 9 han som låter den ofruktsamma hústrun *
sitta med glädje som moder, omgiven av bárn.

Psalm 114

Israels befrielse ur Egypten – *Ni skall inse att också ni har dragit ut ur Egypten, ni som har tagit avstånd från den innevarande tidsåldern* (S:t Augustinus)

- 1 När Israel drog ut ur Egýpten, *
Jakobs hus ut från folket med främmande túnga,
- 2 då blev J \ddot{u} da hans h \acute{e} lgedom, *
Israel hans válde.
- 3 Havet såg det och flýdde, *
och Jordan vände tillbaka.

- 4 Bergen hoppade som vådurar, *
höjderna såsom lamm. ()
- 5 Varför flyr du undan, du háv? *
Du Jordan, varför vänder du tillbaka?
- 6 Ni berg, varför hoppar ni som vådurar, *
ni höjder, såsom lamm? ()
- 7 För Herren må du bäva, du jörd, *
för Jakobs Guds ansikte,
- 8 för honom som förvandlar klippan till en vattenrik sjó, *
hårda stenen till en flödande källa.

Psalm 115

Lovsång till den sanne Guden – *Ni vände er från avgudarna till Gud för att tjäna den levande och sanne Guden* (1 Thess 1:9)

- 1 Ge inte äran åt oss, Herre,
inte åt oss, utan åt díg, *
för din nåds, för din sánnings skull.
- 2 Varför skulle folken få säga: *
”Var är nu deras Gúd?”
- 3 Vår Gud är ju i hímlen, *
han kan göra allt vad han vill.
- 4 Men deras avgudar är silver och gúld, *
verk av människors hánder.
- 5 De har mun och talar inte, *
de har ögon och sér inte,
6 de har öron och hór inte, *
de känner ingen lukt med sin nása.
- 7 Med sina hánder tár de inte, †
med sina fötter går de inte, *
de har inget ljud i sin strúpe.
- 8 De som har gjort dem skall bli dem líka, *
ja, alla som förtröstar på dém.

- 9 Israels folk, förtrösta på Hérren. *
Ja, han är deras hjälp och sköld.
- 10 Arons hus, förtrösta på Hérren. *
Ja, han är deras hjälp och sköld.
- 11 Ni som fruktar Herren, förtrösta på Hérren. *
Ja, han är deras hjälp och sköld.
- 12 Herren har tänkt på oss, han skall välsigna, †
han skall välsigna Israels hús, *
han skall välsigna Arons hús,
13 han skall välsigna dem som fruktar Hérren, *
de små såväl som de stóra.
- 14 Må Herren låta er förókas, *
er själva och era bárn.
- 15 Var välsignade av Hérren, *
av honom som har skapat himmel och jórd.
- 16 Himlen är Herrens hímmeL, *
åt människorna har han givit jórden.
- 17 Döda kan inte lovsjunga Hérren, *
ingen som har farit ner i det týsta.
- 18 Men vi, vi skall lova Hérren, *
från nu och till evig tíd.

Psalm 116

A

Tacksägelse – *Vi måste gå igenom många lidanden för att komma in i Guds rike (Apg 14:22)*

- 1 Jag har Herren kár, *
ty han hör min röst och mina bóner.
- 2 Han vände sitt óra till mig, *
i hela mitt liv skall jag ákalla hóm.
- 3 Dödens band ómvärvde mig, †
och dödsrikets ángest grép mig, *
jag kom i nöd och bedróvelse.

- 4 Men jag åkallade Herrens námn: *
Herre, rädda mitt lív!
- 5 Herren är nådig och ráttfáridig, *
vár Gud är barmhártig.
- 6 Herren beskyddar de hjálplösa, *
jag var i nöd, och han ráddade mig.
- 7 Min sjál, vánd nu áter till din ró, *
ty Herren har gjort vál mot dig.
- 8 Du har ráddat min sjál fráan dóden, *
mitt öga fráan tårar, min fot ifráan fáll.
- 9 Jag skall fá vandra inför Hérren *
i de levandes lánd.

B

Tacksägelse i templet – *Låt oss genom Kristus ständigt frambära lovsång som ett offer till Gud* (jfr Heb 13:15)

- 10 Jag trodde, även när jag sáde: *
”Jag går únder”,
- 11 när jag sade i min ángest: *
”Alla människor är lógnare.”
- 12 Hur skall jag löna Hérren *
alla hans välgärningar mot mig?
- 13 Jag vill lyfta frálsningens báigare *
och ákalla Herrens námn.
- 14 Jag vill infria åt Herren mina lóften, *
ja, inför hela hans fólk.
- 15 Dyrbar i Herrens ógon *
är hans heligas dód.
- 16 O Herre, jag är ju din tjánare, †
jag är din tjánare, din tjánarinnas són, *
du har lossat mina bánd.
- 17 Át dig vill jag offra lovets óffer, *

- jag vill åkalla Herrens námn.
18 Jag vill infria mina löften åt Hérren *
inför hela hans fólk,
19 i gårdarna till Herrens hús, *
mitt i dig, Jerúsalem.

Psalm 117

Lovsång för Herrens barmhärtighet – *Hedningarna har fått prisa Gud för hans barmhärtighet* (Rom 15:9)

- 1 Lova Herren, alla hédningar, *
prisa honom, alla fólk.
2 Ty hans nåd är väldig över óss, *
och Herrens sanning varar i évighet.

Psalm 118

Jubelsång om frälsningen – *Han är stenen som ratades av husbyggarna men blev till en hörnsten* (jfr Apg 4:11)

I

- 1 Tacka Herren, ty han är gód, *
evigt varar hans nåd.
2 Så må Israel sága, *
evigt varar hans nåd.
3 Så må Arons hus sága, *
evigt varar hans nåd.
4 Så må de som fruktar Herren sága, *
evigt varar hans nåd.
5 I min nöd åkallade jag Hérren, *
och Herren svarade mig och ställde mig på rymlig pláts.
6 Herren är med mig, jag behöver inte frúkta *
– vad kan människor góra mig?
7 Herren är med mig, han är min hjálpare, *
jag får se ner på dem som hátar mig.

- 8 Bättre att ta sin tillflykt till Hérren *
än att förlita sig på människor.
9 Bättre att ta sin tillflykt till Hérren *
än att förlita sig på de mäktiga.

II

- 10 Alla hedningar ómringar mig, *
men i Herrens namn skall jag förgóra dem.
11 De omringar mig, ja, de ómringar mig, *
men i Herrens namn skall jag förgóra dem.
12 De omringar mig som bin,
men de slocknar som eld i tórne, *
i Herrens namn skall jag förgóra dem.
13 Man stöter mig hårt, för att jag skall falla, *
men Herren hjälper mig.
14 Herren är min styrka och min lövsång, *
han blev min ráddning.
15 Man sjunger med jubel om seger i de rättfárdigas láger: *
Herrens högra hand gör mäktiga ting.
16 Herrens högra hand är úpplyft, *
Herrens högra hand gör mäktiga ting.
17 Jag skall inte dö utan léva *
och berätta om Herrens gárningar.
18 Herren har túktat mig *
men inte utlámnat mig till dóden.

III

- 19 Öppna för mig rättfárdighetens pórtar, *
jag vill gå in genom dem och tacka Hérren.
20 Detta är Herrens pórt, *
här får de rättfárdiga gå ín.
21 Jag tackar dig för att du svárade mig *
och blev min ráddning.

- 22 Stenen som husbyggarna rátade *
har blivit en hörnsten.
- 23 Herren har gjort den till detta, *
underbar är den i våra ögon.
- 24 Detta är den dag som Herren har gjort, *
låt oss nu jubla och vara gláda!
- 25 Herre, hjälp oss, *
Herre, låt det gå oss väl.
- 26 Välsignad han som kommer i Herrens námn. *
Vi välsignar er från Herrens hús.
- 27 Herren är Gud, han gav oss ljus.
Ordna er i procession med kvistar i hánderna *
fram till altarets hörn.
- 28 Du är min Gud, och jag vill tácka dig, *
min Gud, jag vill höja ditt lóv.
- 29 Tacka Herren, ty han är gód, *
evigt varar hans nád.

Psalm 119: I (1–8), Alef

Meditation över Herrens ord i lagen – *Detta är kärleken till Gud: att vi håller hans bud*
(1 Joh 5:3)

- 1 Saliga de vilkas väg är óstrafflig, *
de som vandrar efter Herrens lág.
- 2 Saliga de som tar hans vittnesbörd i ákt, *
de som söker honom av allt sitt hjárta,
- 3 de som inte gör órátt *
utan vandrar på hans vägar.
- 4 Du har givit dina befállningar, *
för att man noga skall fólja dem.
- 5 O att mina vägar var rátta, *
så att jag höll dina stádgar!
- 6 Då skulle jag inte komma på skám, *
när jag betraktade alla dina búd.
- 7 Jag vill tacka dig av uppríktigt hjárta, *

när jag får lära dina rättfärdiga lågar.
8 Dina stadgar vill jag hålla, *
överge mig aldrig.

Psalm 119: II (9–16), *Bet*

9 Hur skall en yngling bevaras från skuld? *
Genom att hålla sig till ditt ord.
10 Jag söker dig av allt mitt hjärta, *
låt mig inte fara vilse från dina båd.
11 Jag gömmer dina löften i mitt hjärta, *
för att jag inte skall synda mot dig.
12 Herre, lovad vare du! *
Lär mig dina städgar.
13 Med mina läppar *
förkunnar jag alla dina lågar.
14 Jag fröjdar mig över dina vittnesbörds väg *
såsom över alla skatter.
15 Jag vill begrunda dina befällningar *
och skåda på dina stigar.
16 Jag har min lust i dina städgar, *
jag glömmmer inte ditt ord.

Psalm 119: III (17–24), *Gimel*

17 Gör väl mot din tjänare, låt mig léva, *
då vill jag hålla ditt ord.
18 Öppna mina ögon, *
så att jag ser det underbara i din låg.
19 Jag är en främling på jorden, *
dölj inte dina båd.
20 Min själ förtärs av ständig långtan *
efter dina lågar.
21 Du straffar de fräcka, de förbånnade, *
dem som far vilse från dina båd.
22 Lyft av mig smålek och föråkt, *

ty jag lyder dina vittnesbörd.
23 Furstar rådslår mot mig, *
men din tjänare begrundar dina städgar,
24 ja, dina vittnesbörd är min lüst, *
de ger mig råd.

Psalm 119: IV (25–32), Dalet

25 Jag ligger nedtryckt i stóftet, *
behåll mig vid liv genom ditt ord.
26 Jag berättade om mina vägar, och du svårade. *
Lär mig dina búd.
27 Lär mig att förstå dina stadgars väg, *
så vill jag begrundar dina únder.
28 Jag gråter av bedróvelse, *
upprätta mig efter ditt ord.
29 Låt lögnens väg vara fjárran ifrá mig, *
och förinna mig din úndervisning.
30 Jag har utvalt sanningens väg, *
jag har bejakat dina lágar.
31 Jag håller mig till dina vittnesbörd. *
Herre, låt mig inte komma på skám.
32 Jag vill löpa dina befallningars väg, *
ty du tröstar mitt hjárta.

Psalm 119: V (33–40), He

33 Visa mig, Herre, dina stadgars väg, *
så vill jag följa den intill slútet.
34 Ge mig förstånd, så vill jag lyda din lám *
och hålla den av allt mitt hjárta.
35 Led mig på dina befallningars stíg, *
ty till den har jag behág.
36 Vánd mitt hjárta till dina vittnesbörd *
och inte till hábegär.
37 Vánd bort min blick frá allt det tómma, *

behåll mig vid liv på dina vågar.
38 Uppfyll löftet till din tjänare, *
och man skall frukta dig.
39 Vänd bort från mig den smälek som jag fruktar, *
ty dina lagar är góda.
40 Se, jag längtar efter dina búd. *
Behåll mig vid liv i din rättfärdighet.

Psalm 119: VI (41–48), Vav

41 Må din nåd, Herre, komma mig till dél, *
din frälsning efter ditt löfte,
42 så kan jag svara den som smådar mig, *
ty jag förtröstar på ditt ord.
43 Ryck inte bort sanningens ord från min mún, *
ty jag hoppas på dina dómar.
44 Så vill jag hålla din lag beständig, *
ja, alltid och i évighet.
45 Låt mig gå fram på rymlig pláts, *
ty jag begrundar dina befállningar.
46 Jag vill tala om dina vittnesbörd inför kónungar, *
och jag skall inte komma på skám.
47 Jag vill ha min lust i dina búd, *
ty de är mig kára.
48 Jag vill lyfta mina händer till dina búd, *
och jag vill begrunda dina stádgar.

Psalm 119: VII (49–56), Zayin

49 Tänk på ordet till din tjänare, *
du som har givit mig hópp.
50 Det är min tröst i mitt lídande *
att dina löften behåller mig vid lív.
51 De fräcka bespottar mig utan mátta, *
ändå viker jag inte från din lág.
52 Jag tänker, Herre, på dina domar i forna tíder, *

och jag blir tröstad.
53 Jag grips av glödande hárm, *
därför att de gudlösa överger din lág.
54 Dina stadgar är min lövsång *
i det hus som jag gástar.
55 Herre, jag tänker om natten på ditt námn, *
och jag håller din lág.
56 Detta har blivit mig gívet: *
att få ta dina befallningar i ákt.

Psalm 119: VIII (57–64), *Het*

57 Min andel är Hérren, *
jag har beslutat att hålla dina órd.
58 Jag bönfäller inför dig av allt mitt hjárta, *
var mig nådig, som du har lóvat.
59 Jag begrundar mina vágur *
och vänder om och följer dina víttnesbörd.
60 Jag dröjer inte, jag skýndar mig *
att hålla dina befallningar.
61 De gudlösas snaror ómger mig, *
men jag glömmar inte din lág.
62 Mitt i natten står jag upp för att tácka dig *
för dina rättfärdiga lágur.
63 Jag sluter mig till dem som frúktar dig, *
till dem som håller dina búd.
64 Herre, jorden är full av din nád, *
lär mig dina stádgar.

Psalm 119: IX (65–72), *Tet*

65 Du gör din tjänare gótt, *
Herre, som du har lóvat.
66 Ge mig godhet, förstånd och kúnskap, *
ty jag tror på dina búd.
67 Innan jag fick lida for jag vílse, *

men nu håller jag mig vid ditt ord.
68 Du är god och gör det góda. *
Lär mig dina stádgar.
69 De fräcka sprider lógner om mig, *
men jag vill av hjärtat lyda dina befállningar.
70 Deras hjärta är trögt som fétt, *
men jag har min lust i din lág.
71 Det var mig gott att jag blev túktad, *
så att jag fick lära dina stádgar.
72 Lagen ur din mun är bättre för mig *
än tusentals stycken guld och silver.

Psalm 119: X (73–80), Yod

73 Dina händer har skapat och fórmatt mig. *
Ge mig förstånd, så kan jag lära dina búd.
74 De som fruktar dig skall se mig och gládjas, *
ty jag hoppas på ditt ord.
75 Herre, jag vet att dina domar är rátta *
och att du har túktat mig i trófasthet.
76 Låt din barmhártighet vara min tróst, *
så som du har lovat din tjänare.
77 Låt din kärlek strömma över mig,
så att jag får léva, *
ty din lag är min lúst.
78 Låt de fräcka komma på skam,
de har gjort mig orátt utan skäl, *
men jag vill begrunda dina stádgar.
79 De som fruktar dig må vända sig till míg, *
de som känner dina vittnesbörd.
80 Må mitt hjärta följa dina befállningar, *
så att jag inte kommer på skám.

Psalm 119: XI (81–88), Kaf

81 Min själ längtar efter din frálsning, *

jag hoppas på ditt ord.
82 Mina ögon längtar efter ditt löfte, *
jag säger: ”När vill du trösta mig?”
83 Ty jag är som en vinsäck i rök, *
men jag glömmer inte dina städgar.
84 Hur få är inte din tjänares dagar! *
När vill du hålla dom över mina förföljare?
85 De fräcka gräver grópar för mig, *
de som inte lever efter din lág.
86 Alla dina bud är sánning. *
Utan skál förföljer man mig – hjálp mig!
87 De har nästan gjort slút på mig, *
fast jag inte har övergett dina búd.
88 Beháll mig vid liv för din gódhets skull, *
så vill jag hålla dina víttnesbörd.

Psalm 119: XII (89–96), *Lamed*

Meditation över Herrens ord i lagen – *Ett nytt bud ger jag er: att ni skall älska varandra så som jag har älskat er* (jfr Joh 13:34)

89 Herre, i évighet *
står ditt ord fast i hímlen.
90 Från släkte till släkte varar din trófasthet. *
Du har grundat jorden, och den består.
91 Allt består än i dag enligt din befállning, *
allting måste tjána dig.
92 Om inte din lag hade varit min lúst, *
hade jag förgåtts i mitt élände.
93 Aldrig skall jag glömma dina städgar, *
genom dem har du behállit mig vid liv.
94 Rádida mig, jag är dín, *
jag begrundar dina befállningar.
95 Gudlösa vaktar på mig, de vill förgóra mig, *
men jag ger akt på dina víttnesbörd.
96 Jag har sett att allt annat har gránsar, *

men ditt bud är omätligt i vidd.

Psalm 119: XIII (97–104), Mem

- 97 Hur kär har jag inte din lág! *
Jag begrundar den hela dagen.
- 98 Jag är visare än alla mina fiender, *
ty dina bud tillhör mig för évigt.
- 99 Jag är klokare än alla mina lärare, *
ty jag begrundar dina vittnesbörd.
- 100 Jag är förståndigare än de gamla, *
ty jag tar dina befallningar i ákt.
- 101 De ondas väg beträder jag áldrig, *
ty jag vill hålla ditt ord.
- 102 Jag viker inte från dina lágar, *
ty du, Herre, vägleder mig.
- 103 Dina löften är ljuva för min túnga, *
de är ljuvare än honung för min mún.
- 104 Dina befallningar ger mig förstånd, *
därför hatar jag lögnens alla vágar.

Psalm 119: XIV (105–112), Nun

Meditation över Herrens ord i lagen – *Mitt bud är detta: att ni skall älska varandra* (Joh 15:12)

- 105 Ditt ord är mina fötters lýkta *
och ett ljus på min stíg.
- 106 Jag har svurit och hållit det: *
att ta dina rättfärdiga lagar i ákt.
- 107 Herre, jag lider och plågas, *
behåll mig vid liv, som du har lovat.
- 108 Låt min muns frivilliga offer behága dig, *
och lär mig dina lágar.
- 109 Mitt liv är ständigt i fára, *
men jag glömmmer inte din lág.

- 110 Gudlösa vill snärja mig, *
men jag går inte vilse från dina befällningar.
111 Dina vittnesbörd är min eviga ärvedel, *
de är mitt hjärtas fröjd.
112 Jag har vänt mitt hjärta till att handla efter dina städgar, *
alltid och intill slütet.

Psalm 119: XV (113–120), Samekh

- 113 Jag hatar människor med delad håg, *
men din lag har jag kår.
114 Du är mitt skydd och min sköld, *
jag hoppas på ditt ord.
115 Vik bort ifrån mig, ni ónda, *
jag vill ta min Guds befällningar i ákt.
116 Uppehåll mig efter ditt löfte, så får jag léva, *
låt mig inte komma på skam med mitt hópp.
117 Stöd mig, så blir jag ráddad, *
så vill jag alltid betrakta dina städgar.
118 Du förkastar alla dem som viker av från dina städgar, *
deras svek är förgáves.
119 Du förkastar som slagg alla gudlösa på jorden, *
därför har jag dina vittnesbörd kåra.
120 Min kropp ryser av fruktan för díg, *
jag räds för dina dómar.

Psalm 119: XVI (121–128), Ayin

- 121 Jag övar rätt och ráttfárdighet, *
utlämna mig inte åt mina förtrýckare.
122 Ta dig an din tjänares sak, låt det gå honom vál, *
låt inte de fräcka förtrýcka mig.
123 Min blick är matt av längtan efter din hjálp *
och efter dina rättfárdiga ord.
124 Handla i nåd mot din tjánare, *
och lär mig dina städgar.

- 125 Jag är din tjänare, ge mig insikt, *
så att jag förstår dina vittnesbörd.
126 Tiden är inne för Herren att håndla, *
de har gjort din lag om intet.
127 Därför har jag dina bud kärare än guld, *
mer än renaste guld.
128 Därför följer jag alla dina städgar, *
men jag hatar alla lögnens vågar.

Psalm 119: XVII (129–136), Pe

Meditation över Herrens ord i lagen – *Kärleken är lagen i dess fullhet* (Rom 13:10)

- 129 Underbara är dina vittnesbörd, *
därför tar min själ dem i åkt.
130 När dina ord förklaras ger de ljús *
och skänker de oerfarna förstånd.
131 Jag spärrar upp min mun och flämtar, *
ty jag längtar ivrigt efter dina búd.
132 Vänd dig till mig, var mig nådig, *
som du lovat dem som älskar ditt námn.
133 Gör mina steg fasta efter ditt löfte, *
och låt ingen orätt bli mig övermäktig.
134 Rädda mig från människors förtryck, *
så vill jag hålla dina befällningar.
135 Låt ditt ansikte lysa över din tjänare, *
och lär mig dina städgar.
136 Tårar strömmar från mina ögon *
för att man inte håller din låg.

Psalm 119: XVIII (137–144), Tsadi

- 137 Du är rättfärdig, Herre, *
och dina domar är rättvisa.
138 Du har givit dina vittnesbörd *
i rättfärdighet och trófasthet.
139 Jag förtärs av nítålskan, *

ty mina ovänner glömmar dina ord.
140 Dina löften är fria från slagg, *
och din tjänare har dem kára.
141 Jag är ringa och föraktad, *
men jag glömmar inte dina befällningar.
142 Din rättfärdighet består för évigt, *
och din lag är sánning.
143 Nöd och trångmål har tráffat mig, *
men dina bud är min lúst.
144 Dina vittnesbörd är évigt rättfärdiga. *
Ge mig förstånd, så att jag får léva.

Psalm 119: XIX (145–152), Qof

145 Jag ropar av allt mitt hjärta. Svára mig. *
Jag vill ta dina stadgar i ákt.
146 Jag ropar till dig, Herre. Hjálp mig, *
så vill jag hålla dina vittnesbörd.
147 Jag kommer före gryningen och rópar, *
jag hoppas på dina ord.
148 Mina ögon kommer före nattens vákter *
för att begrunda ditt löfte.
149 Herre, hör min röst i din nád, *
behåll mig vid liv efter dina lågar.
150 Nära är de som samvetslöst jágar mig, *
de som är långt ifrån din låg.
151 Herre, också du är nära, *
och alla dina bud är sánning.
152 Sedan länge vet jag genom dina vittnesbörd *
att du har stadgat dem för évigt.

Psalm 119: XX (153–160), Resh

153 Se mitt lidande och rádda mig, *
ty jag glömmar inte din låg.
154 Utför min sak och rádda mig, *

behåll mig vid liv efter ditt löfte.
155 Räddningen är fjärran från de gúdlösa, *
ty de frågar inte efter dina städgar.
156 Herre, din barmhärtighet är stor, *
behåll mig vid liv efter dina lågar.
157 Mina förföljare och plågare är många, *
men jag viker inte från dina vittnesbörd.
158 Jag känner avsmak för de trólösa *
när jag ser att de inte håller dina búd.
159 Se att jag har dina befallningar kåra. *
Herre, behåll mig vid liv i din nåd.
160 Summan av ditt ord är sánning, *
och dina rättfärdiga lagar varar för évigt.

Psalm 119: XXI (161–168), *Shin*

161 Mäktiga män förföljer mig utan skál, *
men mitt hjärta fruktar för dina ord.
162 Jag fröjdar mig över ditt löfte *
som den som vinner väldigt býte.
163 Jag hatar lögnen, den skall vara mig en stýggelse, *
men din lag har jag kár.
164 Jag lovar dig sju gånger om dágen *
för dina rättfärdiga lågar.
165 Djupaste frid äger de som älskar din låg, *
och inget får dem på fáll.
166 Herre, jag hoppas på din hjälp, *
och jag handlar efter dina búd.
167 Min själ håller dina vittnesbörd, *
jag älskar dem háftigt.
168 Jag håller dina befallningar och vittnesbörd, *
ty du känner alla mina vågar.

Psalm 119: XXII (169–176), *Tav*

169 Herre, låt mitt rop komma inför ditt ánsikte, *

- ge mig förstånd efter ditt ord.
170 Låt min bön komma inför ditt ansikte, *
rädda mig efter ditt löfte.
171 Mina läppar må flöda över av lóv, *
ty du lär mig dina stádgar.
172 Min tunga må sjunga om ditt ord, *
ty alla dina bud är rátta.
173 Må din hand vara mig till hjálp, *
ty jag har valt dina befállningar.
174 Herre, jag längtar efter din frálsning, *
och din lag är min lúst.
175 Låt mig leva, så skall jag lóva dig, *
och låt dina lagar hjálpa mig.
176 Jag har gått vilse som ett förlorat får.
Sök efter din tjänare. *
Jag glömmmer inte dina bud.

Psalm 120

Längtan efter frid – *Var uthålliga i lidandet och ihärdiga i bönen (Rom 12:12)*

- 1 Jag ropar till Herren i min nód, *
och han svárar mig.
2 Herre, rädda mig från lögnaktiga láppar *
och från falska túngor.
3 Varmed blir du lónad, *
vad vinner du på detta, du falska túnga?
4 Jo, en krigares skarpa pílar *
och glödande gínstkol.
5 Ve mig, som är främling i Méshek *
och måste bo bland Kedars tált!
6 Långe nog har jag mást bó *
bland dem som hatar fríden.
7 Jag själv håller fríd, *
men säger jag ett ord, är de redo till stríd.

Psalm 121

Herren, sitt folks beskyddare – *De skall inte längre hungra och inte längre törsta, varken solen eller någon annan hetta skall träffa dem* (Upp 7:16)

- 1 Jag lyfter blicken upp mot bergen: *
varifrån skall jag få hjälp?
- 2 Min hjälp kommer från Herren, *
som har skapat himmel och jord.
- 3 Han låter inte din fot väckla, *
han sover inte, han som vakar över dig.
- 4 Nej, han som beskyddar Israel, *
han slumrar inte, han sóver inte.
- 5 Herren är den som bevarar dig, †
i hans skugga får du vandra, *
han går på din högra sida.
- 6 Solen skall inte skada dig om dagen, *
inte månen om natten.
- 7 Herren bevarar dig för allt ónt, *
han bevarar din själ.
- 8 Herren skall bevåra dig †
när du går och när du kómmar, *
från nu och till evig tid.

Psalm 122

Jerusalem, den heliga staden – *Ni har kommit till Sions berg och den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem* (Heb 12:22)

- 1 Vilken glädje, när man såde till mig: *
”Låt oss gå till Herrens hús.”
- 2 Våra fötter har fått träda in *
i dina portar, Jerúsalem.
- 3 Jerusalem, du mäktiga stád, *
där hus sluter sig väl till hús,
- 4 dit stammarna drar upp, Herrens stámmar, *
enligt lagen för Israel, för att prisa Herrens námn.

- 5 Där står dómarsäten, *
säten för Davids hús.
- 6 Önska Jerusalem fríd. *
Må det gå väl för dem som álskar dig.
- 7 Frid inom dina múrar, *
trygghet i dina paláts!
- 8 För mina bröders och vánners skull *
vill jag önska dig fríd,
- 9 för Herrens, vår Guds, hús skull *
vill jag söka din válgång.

Psalm 123

Herren, folkets trygghet – *Två blinda ... ropade: "Herre, Davids son, förbarma dig över oss!"*
(Matt 20:30)

- 1 Jag lyfter blicken upp till díg, *
du som tronar i hímlen.
- 2 Ja, som tjänaren ger akt på sin hérres hand *
och tjänarinnan på sin härskarínnas hand,
så ser våra ögon upp till Herren, vår Gúd, *
till dess han blir oss nådig.
- 3 Var oss nådig, Herre, var oss nådig, *
vi är mättade med förákt.
- 4 Vår själ har fått nog av de stoltas hán, *
de högmodigas förákt.

Psalm 124

Vår hjälp är i Herrens namn – *Var inte rädd ... ty jag är med dig* (Apg 18:9–10)

- 1 Om inte Herren varit méd oss *
– så må Israel sága –
- 2 om inte Herren varit méd oss, *
när människorna gick till ángrepp,
- 3 då hade de slukat oss lévande, *
när de kom emot oss i rasande vréde,

- 4 då hade vattnen dränkt oss, *
den strida strömmen gått över oss,
5 ja, då hade vi gått under *
i de väldiga vattnen.
- 6 Lovad vare Herren *
som inte gav oss till rov åt deras tänder!
7 Vi kom undan som en fågel ur jägarens snåra: *
snaran gick sönder, och vi kom undan.
8 Vår hjälp är i Herrens námn, *
han som har skapat himmel och jörd.

Psalm 125

Guds folks trygghet – *Frid över Guds Israel!* (Gal 6:16)

- 1 De som förtröstar på Herren liknar berget Sión, *
som inte vacklar utan består för évig.
2 Jerusalem skyddas av berg,
och Herren skyddar sitt fólk, *
nu och i all évighet.
3 De gudlösa skall inte få härska över de rättfärdigas arvslott, *
så att de rättfärdiga griper efter órátt.
4 Herre, gör gott mot de góda, *
mot dem som har redliga hjärtan.
5 Men dem som viker av på vrånga vägar, †
dem må Herren rycka bort med de ónda. *
Fred över Ísrael!

Psalm 126

Glädjen och hoppet i Gud – *Liksom ni delar lidandena med oss, delar ni också trösten* (2 Kor 1:7)

- 1 När Herren vände Sions óde, *
då var allt som om vi drómde:
2 vi skrattade, vi sjöng av gládje, *
och jublet steg från våra läppar.

- Då sade man bland folken: *
Herren har gjort stora ting med dem!
3 Ja, Herren gjorde stora ting med oss, *
och därför var vi glåda.
4 Herre, vänd vårt óde, *
liksom du ger liv åt bäckarna i Négev.
5 De som sår under tårar *
skall skörda med júbel.
6 Gråtande går de och sår sin sád, *
jublande kommer de och bär sina kárvar.

Psalm 127

Fåfång stråvan utan Herren – *Ni är Guds byggnad* (1 Kor 3:9)

- 1 Om inte Herren bygger húset, *
så arbetar de som bygger det förgåves.
Om inte Herren vaktar stáden, *
så vakar vaktaren förgåves.
2 Förgåves står ni tidigt upp och går sent till víla †
och äter vedermódans bród *
– Herren skänker allt åt sina vänner medan de sóver.
3 Barn är en Herrens gáva, *
livsfrukt en lón.
4 Som pilar i en hjáltes hand
är söner som man får vid unga ár. *
5 Salig den som har sitt koger fyllt av sádana!
Han kommer inte till kórta *
när han i porten tvistar med sin mótpart.

Psalm 128

Den frid i huset som Herrens fruktan ger – *”Herren välsigne dig från Sion”, dvs. i sin heliga kyrka* (Arnobius)

- 1 Salig den som fruktar Hérren *
och vandrar på hans vággar.

- 2 Av dina händers möda får du njuta frukten. *
Salig du! Ja, det skall gå dig väl.
- 3 Lik en vinstock som bär frukt *
är hustrun därinne i ditt hús,
lika plantor av olivträd *
är barnen kring ditt bórd.
- 4 Så välsignas den mán *
som fruktar Hérren.
- 5 Herren välsigne dig från Sion. †
Må du få se Jerusalems vålgång *
i alla dina dagar,
6 och må du få se barn till dina bárn. *
Fred över Ísrael!

Psalm 129

Det plågade folkets återvunna tillit – *Kyrkan talar om det som hon får utstå* (S:t Augustinus)

- 1 Mycken nöd har de vållat mig från min úngdom *
– så skall Ísrael säga –
- 2 mycken nöd har de vållat mig från min úngdom, *
men de har inte beségrat mig.
- 3 På min rygg har plöjare plójt *
och dragit långa fåror.
- 4 Men Herren är ráttfárdig, *
han har huggit av de gudlösas bánd.
- 5 De skall komma på skam och vika tillbáka, *
alla de som hatar Sion.
- 6 De skall bli lika gräs på táken, *
som vissnar innan det har vuxit úpp:
- 7 ingen skördeman fyller sin hánd med det, *
ingen kärvbindare sin fámn,
- 8 och de som går där fram kan inte säga:
”Herrens välsignelse vare óver er, *
vi välsignar er i Herrens námn.”

Psalm 130

Ur djupen ropar jag till dig – *Han skall frälsa sitt folk från deras synder* (Matt 1:21)

- 1 Ur djupen ropar jag till dig, Herre.
- 2 Herre, hör min röst, *
låt dina öron akta på mina böner.
- 3 Om du, Herre, vill tillräkna synd, *
Herre, vem kan då bestå?
- 4 Dock, hos dig finns förlåtelse, *
för att man må frukta dig.
- 5 Jag väntar efter Herren, min själ väntar, *
och jag hoppas på hans ord.
- 6 Min själ väntar efter Herren †
mer än väktarna efter morgonen, *
ja, mer än väktarna efter morgonen.
- 7 Hoppas på Herren, Ísrael, †
ty hos Herren finns nåd, *
väldig är den frälsning som finns hos honom.
- 8 Han skall frälsa Ísrael *
från alla deras synder.

Psalm 131

Tilliten till Herren – *Lär av mig, som har ett milt och ödmjukt hjärta* (Matt 11:29)

- 1 Herre, mitt hjärta är inte högmodigt, *
jag ser mig inte omkring i övermod.
Jag umgås inte med stora plåner, *
med ting som är mig för svåra.
- 2 Nej, jag har lugnat och stillat min själ, *
jag är som ett avvant bárn,
som ett avvant barn i sin moders fámnn, *
så är min själ i mig.
- 3 Hoppas på Herren, Ísrael, *

från nu och till evig tid.

Psalm 132

Guds löften till Davids hus – *Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron* (Luk 1:32)

I

- 1 Tänk, o Herre, på Dávid, *
tänk på allt han fick lída,
2 han som svor Herren en éd *
och gjorde ett löfte åt den Starke i Jákob:
3 ”Jag skall inte gå in i min hýdda *
eller gå till vila på mitt láger,
4 jag skall inte unna mina ögon sómn *
eller mina ögonlock slúmmer,
5 förrän jag funnit en plats åt Hérren, *
en boning åt den Starke i Jákob.”
- 6 Vi hörde om arken i Efráta, *
vi fann den på Jáars mark.
7 Låt oss gå in i hans bóning *
låt oss tillbe vid hans fótapall.
8 Stå upp, Herre, gå in i din víla, *
du och din mäktiga árk.
9 Dina präster skall klä sig i rättfärdighet, *
och dina fromma skall júbla.
10 Vi ber dig för din tjänare Dávids skull: *
Visa inte tillbaka din smörde.

II

- 11 Herren har svurit David en ed som han inte skall brýta: *
”Kungar av din ätt skall få sitta på din trón.
12 Om dina söner håller mitt förbund
och håller den lag som jag gér dem, *
så skall också deras söner evigt sitta på din trón.”
13 Ty Herren har utkorat Sión, *

- där vill han ha sin bön.
- 14 ”Detta är den viloplats som jag har útvalt, *
här vill jag bo för alltid.
- 15 Deras förråd skall jag rikligt välsigna, *
och jag skall mätta deras fattiga.
- 16 Deras präster skall jag klä i frälsning, *
och deras fromma skall jubla.
- 17 Där skall jag låta ett horn skjuta upp åt Dávid, *
där har jag ställt en lampa för min smörde.
- 18 Hans fiender klär jag i skám, *
men på honom skall kronan glånsa.”

Psalm 133

Den broderliga kärleken – *Låt oss älska varandra, ty kärleken kommer från Gud (1 Joh 4:7)*

- 1 Se, hur gott och ljuvligt det är *
när bröder bor tillsammans i énhét!
- 2 Det är likt den dyrbara oljan på huvudet, †
som flyter ner i skägget, ner i Arons skágg, *
som flyter ner över linningen på hans kláder.
- 3 Det är likt Hérmondagg *
som faller ner på berget Sión.
Där skänker Herren välsignelsen, *
liv som varar för évigt.

Psalm 134

Aftonbön i templet – *Prisa vår Gud, alla hans tjänare, ni som fruktar honom, höga och låga (Upp 19:5)*

- 1 Kom, välsigna Herren, alla Herrens tjánare, *
ni som står om natten i Herrens hús.
- 2 Lyft era händer upp mot témplet *
och välsigna Hérren.
- 3 Herren välsigne dig från Sión, *
han som har skapat himmel och jórd.

Psalm 135

Lovsång till Herren för hans storverk – Ni är Guds eget folk som skall förkunna hans storverk. Han har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus (jfr 1 Pet 2:9)

I

- 1 Lova Herrens námn, *
lova det, ni Herrens tjánare,
2 ni som står i Herrens hús, *
i gårdarna till vår Guds hús.
3 Lova Herren, ty Herren är gód, *
lovsjung hans namn, ty det är ljúvligt.
4 Herren har utvalt Jakob át síg, *
Israel till sin égendom.
5 Detta vet jag: Herren är stór, *
vår Herre är förmer än alla gúdar.
6 Herren kan göra allt vad han vill *
i himlen och på jorden, i haven och i alla djúp,
7 Han låter molnen stiga upp från jordens ánde, †
han sänder blixтар och régn *
och släpper ut vinden ur sitt förrád.
8 Han slog de förstfödda i Egýpten, *
både människor och bóskap,
9 han sände tecken och under över dig, Egýpten,*
över farao och alla hans tjánare,
10 han besegrade väldiga fólk *
och drápte mäktiga kúngar:
11 Sichon, amoreernas kung,
Og, kungen av Bashán, *
och alla Kanaans ríken,
12 och gav deras land i arv át Ísrael, *
till arvslott át sitt folk Ísrael.

II

- 13 Herre, ditt namn består för évigt, *

- Herre, man åkallar dig i släkte efter släkte.
14 Ty Herren skaffar rätt åt sitt folk *
och förbarmar sig över sina tjänare.
15 Hedningarnas avgudar är silver och guld, *
verk av människors händer.
16 De har mun och talar inte, *
de har ögon och sér inte,
17 de har öron och hör inte, *
i deras mun finns ingen åndedräkt.
18 De som har gjort dem skall bli dem lika, *
ja, alla som förtröstar på dem.
19 Israels hus, lova Hérren, *
Arons hus, lova Hérren,
20 Levis hus, lova Hérren, *
ni som fruktar Herren, lova Hérren.
21 Lovad vare Herren från Sión, *
han som bor i Jerúsalem!

Psalm 136

En påskhymn – Att berätta om Herrens välgärningar är att lovsjunga dem (Cassiodorus)

I

- 1 Tacka Herren, ty han är gód, *
evigt varar hans nåd.
2 Tacka gudarnas Gúd, *
evigt varar hans nåd.
3 Tacka herrarnas Hérre, *
evigt varar hans nåd.
4 Han ensam gör únder, *
evigt varar hans nåd.
5 Han skapade himlen med víshet, *
evigt varar hans nåd.
6 Han bredde ut jorden på váttnen, *
evigt varar hans nåd.

7 Han gjorde de stora ljúsen, *
evigt varar hans nåd,
8 solen till att råda över dágén, *
evigt varar hans nåd,
9 måne och stjärnor till att råda över náttén, *
evigt varar hans nåd.

II

10 Han slog de förstfödda i Egýptén, *
evigt varar hans nåd,
11 och förde Israel ut därifrán, *
evigt varar hans nåd,
12 med sin starka hand, sin mäktiga árm, *
evigt varar hans nåd.
13 Röda havet klöv han mitt itú, *
evigt varar hans nåd,
14 och lät Israel gå rakt igénom, *
evigt varar hans nåd.
15 och vräkte farao och hans här i Röda hávet, *
evigt varar hans nåd.

III

16 Han ledde sitt folk i óknén, *
evigt varar hans nåd.
17 Han slog mäktiga kúngar, *
evigt varar hans nåd,
18 och dräpte väldiga kúngar, *
evigt varar hans nåd:
19 Sihon, amoreernas kúng, *
evigt varar hans nåd,
20 och Og, kungen av Bashán, *
evigt varar hans nåd.
21 Han gav deras land till égendom, *
evigt varar hans nåd,

- 22 till egendom åt sin tjänare Ísrael, *
evigt varar hans nåd.
- 23 Han tänkte på oss i vår förnédring, *
evigt varar hans nåd.
- 24 Han ryckte oss ur våra fienders grepp, *
evigt varar hans nåd.
- 25 Han ger bröd åt allt lévande, *
evigt varar hans nåd.
- 26 Tacka himmelens Gúd, *
evigt varar hans nåd.

Psalm 137

Vid Babels floder – *Denna folkets yttre fångenskap bör betraktas som en bild av den andliga fångenskapen* (S:t Hilarius)

- 1 Vid Babels floder satt vi och grát *
när vi tänkte på Sión,
- 2 i pilträden som stód där *
hängde vi upp våra hárpor.
- 3 De som höll oss fångna befallde oss att sjunga, †
våra plågoandar krävde att vi skulle vara gláda: *
”Sjung för oss en sång från Sión!”
- 4 Hur skulle vi kunna sjunga Herrens sáng *
när vi är i främmande lánd?
- 5 Nej, om jag glömmar dig, Jerúsalem, *
så må min högra hand förtvína.
- 6 Min tunga må fastna vid min góm, *
om jag inte längre tänker på díg,
om jag inte låter Jerúsalem *
vara min högsta gládje.
- 7 Herre, kom ihåg edomíterna *
och allt de gjort mot Jerúsalem,
kom ihåg hur de ropade: ”Riv nér det, *
riv ner det ända till grúnden!”

- 8 Dotter Babel, förödelsens stád, *
 salig den som får straffa dig för allt du gjort!
9 Salig den som får gripa dina spädbarn *
 och krossa dem mot klíppan!

Psalm 138

Tacksägelse – *Jordens kungar kommer med all sin härlighet till den staden* (Upp 21:24)

- 1 Jag vill tacka dig av allt mitt hjárta, *
 inför änglarna vill jag sjunga ditt lóv.
2 Jag vill tillbe, vänd mot ditt heliga témpel, *
 och prisa ditt namn för din nåd och din sánning.
 Ty du har hållit allt du lóvat, *
 ja, gjort långt mer än allt vad du ságt oss.
3 Du svarade mig när jag rópade, *
 du gav mig frimodighet och kráft.
4 Herre, alla jordens kungar skall tácka dig, *
 när de får höra dina órd.
5 De skall sjunga om Herrens vágar, *
 ty Herrens ára är stór.
6 Herren tronar i hójden, †
 men han vänder blicken till de ringa *
 och känner den högmodige fjárran ifrá.
7 Om än min väg går genom nód, *
 så behåller du mig vid lív.
 Du räcker ut din hand mot mina fienders vréde, *
 din högra hand hjälper mig.
8 Herren står mig bi.
 Herre, evigt varar din nád. *
 Överge inte dina händers vérk!

Psalm 139

Guds fullkomliga kunskap och omsorg – *Vem kan känna Herrens tankar, vem kan vara hans rådgivare?* (Rom 11:34)

I

- 1 Herre, du uttrannsakar mig och kánnar mig. †
2 Vare sig jag sitter eller står vét du det, *
du förstår mina tankar fjárran ifrá.
3 Vare sig jag går eller ligger, útforskar du det, *
och med alla mina vägar är du förtrógen.
4 Ty förrán ett ord är på min túnga, *
så kánnar du, Herre, det till fúlló.
5 Du omsluter mig på alla sídor *
och håller mig i din hánd.
6 En sådan kunskap är mig alltför únderbar, *
den är mig för hög, jag kan inte begrípa den.
7 Vart skall jag gå för din ánde, *
och vart skall jag fly för ditt ánsikte?
8 For jag upp till himlen, så är du dár, *
och báddade jag át mig i dödsriket, så är du också dár.
9 Tog jag morgonrodnadens víngar, *
gjorde jag mig en boning ytterst i hávet,
10 så skulle också där din hand léda mig *
och din högra hand fátta mig.
11 Och om jag sade: Mörker må tácka mig *
och ljuset kring mig bli nátt,
12 så skulle själva mörkret inte vara mörkt för dig:
natten skulle lysa som dágen, *
ja, mörkret skulle vara som ljúset.

II

- 13 Ty du har skapat mina njúrar, *
du vävde mig i min moders lív.
14 Jag tackar dig för att jag är danad så únderbart, *
förunderliga är dina verk, det vet min sjál.
15 Benen i min kropp var inte dolda för dig
när jag bereddes i det fördólda, *
när jag bildades i jordens djúp.

- 16 Dina ögon såg mig när jag ännu knappast var förmad, †
alla mina dagar blev skrivna i din bok, *
de var bestämda innan någon av dem hade kommit.
- 17 Gud, hur ofattbara för mig är inte dina tankar, *
hur stor är inte deras mångfald!
- 18 Skulle jag räkna dem, *
vore de fler än sandkornen på märken.
Nådde jag till slútet, *
skulle jag ännu vara hós dig.
- 19 Gud, måtte du dräpa de gudlösa! *
Ja, måtte de blodgiriga vika bört,
20 de som talar om dig med onda planer i sinnet, *
de som har bringat dina städer i fördärv!
- 21 Herre, skulle jag inte hata dem som hatar dig? *
Skulle jag inte känna leda vid dem som står dig emót?
22 Jag hatar dem med starkaste hát, *
de har blivit mina fiender.
- 23 Utrannsaka mig, Gud, och känn mitt hjärta, *
pröva mig och känn mina tankar.
24 Se om jag går på en olycksväg, *
och led mig på den eviga vägen.

Psalm 140

Du är mitt beskydd – *Människosonen skall överlämnas i syndarnas händer* (Matt 26:45)

- 2 Rädda mig, Herre, från onda människor, *
bevara mig för våldsmän.
- 3 De tänker ut onda planer, *
de gaddar sig dagligen samman till strid.
- 4 De har vassa tungor, som örmar, *
huggormsgift finns i deras mún.
- 5 Bevara mig, Herre, för de gudlösas händer, †
beskydda mig för dessa våldsmän, *
som tänker ut planer för att få mig att falla.

- 6 Dessa högmodiga lägger ut snaror och gárn, *
de breder ut nät där jag skall gå, de gillrar fállor.
- 7 Jag säger till Herren: Du är min Gúd. *
Lyssna, Herre, till mina böner.
- 8 Herre, du min starka hjälp, *
på stridens dag skyddar du mitt huvud.
- 9 Tillåt inte vad de gudlösa begär,
låt inte deras planer lyckas, *
10 så att de inte förháver sig.
De omger mig. Gör slut på deras giftiga tál, *
låt det onda de talar om drabba dem själva!
- 11 Må eldsglöd regna över dem,
må de kastas i éld, *
i djup som de inte kommer úpp ur.
- 12 Förtalaren skall inte få bo kvar i lándet, *
våldsmannen skall jagas bort med slag på slág.
- 13 Jag vet att Herren skall utföra den förtrycktes sák *
och skaffa rätt åt de árma.
- 14 De rättfärdiga skall prisa ditt námn, *
de troгна skall bo inför ditt ánsikte.

Psalm 141

Bön i farans stund – *Och röken från rökelsen steg ur ängelns hand upp inför Gud tillsammans med de heligas böner* (Upp 8:4)

- 1 Herre, jag ropar till dig, skynda till min hjälp, *
lyssna till min röst då jag nu ropar till dig.
- 2 Min bön må gälla inför dig som ett rókoffer, *
mina händers upplyftande som ett áftnonoffer.
- 3 Sätt, o Herre, en vakt för min mún, *
bevaka mina läppars dórr.
- 4 Låt inte mitt hjärta vika av till något ónt, *
till att öva gudlösa gárningar.
Jag vill inte sitta tillsammans med män som gör órätt, *

- av deras läckerheter vill jag inte áta.
5 Den rättfärdige kan slå mig, *
den trogne kan túkta mig,
men de gudlösa olja får inte gjutas på mitt huvud, *
inför deras ondska håller jag ut i bön.
6 De skall utlämnas i sina domares hårda händer *
och märka att mina ord är Gud till behág.
7 Som spånen ryker när man snidar och húgger *
ligger deras ben spridda över jorden, vid dödsrikets gáp.
8 Därför vänder jag blicken till dig, Herre, min Gud,
till dig tar jag min tillflykt. *
Ta inte mitt liv ifrån mig.
9 Bevara mig för de snaror de lägger ut på min väg *
och för ogärningsmännens fállor.
10 Må de gudlösa snärjas i sina egna nät *
medan jag går oskadd förbí.

Psalm 142

Du är min tillflykt – *Allt detta gick i uppfyllelse i Herren i lidandets stund* (S:t Hilarius)

- 2 Jag höjer min röst och ropar till Hérren, *
jag höjer min röst och bönfaller Hérren.
3 Jag utgjuter inför honom mitt bekýmmer, *
jag lägger fram min nöd inför honom.
4 När min ande försmáktar, *
är du den som känner min stíg.
På den väg där jag skall gå *
har de lagt ut sina snáror.
5 Skáda på min högra sida och sé: *
där finns ingen som känns víd mig.
Ingen tillflykt áterstår för mig, *
ingen frågar efter mitt lív.
6 Jag ropar till díg, Herre, †
jag säger: Du är min tillflykt, *

- min lott i de levandes länd.
- 7 Lyssna till mitt róp, *
jag är förnedrad och i nód,
rädda mig från dem som förföljer mig, *
ty de är mig för stárka.
- 8 För mig ut ur fångelset, *
så att jag får prisa ditt námn.
Omkring mig skall de rättfärdiga sámlas, *
när du gör vål mot mig.

Psalm 143

Bön i betryck – *Vi vet att människan inte blir rättfärdig genom laggärningar, utan genom tron på Kristus (Gal 2:16)*

- 1 Herre, hör min bön, lyssna till min ákallan, *
svara mig i din rättfärdighet, i din trófasthet.
- 2 Gå inte till doms med din tjánare, *
ty inför dig är ingen levande rättfärdig.
- 3 Fienden förföljer mig, *
han lägger mig i stóftet, *
han höljer mig i mórker *
som de längesedan dóda.
- 4 Min ande försmáktar, *
mitt hjárta har stelnat i mitt bróst.
- 5 Jag tänker på forna dágar, †
på alla dina gárningar, *
jag begrundar dina händers vérk.
- 6 Jag räcker ut mina händer till díg, *
som ett törstigt land längtar min sjál efter díg.
- 7 Herre, skynda att svára mig, *
ty min ande förgás.
Dölj inte ditt ánsikte, *
låt mig inte bli lik dem som farit ner i gráven.
- 8 Låt mig om morgonen förnimma din nád, *

- ty jag förtröstar på dig.
Visa mig den väg som jag bör vandra, *
ty till dig lyfter jag min själ.
- 9 Herre, rädda mig från mina fiender, *
hos dig söker jag skydd.
- 10 Lär mig att göra din vilja, †
ty du är min Gúd, *
må din goda ande leda mig på jämn mårk.
- 11 Herre, behåll mig vid liv för ditt námns skull, *
för mig ut ur nöden för din rättfårdighets skull.
- 12 Utrota mina motståndare för din nåds skull, †
och förgör alla mina fiender, *
ty jag är din tjånare.

Psalm 144

Tacksågelse för seger och fred – *Hans händer lärde sig att strida, när han besegrade denna tidsålder; han säger: "Jag har besegrat världen"* (S:t Hilarius)

I

- 1 Lovad vare Herren, min klíppa, †
han som lär mina armar att kríga, *
mina händer att strída,
- 2 mitt värn och min bórg, *
min fästning och min råddare,
min sköld och min tillflykt, *
han som lägger folken under mina fótter.
- 3 Herre, vad är en människa, att du vill veta áv henne, *
en människoson, att du tånker på honom?
- 4 Människan är lik en vindflåkt, *
hennes dagar som en försvinnande skúgga.
- 5 Herre, sänk din himmel och far nér, *
rör vid bergen, så att de rýker.
- 6 Låt blixtar flamma och skingra mina fiender, *

skjut dina pilar och förvirra dem.
7 Räck ut dina händer från höjden och befria mig, *
rädda mig ur de väldiga vattnen, ur främlingarnas våld.
8 Ur deras mun strömmar lögn, *
de lyfter handen till falska éder.

II

9 Gud, en ny sång vill jag sjunga till din åra, *
till tiosträngad harpa vill jag prisa dig,
10 dig som ger seger åt kungarna *
och räddar din tjänare Dávid.
11 Rädda mig från det onda svärdet, *
befria mig ur främlingarnas våld.
Ur deras mun strömmar lögn, *
de lyfter handen till falska éder.
12 Låt våra söner i sin ungdom stå som högväxta plántor, *
våra döttrar lika pelare, huggna för paláts.
13 Låt våra visthus vara fýllda *
och rymma alla slags förråd.
Låt våra får föröka sig túsenfalt, †
ja, tiotusenfalt på våra márker, *
14 låt våra oxar gå rikligt lástade.
Låt ingen rämna brytas i múren, †
ingen föras bort som fånge, *
inget klagorop höras på våra gátor.
15 Saligt det folk som det går sá, *
ja, saligt det folk vars Gud är Hérren!

Psalm 145

Lovsång till Gud den allsmáktige – *Ráttfárdig är du som är och som var, du helige* (Upp 16:5)

I

1 Jag vill upphöja dig, min Gud, du kónung, *

- och lova ditt namn alltid och i évighet.
- 2 Jag vill dagligen löva dig *
och prisa ditt namn alltid och i évighet.
- 3 Stor och högtlovad är Hérren, *
outrannsaktig är hans stórhét.
- 4 Slákte efter slákte skall prisa dina vérk, *
de skall förkunna dina väldiga gárningar.
- 5 De skall tala om ditt majestät, din härliga gláns, *
och dina underfulla verk skall jag begrúnda.
- 6 De skall vittna om din makt, om dina fruktansvärda gárningar, *
och dina storverk skall jag förkúnna.
- 7 De skall utbreda ryktet om din stora gódhét *
och jubla över din ráttfárdighet.
- 8 Nádig och barmhártig är Hérren, *
sen till vrede och rik på kárlek.
- 9 Herren är god mot álla *
och förbarmar sig över alla sina vérk.

II

- 10 Alla dina verk, Herre, skall tácka dig, *
dina heliga skall välsígna dig.
- 11 De skall tala om ditt rikes ára, *
och din makt skall de besjúnga.
- 12 De skall förkunna för människorna dina väldiga gárningar *
och ditt rikes ára och hárlighet.
- 13 Ditt rike är ett rike för alla évigheter, *
och ditt herraválde varar från slákte till slákte.
- 13b Herren är trofast i alla sina órd *
och helig i alla sina vérk.

III

- 14 Herren uppehåller alla dem som är på väg att fálla, *
och han upprättar alla förnédrade.

- 15 Allas ögon väntar efter dig, *
och du ger dem deras mat i rätt tid.
- 16 Du öppnar din hand *
och mättar allt levande med nåd.
- 17 Herren är rättfärdig i alla sina vågar *
och helig i alla sina vérk.
- 18 Herren är nära alla dem som åkallar honom, *
alla dem som uppriktigt åkallar honom.
- 19 Han gör vad de gudfruktiga begär *
och hör deras rop och räddar dem.
- 20 Herren bevarar alla dem som älskar honom, *
men alla gudlösa skall han förínta.
- 21 Min mun skall förkunna Herrens lov,
allt som lever skall prisa hans heliga námn *
alltid och i évighet.

Psalm 146

Salig den som sätter sitt hopp till Herren – *Vi lovsjunger Herren med hela vårt liv, dvs. med alla våra handlingar* (Arnobius)

- 1 Lova Herren, min själ!
- 2 Jag vill lova Herren så länge jag léver, *
lovsjunga min Gud så länge jag är till.
- 3 Förlita er inte på fúrstar, *
inte på en dödlig, han kan inte hjälpa.
- 4 När livsanden lämnar honom,
vänder han åter till den jord som han är kómmen från, *
då går alla hans planer om íntet.
- 5 Salig den vars hjälp är Jakobs Gúd, *
den som sätter sitt hopp till Herren, sin Gúd.
- 6 Han har gjort himlen och jorden och havet
och allt som finns i dem, *
han är trofast för évigt.
- 7 Han skaffar rätt åt de förtrýckta, *

han ger bröd åt de húngrande.
Herren löser de fångna, *
8 Herren öppnar de blindas ögon,
Herren upprättar de förnédrade, *
Herren älskar de rättfärdiga,
9 Herren bevarar främlingar, †
faderlösa och änkor tar han sig án, *
men de gudlösa för han på villospår.
10 Herren är konung för évigt, *
din Gud, Sion, från släkte till släkte.

Psalm 147

Herrens makt och godhet – *O Gud, vi lovar dig. O Herre, vi bekänner dig*

A

1 Lova Hérren! †
Det är gott att prisa vår Gúd, *
det är härligt att lovsjunga honom.
2 Herren är den som bygger upp Jerúsalem, *
Israels fördrivna för han sámmán.
3 Han helar dem som har förkrossade hjártan, *
och deras sár förbínder han.
4 Han bestämmer stjärnornas ántal, *
han nämner dem alla vid námn.
5 Vår Herre är stor och väldig i kráft, *
hans vishet har ingen gráns.
6 Herren reser upp de förtrýckta, *
men de gudlösa slår han till jórden.
7 Tacka Herren med sáng, *
lovsjung vår Gud till hárpa,
8 honom som täcker himlen med moln,
honom som ger regn åt jórden, *
honom som låter gräs skjuta upp på bérgen,
9 honom som ger föda åt djúren, *

åt korpens ungar som rópar.

- 10 Han har inte sin glädje i hästens styrka *
eller behag till mannens snábbhet.
11 Herrens behag står till dem som frúktar honom, *
till dem som hoppas på hans náád.

B

Jerusalems återuppriáttelse – *Kom, jag skall visa dig bruden, Lammets hustru* (Upp 21:9)

- 12 Jerusalem, prisa Hérren, *
Sion, lova din Gúd.
13 Han har gjort bommarna för dina portar fásta *
och válsignat dina barn därinne.
14 Han skaffar dina gránsér fréd, *
han máttar dig med bästa véte.
15 Han sänder ut sitt ord över jórden, *
hans befallning skyndar ivág med hást.
16 Han låter snö falla som úll, *
rimfrost strör han ut som áska.
17 Han sprider hagel som smúlor. *
Vem hárdar ut inför hans kóld?
18 När han sänder sitt ord, då smálter det frúsna, *
låter han vinden blása, stróm-mar vattnen på nýtt.
19 Han har förkunnat för Jakob sitt órd, *
för Israel sina stadgar och búd.
20 Sá har han inte gjort för något annat fólk, *
hans bud, dem känner de ínte.

Psalm 148

Maning till universum att lova Gud – *Den som sitter på tronen, honom och Lammet tillhör lovsången och áran och hárligheten och váldet i evighetens evighet* (Upp 5:13)

- 1 Lova Herren i hjámlen, *

- lova honom i höjden.
- 2 Lova honom, alla hans ánglar, *
lova honom, hela hans hárskara.
- 3 Lova honom, sol och máne, *
lova honom, alla lysande stjärnor.
- 4 Lova honom, ni hímlars hímlar *
och ni vatten ovan hímlen.
- 5 De skall lova Herrens námn, *
ty på hans befallning blev de skápadé.
- 6 Han gav dem deras plats för tíd och évighet, *
han satte en gräns som de ínte kan óverskrida.
- 7 Lova Herren på jórden, *
ni drakar och alla hávsdjup,
8 eld och hagel, snö och dímma, *
du stormande vind, som utför hans befállning,
9 ni berg och alla hójder, *
ni fruktträd och alla cédrar,
10 ni vilda djur och all bóskap, *
ni králdjur och flygande fáglar,
11 ni jordens alla kungar och fólk, *
ni furstar och alla domare på jórden,
12 ni pojkar, ni flíckor, *
ni gamla och ni únga.
- 13 De skall lova Herrens namn,
ty endast hans namn är úpphöjt, *
hans majestät når ut över jórden och hímlen.
- 14 Han låter sitt folks horn höjas upp,
alla hans trogna skall lovsjunga hónom, *
Israel, det folk som står hónom nára.

Psalm 149

De heligas jubelsång – *Må kyrkans barn, barnen i det nya folket, fröjda sig över sin konung, dvs. Kristus (Hesychios)*

- 1 Sjung en ny sång till Herrens ára, *
hans lov i de trognas försámling.
- 2 Israel skall glädjas över sin skápare, *
Sions barn jubla över sin kónung.
- 3 De skall lova hans namn under dáns, *
lovsjunga honom till puka och hárpa.
- 4 Herren har behag till sitt fólk, *
han kröner de kuvade med séger.
- 5 De trogna gläds och ger honom ára, *
de jublar på sina láger.
- 6 Guds lov är i deras mún, *
ett tveeggat svärd i deras hánder,
- 7 och de utkräver hämnd på fólken *
och hemsöker lánderna med túktan,
- 8 de binder deras kungar med kédjor *
och deras máktiga med bójor.
- 9 De utför så den dom som står skrívén. *
Till härlighet blir det för alla hans trógna.

Psalm 150

Lova Herren – Lovsjung med er ande, lovsjung också med ert förnuft; förhärliga Gud med både själ och kropp (Hesychios)

- 1 Lova Gud i hans hélgedom, *
lova honom i hans höga hímmel.
- 2 Lova honom för hans váldiga gárningar, *
lova honom för hans stora hárlighet.
- 3 Lova honom med basúnklang, *
lova honom med harpa och lýra.
- 4 Lova honom med puka och dáns, *
lova honom med strängaspel och pípa.
- 5 Lova honom med klingande cymbáler, †
lova honom med dánande cymbáler. *
- 6 Allt vad anda har, lova Hérren!

151. 2 Mos 15:1b–13, 17–18 (lat. 1–13, 17–18)

Segersången efter befrielsen genom Röda havet – *De som hade kämpat sig fria från odjuret*
... sjöng Guds tjänare Moses sång (Upp 15:2–3)¹

- 1 Låt oss sjunga till Herrens åra. †
Högt är han upphöjd. *
Häst och man störtade han i hávet.
- 2 Herren är min styrka och min lövsång, *
han blev min ráddning.
Han är min Gud, honom vill jag prisa, *
min faders Gud, honom vill jag ára.
- 3 Herren är en krigare, *
”Herren” är hans námn.
- 4 Han vrákte faraos här och vagnar i hávet, *
hans bästa kämpar dränktes i Röda hávet.
- 5 De täcktes av váttensmassor, *
de sjönk i djupet som sténar.
- 6 Din högra hand, Herre, du väldige i kráft, *
din högra hand, Herre, krossade fienden.
- 7 I ditt majestät och din hárlighet gjorde du motståndarna till íntet, *
din brinnande vrede bröt fram och förtárde dem som hálm.
- 8 När du fnös av vrede, dämde vattnen upp,
böljorna reste sig och stod som en múr, *
vattenmassorna stelnade i havets djúp.
- 9 Fienden sade: ”Jag skall förfölja dem, hinna úpp dem, *
jag skall fördela bytet, stilla min lýstnad,
jag skall dra mitt svárd, *
min hand skall förínta dem.”
- 10 Din ande blåste, då täcktes de av hávet, *
de sjönk som bly i de väldiga váttnen.
- 11 Herre, vilken bland gudar är dig lik,
vem strålar i helighet som dú, *

¹ Överskrift när 2 Mos 15:1–6, 17–18 används som canticum i påsknattens läsningsguds-tjänst: Lovsång.

- du fruktansvärde, högtlovade, du som gör únder?
- 12 Du räckte ut din hánd, *
de uppslukades av jórden.
- 13 Men du ledde i nåd det folk du befriat, *
du förde dem i din makt till din heliga bóning.
- 17 Du leder dem fram och plantéerar dem *
på det berg som är din égendom,
i din befästa boning, som du förvárvat, *
det tempel som dina händer har grúndlagt.
- 18 Herren är kónung *
alltid och i évighet.

152. 5 Mos 32:1–12

Guds välgärningar mot sitt folk – *Hur ofta har jag inte velat samla dina barn så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna* (Matt 23:37)

- 1 Lyssna, ni himlar, jag vill tála, *
må jorden höra mina órd.
- 2 Min undervisning skall strömma som régnet, *
mitt tal skall falla som dággen,
som rikligt regn på grónska, *
som en regnskur på gräsets bródd.
- 3 Herrens namn vill jag förkúnna. *
Ge ära åt vår Gúd!
- 4 Han är vår klíppta, †
fullkomlig i allt vad han gör, *
alla hans vägar är rátta.
Han är en trofast Gud som aldrig svíker, *
han är rättfärdig och rättvis.
- 5 Men det vrånga och avoga sláktet avföll från hónom, *
de förvända, som inte längre var hans sóner.
- 6 Är det så du vill löna din Hérre, *
du dåraktiga, förblindade fólk?
Är han inte din fader, som har skápat dig? *

Är han inte den som har danat och byggt upp dig?

- 7 Tänk på de dagar som en gång vár, *
besinna de år som har gått.
Fråga din fader, han skall berätta, *
dina äldste, de skall säga vad som skédde:
- 8 När den Högste gav arvslotter åt fólken, *
när han fördelade människorna på jorden,
då utstakade han gränserna för fólken *
efter antalet av Israels bárn,
9 då gjorde Herren sitt folk till sin égendom, *
då blev Jakob hans árvslott.
- 10 Han fann honom i óknen, *
i ödemarken, där ökendjuren tjúter.
Han tog honom i sin vård och sitt beskydd, *
han bevarade honom som sin ógonsten.
- 11 Liksom örnen lockar ut sin avkomma till flýkt *
och svävar upp ovanför sina úngar,
så bredde han ut sina vingar *
och lyfte honom och bar honom på sina fjádrar.
- 12 Herren ensam ledde honom på vágen, *
ingen frámmande gud vid hans sída.

153. 1 Sam 2:1–10

Gud upphöjer de ödmjuka – *Han störtar härskare från deras troner, och han upphöjer de ringa. Hungriga mättar han med sina gåvor* (Luk 1:52–53)²

- 1 Mitt hjärta jublar över Hérren, *
Herren har upphöjt mitt hörn.
Min mun öppnas vitt mot mina fiender, *

² Rubrik när 1 Sam 2:1–5 används som canticum vid vigilia på Jesu hjärtas högtid: Gud, de ödmjukas glädje och hopp – *Hungriga mättar han med sina gåvor* (Luk 1:53).
Rubrik när 1 Sam 2:6–10 används som canticum vid vigilia på Jesu hjärtas högtid: Gud upprättar de fattiga – *Han störtar härskare från deras troner, och han upphöjer de ringa* (Luk 1:52).

- jag gläder mig över din hjälp.
- 2 Ingen är helig utom Hérren, †
ingen finns förutom díg, *
ingen är en klippa som vår Gúd.
- 3 Tala då inte ständigt så förmåtet, *
låt inte fräckheter gå ut ur er mún.
Herren är en gud som vét, *
han väger alla gárningar.
- 4 Han bryter sönder hjáltarnas bágar, *
men de stapplande får rusta sig med kráft.
- 5 De som var mätta måste slava för bróð, *
men de som hungrade hungrar inte mér.
Den ofruktsamma får föda sju gånger óm, *
men den som var barnrik vissnar bórt.
- 6 Herren dödar och gör lévande, *
han för ner i dödsriket och upp därifrån.
- 7 Han gör fattig och han gör rík, *
han slår ner och han reser úpp.
- 8 Han upprättar den ringe ur stóftet, *
han lyfter den fattige ur dýn,
han låter honom sitta bredvid fúrstar, *
han låter honom inta en ároplats.
Jordens pelare är Hérrens, *
på dem har han grundat jordens kréts.
- 9 Han bevarar sina trognas stég, *
men de gudlösa går under i mórket.
Av egen kraft kan ingen vinna séger, *
- 10 de som strider mot Herren blir króssade.
Den Högste dundrar i hímlen, *
Herren dömer hela jórden.
Han skall ge makt åt sin kónung, *
han skall upphöja sin smordes hórén.

154. 1 Krön 29:10–13

Gud ensam tillhör äran – *Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader* (Ef 1:3)³

- 10 Lovad vare du, Herre, vår fader Israels Gúd, *
från evighet till évighet.
- 11 Dig, Herre, tillhör storhet och makt
och härlighet och glans och majestät, *
dig tillhör allt i himlen och på jorden.
Ditt, o Herre, är riket, *
ditt är herraväldet över allt som finns.
- 12 Rikedom och ära kommer från dig, *
du, Herre, råder över allt.
I din hand vilar kraft och välde, *
från dig kommer all storhet och makt.
- 13 Därför tackar vi dig, vår Gúd, *
och lovar ditt ärorika námn.

155. Ords 9:1–6, 10–12

Visheten inbjuder de ringa till sitt bord – *En man skulle ha en fest och bjöd många gäster*
(Luk 14:16)

- 1 Visheten har byggt sig ett hús, *
hon har huggit ut sina sju pélare.
- 2 Hon har ställt till med slákt, *
blandat vinet och dukat bórdet.
- 3 Hon har sänt ut sina tjänsteflickor †
att ropa från höjderna i stáden: *
- 4 ”Du som är oerfaren – kóm!”
Till de oförståndiga säger hon:
- 5 ”Kom! Ät mitt bröd *
och drick vinet jag har blándat.
- 6 Överge enfalden så får ni léva, *

³ Rubrik när 1 Krön 29 används som canticum vid vigilia på Kristus Konungens högtid:
Välsignad är du, Herre – *Efter detta skall ni få se Människosonen sitta på Maktens högra sida* (Matt 26:64).

följ förståndets väg.”

- 10 Att frukta Herren är början till vishet, *
att känna den Helige är insikt.
- 11 Genom mig når du hög ålder *
och får ett långt liv.
- 12 Är du vis, blir din vishet dig till nytta, *
hädar du, går det ut över dig själv.

156. Jes 2:2–5

Det berg där Herrens hus står, det högsta bland bergen – *Alla folk skall komma och tillbe inför dig* (Upp 15:4)

- 2 Det skall ske i kommande dagar †
att berget med Herrens hus står som det högsta bland bergen *
och är högre än alla andra höjder.
Alla främmande folk skall strömma dit, *
många folk skall dra åstad, och de skall säga:
- 3 ”Kom, låt oss gå upp till Herrens berg, *
bege oss till Jakobs Guds hus,
så att han kan undervisa oss om sina vägar *
och så att vi kan vandra på hans stigar.”
- Från Sion utgår Herrens lág, *
hans ord från Jerúsalem.
- 4 Han skall döma mellan folken *
och skipa rätt åt många folkslag.
Då skall de smida plogbillar av sina svärd *
och vingårdsknivar av sina spjut.
Folken skall aldrig mer lyfta svärd mot folk *
och inte längre lära sig att strida.
- 5 Kom, du Jakobs hus, *
låt oss vandra i ljuset från Herren.

157. Jes 2:2–3

Det berg där Herrens hus står, det högsta bland bergen – *Alla folk skall komma och tillbe dig* (Upp 15:4)⁴

- 2 Det skall ske i kommande dagar †
att berget med Herrens hus står som det högsta bland bergen *
och är högre än alla andra höjder.
Alla främmande folk skall strömma dit, *
många folk skall dra åstad, och de skall säga:
- 3 ”Kom, låt oss gå upp till Herrens bérge, *
bege oss till Jakobs Guds hús,
så att han kan undervisa oss om sina vägar *
och så att vi kan vandra på hans stigar.”
Från Sion utgår Herrens lág *
hans ord från Jerúsalem.

158. Jes 5:1–7

Sången om Herrens vingård – *Guds rike skall tas ifrån er och ges åt ett folk hos vilket det kan bära frukt* (Matt 21:43)

- 1 Jag vill sjunga om min vän, *
min väns sång om hans vingård.
Min vän hade en vingård *
på en bördig bérghskulle.
- 2 Han hackade upp den och rensade den från sténar *
och planterade där ädla vinstockar,
han byggde ett vaktorn därinne, *
han högg ut ett présskar i den.
Så väntade han att den skulle bära äkta drúvor, *
men den bar vilddrúvor.
- 3 Och nu, ni Jerusalems invånare och ni Judas män, *
fäll nu er dom mellan mig och min vingård.

⁴ Rubrik när Jes 2:2–3 används som canticum vid vigilia i commune för kyrkoinvigning: *Alla folk skall komma till Herrens hus – Jordens kungar kommer med all sin härlighet till den heliga staden Jerusalem* (jfr Upp 21:24).

- 4 Vad mer kunde göras för min vingård, *
än vad jag har gjort för den?
Varför bar den då vilddruvor, *
när jag väntade att den skulle bära äkta druvor?
- 5 Så vill jag nu såga er *
vad jag skall göra med min vingård:
Jag skall ta bort dess stängsel, *
och den skall lämnas till skövling,
jag skall bryta ner dess múr, *
och den skall trampas ner.
- 6 Jag skall i grund fördärva den, *
ingen skall skära den eller gráva i den.
Den skall fyllas med tistel och tórne, *
och molnen skall jag förbjuda att sända régn på den.
- 7 Ty Herren Sebaots vingård, det är Israels hús, *
och hans älsklingsplantering är Judas fólk.
Men när han väntade låglydnad, *
då fann han lågbrott,
och när han väntade ráttfárdighet, *
fann han skriande órätt.

159. Jes 9:2–7 (lat. 9:1–6)

Den kommande fridsfursten – *Han skall komma ner till oss från höjden, en soluppgång för dem som är i mörker och i dödens skugga* (Luk 1:78b–79a)⁵

- 2 Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljús, *
ja, över dem som bor i dödsskuggans land
skall ett ljús skina klárt.
- 3 Du skall göra folket tálrikt, *
du skall göra dess gládje stór.
Inför dig skall de gládja sig, †

⁵ Rubrik när Jes 9 används som canticum vid vigilia på kyndelsmässodagen: Fridsfurstens ankomst – *Han har besökt oss som en soluppgång från höjden, för att skina dem som sitter i mörker och i dödens skugga* (jfr Luk 1:78, 79).

- som man gläds under skördetiden, *
som man fröjdar sig, när man utskiftar býte.
- 4 Ty du skall bryta sönder deras bördors ok
och deras skuldrors gissel och deras plågares stáv, *
liksom i Mídjans tid.
- 5 Och skon som krigaren bar i strídslarmet †
och manteln som sölades i blód, *
allt sådant skall brännas upp och förtäras av éld.
- 6 Ty ett barn blir oss fött,
en son blir oss gíven, *
och på hans skuldror skall herradömet víla,
och hans namn skall vara: Underbar i råd, Váldig Gúd, *
Evig fader, Frídsfurste.
- 7 Så skall herradömet bli stort och friden utan ánde *
över Davids tron och över hans ríke.
Så skall det befästas och stödjas med rätt och ráttfárdighet, †
från nu och till evig tíd. *
Herren Sebaots nitálskan skall göra détta.

160. Jes 12:1b-6 (lat. 1-6)

Det räddade folkets lovsång – *Är någon törstig, så kom till mig och drick* (Joh 7:37)⁶

- 1 Jag tackar dig, Herre, du som var vréd på mig. *
Din vrede har upphört och du tróstar mig.
- 2 Gud är min frálstning, *
jag är trygg och behöver inte frúkta.
Herren är min styrka och min lóvsång, *
han blev min ráddning.

⁶ Rubrik när Jes 12 används som canticum vid vigilia på Kristus Konungens högtid: Jag vill tacka dig, Herre - *Han visade mig en flod med livets vatten, klar som kristall, som rann från Guds och Lammets tron* (Upp 22:1).

Rubrik när Jes 12 används som canticum vid vigilia på Jesu hjärtas högtid: De återlöstas tacksägelse – *Den som dricker av det vatten jag ger skall aldrig någonsin törsta* (Joh 4:13).

- 3 Jublande skall ni ösa vatten †
 ur frälsningens källor, *
- 4 och på den dagen skall ni säga:
 Tacka Herren, åkalla hans namn,
 gör hans gärningar kända bland folken, *
 förkunna att hans namn är upphöjt.
- 5 Lovsjung Herren, ty han har gjort härliga ting, *
 låt dem bli kända över hela jorden.
- 6 Höj jubelrop, ni som bor på Sion, *
 ty stor är han mitt ibland er, Israels Hellige.

161. Jes 26:1-4, 7-9, 12

Jubelsång efter segern över fienderna – *Stadsmuren hade tolv grundstenar* (Upp 21:14)⁷

- 1 Vår stad är väl befäst, *
 inom dess murar och vallar är vi trygga.
- 2 Öppna portarna, †
 här får ett rättfärdigt folk dra in, *
 det folk som visar trohet mot Hérren.
- 3 Dem som står fast ger du trygghet och fréd, *
 ty de förtröstar på dig.
- 4 Förtrösta alltid på Hérren, *
 ty Herren är en evig klíppa.
- 7 Den rättfärdiges väg är rák, *
 du jämnar den rättfärdiges stíg.
- 8 Herre, vi hoppas på dig,
 vi vet att du kommer med din dóm, *
 att få prisa ditt namn är vår lángtan.
- 9 Jag längtar efter dig om náttén, *

⁷ Rubrik när Jes 26 används som canticum vid vigilia på kyndelsmässodagen: Rättfärdighet och frid i Jerusalem – *Se, Guds tält står bland människorna, och han skall bo hos dem* (Upp 21:3).

Rubrik när Jes 26 används som canticum vid vigilia i jultiden: Jubelsång efter segern över fienderna – *Den heliga staden Jerusalem hade en stor och hög mur och tolv portar* (jfr Upp 21:12).

min ande, mitt innersta söker dig.
När dina rättvisa domar upplyser världen, *
då ser alla som bor på jorden din rättfärdighet.

- 12 Herre, du skänker oss fréd. *
Allt vad vi gjort har du utfört åt oss.

162. Jes 33:2–10

En tillitsfull bön i nöden – *I Kristus finns vishetens och kunskapens alla skatter gömda* (Kol 2:3)

- 2 Herre, var oss nådig, *
vi hoppas på dig.
Träd fram var morgon i din kraft, *
var vår räddning i nödens tid.
- 3 För ditt väldiga dån flyr folken bort, *
när du reser dig, skingras de främmande folken.
- 4 Och man får skövla och ta byte efter er, †
som gräsmaskar skövlar, *
som gräshoppor störtar fram, så störtar man över det.
- 5 Herren är upphöjd, han bor i höjden, †
han uppfyller Sion med rätt och rättfärdighet. *
Ja, trygga tider skall komma för dig!
- 6 Vishet och kunskap ger Sion räddning i överflöd, *
och Herrens fruktan skall vara dess skatt.
- 7 Hör, deras hjältar klagar därute, *
fredsbudbärarna gråter bittert.
- 8 Vägarna är öde, *
ingen går mer på stígarna.
Han bryter förbund, han aktar städer ringa, *
människor räknar han för intet.
- 9 Landet ligger sörjande och försmått, *
Libanon blygs och står förvissnat,
Sharon har blivit som en öken, *
Bashans och Karmels skogar faller sina löv.

- 10 Nu vill jag resa mig, säger Hérren, *
nu vill jag stå upp i min hóghet.

163. Jes 33:13–16

Gud skall döma rättvist – Löftet gäller för er och era barn och alla dem långt borta som Herren, vår Gud, vill kalla (Apg 2:39)

- 13 Hör, ni som är fjärran, vad jag har gjort, *
ni som är nära, besinna min makt.
14 Syndarna i Sion blir förfärade, *
ångest griper alla ónda:
”Vem kan härda ut vid denna förtärande éld, *
vem av oss kan bo vid denna eviga glódd?”
15 Den som lever rättskaffens och talar sánning, †
den som vägrar att skaffa sig profit genom våld, *
den som värjer sig mot att ta mútor,
den som stänger sina öron för planer på mórd *
och sluter sina ögon för det som är ónt.
16 Han skall få bo på hójderna, †
de befästa klipporna skall vara hans skýdd, *
han skall få bröd och aldrig sakna våtten.

164. Jes 38:10b–14c, 17b–20 (lat. 10–14, 17–20)

Den sjukes ångest, den tillfrisknades glädje – Jag var död, och se, jag lever ... och jag har nycklarna till döden och dödsriket (Upp 1:18)

- 10 Jag tänkte: Jag går bort i mina bästa dagar, †
jag får gå in genom dödsrikets pórtar, *
jag blir berövad resten av mina ár.
11 Jag tänkte: Jag får aldrig mer se Hérren, *
här i de levandes lánd,
aldrig mer se en människas ánsikte *
utan vistas i förgängelsens rike.
12 Min hydda rycks upp och flyttas bórt, *
den rycks upp som en herdes tált.

- Du har vävt mitt liv till slut, som en vävare sin väv, *
nu skär du ner mig från bómnen.
- Innan dagen har gått över till natt har du föríntat mig, *
13 innan morgonen kommer har mitt liv gått tillspillo.
Som ett lejon har du krossat alla ben i min krópp, *
innan dagen har gått över till natt har du föríntat mig.
- 14 Jag kvíder som en svála, †
jag klagar som en dúva, *
mina ögon ser matta upp mot hójden.
- 17 Men du räddade mig från föríntelsens gróp, *
du kastade alla mina synder bakom din rýgg.
- 18 I dödsriket táckar man dig inte, *
i döden prísar man dig inte,
och bland dem som farit ner i gráven *
finns ingen som längre hoppas på din trófasthet.
- 19 De levande, de levande táckar dig, †
och jag tackar dig med dém, *
fäderna vittnar om din trofasthet för bárnén.
- 20 Herren har ráddat mig. †
Därför sjunger och spelar vi *
i Herrens hus, i alla våra dágar.

165. Jes 40:1-8

Herrens ankomst – *Herrens ord består i evighet. Detta är det ord som har förkunnats för er*
(1 Pet 1:25)

- 1 Trösta, trösta mitt folk, säger er Gúd, *
2 tala ljuvligt till Jerúsalem.
Förkunna att dess vedermöda är slút, *
att dess missgärning är sónad,
att det har fått dubbelt igen av Herrens hánd *
för alla sina sýnder.
- 3 Hör rösten som ropar:
”Bana väg för Herren i óknén, *

- bana en jämn väg för vår Gud i ödemarken.
- 4 Alla klyftor skall fyllas, *
 alla berg och höjder sänkas.
 Krokiga stigar skall rätas *
 och steniga vägar jämnas.
- 5 Herrens härlighet skall bli úppenbar, †
 och alla människor skall tillsammans sé den. *
 Ty så har Herren tálat.”
- 6 Hör rösten som säger: ”Förkúnna!” *
 Jag svarar: ”Vad skall jag förkúnna?”
 ”Alla människor är som gráset, *
 all deras härlighet som blommorna på márken.
- 7 Gráset torkar bort och blommorna víssnar †
 när Herrens vind går frám, *
 ja, folket är grás.
- 8 Gráset torkar bort och blommorna víssnar, *
 men vår Guds ord består i évighet.”

166. Jes 40:10–17

Den gode herden: Gud den högste och outgrundlige – *Se, jag kommer snart och har med mig lön* (Upp 22:12)

- 10 Herren kommer i mákt, *
 han träder fram i sin väldiga kráft.
 Se, han har med sig sin ségerlön, *
 det han förvärvat för han frámför sig.
- 11 Han för sin hjord i bet som en hérde, *
 han lyfter lammen med sin starka hánd,
 han bär dem i sin fámn, *
 varsamt för han tackorna frám.
- 12 Vem mäter upp havens vatten i sin hánd *
 och mäter himlens vidd med sina utspända fingrar?
 Vem mäter upp all jord på márken i en skópa, *
 vem väger bergen på en våg och höjderna med víkter?

- 13 Vem kan utforska Herrens ánde, *
vem kan ge honom råd och undervisa hónom?
- 14 Vem frågar han till råds,
vem kunde ge honom ínsikt *
och lära honom den rätta stígen?
Vem skänker honom kúnskap *
och visar honom förståndets vág?
- 15 Nej, folken är som en droppe från ett kärll,
som ett dammkorn på en vág, *
fjärran länder väger mindre än ett sándkorn.
- 16 Libanons skog är inte nog till offerved åt hónom, *
dess vilt är inte nog till brännoffer åt hónom.
- 17 Alla folk är ett intet inför hónom, *
i hans ögon är de tomhet och íntighet.

167. Jes 42:10–16d

Lovsång över Gud, segraren och befriaren – *De sjöng en ny sång inför tronen* (Upp 14:3)

- 10 Sjung en ny sång till Herrens ára, *
förkunna hans lov över hela jórden.
Må havet jubla och allt som finns i det, *
de fjärran länderna och alla som bór där.
- 11 Stäm upp, du öken med dina städer, *
ni byar som Kedar bebór.
Sjung av glädje, ni som bor i Séla, *
ropa från bergens tóppar.
- 12 Förkunna Herrens hárlighet, *
bred ut hans ára över de fjärran länderna.
- 13 Herren drar ut till strid som en hjálte, *
han eggar upp sig som en krigare.
Han uppger hárscri, han ropar högt, *
när han visar sin makt mot sina fiender:
- 14 ”Under långa tider har jag tígít, *
jag var stilla och höll mig tillbáka.

- Men nu skall jag vråla som en födande kvinna, *
jag vill skaffa mig luft och andas út.
- 15 Jag skall föröda bergen och höjderna *
och låta gräset på dem förtörka.
Jag skall göra floder till länd *
och låta sjöar torka út.
- 16 Jag skall leda de blinda på en väg de inte känner, *
på obekanta stigar skall jag föra dem.
Jag skall göra mörkret framför dem till ljús, *
och det som är krokigt skall jag räta út.”

168. Jes 45:15–25

Alla folk skall vända om till Herren – *Alla knän skall böjas i Jesu namn* (Fil 2:10)

- 15 Du är sannerligen en outgrundlig Gúd, *
du Israels Gud, den Gud som råddar.
- 16 De skall alla drabbas av smålek, *
alla som gör sig avgudar skall stå med skám,
17 men Israel skall räddas av Hérren, †
räddas med en evig ráddning, *
för tid och evighet frias ni från smålek och skám.
- 18 Ty så säger Herren, som skapat hímlen, †
den Gud som gjorde och formade jórden, *
den Gud som har låtit den bestá
och inte gjorde den till att vara óde †
utan har danat den till att bebós: *
19 Jag är Herren, jag och ingen annan.
Jag har inte talat i det fördólda, *
i ett mörkt och avsides länd.
Jag har inte sagt till Jakobs átt: *
Sök mig där ingenting finns.
Jag är Herren, jag talar sanningens órd, *
och det jag förkunnar är att líta på.
- 20 Samlas nu och kom hit, *

- träd fram, ni som räddats kvar av folken.
 De har inget förstånd,
 de som bär omkring sina träbilder i högtidståg *
 och ber till en gud som inte kan rädda.
- 21 Tala om detta, lägg fram det, *
 ställ denna fråga till varandra:
 Vem förkunnade allt detta från begynnelsen, *
 vem förutsade detta redan då?
 Var det inte jag, Herren? †
 Förutom mig finns ingen Gúd, *
 ingen Gud som är rättfärdig och räddar.
- 22 Vänd om till mig, så blir ni räddade, †
 ni människor från jordens yttersta gräns, *
 ty jag är Gud, jag och ingen annan.
- 23 Jag har svurit vid mig själv,
 jag har talat sanningens ord, *
 ett ord som aldrig tas tillbaka:
 För mig skall alla knän böja sig, †
 vid mig skall alla tungor avlägga sin éd: *
- 24 Endast hos Herren finns rättfärdighet och makt.
 Till honom skall de komma med skám, *
 alla de som trotsade honom.
- 25 Genom honom får alla Israels ättlingar sin rätt, *
 och han skall fylla dem med stólthet.

169. Jes 49:7–13

Frälsningen genom Herrens tjänare – *Gud sände sin ende Son till världen, för att vi skulle få liv genom honom* (1 Joh 4:9)

- 7 Så säger Herren, Israels förlossare, hans Héliqe, †
 till den djupt föraktade, *
 som är en styggelse för människor, en träl under tyränner:
 Kungar skall se det och stå upp, *
 furstar skall se det och búga sig,
 för Herrens skull, som har bevisat sig trófast, *

för Israels Heliges skull, som har útvalt dig.

- 8 Så säger Herren: †
Jag bönhör dig när tiden är inne, *
jag hjälper dig på frälsningens dag.
Jag skall bevåra dig *
och fullborda i dig förbundet med folket.
Du skall få upprätta ländet *
och utskifta de arvslotter som ódelagts
9 och säga till de fångna: Dra út, *
till dem som sitter i mörkret: Kom fram.
De skall finna bete utmed vågarna, *
ja, betesplatser på alla kala höjder.
10 De skall varken hungra eller törsta, *
ökenhettan och solen skall inte skáda dem,
ty deras förbarmare skall léda dem *
och skall föra dem till våttenkällor.
11 Och jag skall göra alla mina berg till öppna vågar, *
mina färdvägar skall byggas hóga.
12 Se, där kommer de fjärran ifrån,
somliga från norr och andra från väster, *
somliga från sineernas lánd.
13 Jubla, ni himlar, och fröjda dig, du jörd, *
brist ut i jubel, ni bérg.
Ty Herren tröstar sitt fólk *
och förbarmar sig över sina betryckta.

170. Jes 61:6-9

Herrens förbund med sina tjänare – *Han har gett oss förmågan att vara tjänare åt ett nytt förbund* (2 Kor 3:6)

- 6 Ni skall heta ”Herrens präster”, *
man skall kalla er ”vår Guds tjänare”.
Ni skall få njuta av folkens skátter, *
och deras rikedomar skall tillfalla ér.

- 7 Dubbel skam har de fått bára, *
 de har lidit vanära och blivit hánade.
 Därför skall de få dubbel egendom i sitt lánd, *
 evig gládje skall de fá.
- 8 Ty jag, Herren, älskar det rátta *
 och hatar orättfárdigt röv.
 Jag skall ge dem deras lön i trófasthet *
 och sluta med dem ett evigt förbúnd.
- 9 Deras barn skall bli kända bland fólken, *
 deras avkomma bland alla fólkslag.
 Alla som ser dem skall márka *
 att de är ett släkte som Herren välsígnat.

171. Jes 61:10–62:3

Profetens jubelrop över det nya Jerusalem – *Jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem ...
 redo som en brud som är smyckad för sin man* (Upp 21:2)

- 61:10 Jag gläder mig och jublar över Hérrén, *
 mitt hjärta fröjdar sig över min Gúd,
 Han kläder mig i frälsningens kládnad *
 och hóljer mig i rättfárdighetens mántel,
 som när en brudgum tar på sig sin huvudprýdnad, *
 som när en brud blir prydd med sina smýcken.
- 11 Ty liksom jorden låter sina växter spira frám *
 och en trädgård sin sådd växa úpp,
 så skall Herren låta rättfárdighet växa úpp *
 och lovsång, inför alla fólk.
- 62:1 För Sions skull vill jag inte tíga, *
 för Jerusalems skull inte unna mig ró,
 förrän dess rättfárdighet strálar som sólen *
 och dess frälsning lyser som ett brinnande blóss.
- 2 Då ser alla folk din rättfárdighet, *
 alla kungar din strálände prákt.
 Och du skall fá ett nytt námn, *
 ett namn som Herrens mun skall bestámma.

- 3 Du blir en ståtlig krona i Herrens hánd, *
ett kungligt diadem i din Guds hógra hánd.

172. Jes 61:10–62:5

Profetens jubelrop över det nya Jerusalem – *Jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem ... redo som en brud som är smyckad för sin man* (Upp 21:2)⁸

- 61:10 Jag gläder mig och jublar över Hérren, *
mitt hjärta fröjdar sig över min Gúd,
Han kläder mig i frälsningens kládnad *
och höljer mig i rättfärdighetens mántel,
som när en brudgum tar på sig sin huvudprýdnad, *
som när en brud blir prydd med sina smýcken.
- 11 Ty liksom jorden låter sina växter spira frá *
och en trädgård sin sådd växa úpp,
så skall Herren låta rättfärdighet växa úpp *
och lovsång, inför alla fólk.
- 62:1 För Sions skull vill jag inte tíga, *
för Jerusalems skull inte unna mig ró,
förrän dess rättfärdighet strálar som sólen *
och dess frälsning lyser som ett brinnande blóss.
- 2 Då ser alla folk din rättfärdighet, *
alla kungar din strálände prákt.
Och du skall få ett nytt námn, *
ett namn som Herrens mun skall bestámma.
- 3 Du blir en ståtlig krona i Herrens hánd, *
ett kungligt diadem i din Guds hógra hánd.
- 4 Aldrig mer skall du kallas ”den óvergivna”, *
ditt land skall aldrig mer kallas ”ódemark”,
utan du skall få heta ”hon som är min gládje”, *
och ditt land skall kallas ”ákta hústrun”.

⁸ Rubrik när Jes 61:10–62:5 används som canticum vid vigilia på Kristus Konungens högtid: *Min gládje har jag i Herren – Hans kläder blev vita som ljuset ... och ett lysande moln sänkte sig över dem* (Matt 17:2, 5).

Ty Herren har sin glädje i dig, *
och ditt land får med honom ingå äkta förbünd.
5 Som när en ung man tar en flicka till sin hustru, *
så skall de som bor i ditt land ingå förbünd med dig,
och som en brudgum gläds åt sin brud, *
så skall din Gud glädja sig över dig.

173. Jes 62:1-12

Profetens jubelrop över det nya Jerusalem – *Jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem ...
redo som en brud som är smyckad för sin man* (Upp 21:2)

1 För Sions skull vill jag inte tåga, *
för Jerusalems skull inte unna mig ró,
förrän dess rättfärdighet strålar som sólen *
och dess frälsning lyser som ett brinnande blóss.
2 Då ser alla folk din rättfärdighet, *
alla kungar din strålande präkt.
Och du skall få ett nytt náamn, *
ett namn som Herrens mun skall bestämma.
3 Du blir en ståtlig krona i Herrens hánd, *
ett kungligt diadem i din Guds högra hánd.
4 Aldrig mer skall du kallas ”den óvergivna”, *
ditt land skall aldrig mer kallas ”ódemark”,
utan du skall få heta ”hon som är min glädje”, *
och ditt land skall kallas ”äka hústrun”.
Ty Herren har sin glädje i dig, *
och ditt land får med honom ingå äkta förbünd.
5 Som när en ung man tar en flicka till sin hustru, *
så skall de som bor i ditt land ingå förbünd med dig,
och som en brudgum gläds åt sin brud, *
så skall din Gud glädja sig över dig.
6 På dina murar, Jerusalem, har jag ställt vaktare. †
Varken dag eller natt får de någonsin tystna. *
Ni som skall ropa till Herren, ge er ingen ró.
7 Och ge honom ingen ro,

- förrän han åter byggt upp Jerúsalem *
och man för dess skull sjunger lovsång på jorden.
- 8 Herren har svurit vid sin högra hand och sin starka arm: *
”Jag skall aldrig mer ge din säd till mat åt dina fiender,
främlingar skall inte dricka ditt vín, *
frukten av din móda.
- 9 Nej, de som samlar in säden skall också äta den *
och skall prisa Hérren,
och de som skördar vinet skall dricka det *
i förgårdarna till min hélgedom.”
- 10 Dra ut, dra ut genom pórtarna, *
bered väg för fólk^{et}.
Bana, ja, bana en fárdväg, †
rensa den från sténar, *
res upp ett banér för fólk^{en}.
- 11 Hör, Herren höjer ett rop
som når till jordens yttersta gráns: *
Säg till dottern Sion: Se, din frálsning kómm^{er}.
Se, han har med sig sin ségerlön, *
det han förvärvat för han frámfö^r sig.
- 12 Och man skall kalla dem ”det heliga fólk^{et}”, *
”de som Herren har befriat”,
och dig själv skall man kalla ”den éftersökta”, *
”staden som aldrig blir óverg^{iv}en”.

174. Jes 62:4–7

Det nya Jerusalems hárlighet – Se, Guds tált stár bland människorna, och han skall bo ibland dem (Upp 21:3)⁹

- 4 Aldrig mer skall du kallas ”den óverg^{iv}na”, *
ditt land skall aldrig mer kallas ”ódemark”,

⁹ Rubrik när Jes 62:4–7 används som canticum i commune för kyrkoinvigning: Profetens jubelrop över det nya Jerusalem – Jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem ... redo som en brud som är smyckad för sin man (Upp 21:2).

- utan du skall få heta ”hon som är min glädje”, *
och ditt land skall kallas ”äka hústrun”.
- Ty Herren har sin glädje i díg, *
och ditt land får med honom ingå äkta förbünd.
- 5 Som när en ung man tar en flicka till sin hústru, *
så skall de som bor i ditt land ingå förbünd med dig,
och som en brudgum gläds åt sin brúd, *
så skall din Gud glädja sig över díg.
- 6 På dina murar, Jerusalem, har jag ställt vaktare. †
Varken dag eller natt får de någonsin tystna. *
Ni som skall ropa till Herren, ge er ingen ró.
- 7 Och ge honom ingen ro,
förrän han åter byggt upp Jerúsalem *
och man för dess skull sjunger lovsång på jorden.

175. Jes 63:1–5

Herren ensam besestrar fienden – *De har besekrat draken genom Lammets blod* (jfr Upp 12:11)

- 1 Vem är han som kommer från Édom, *
från Bosra i högröda kläder,
så präktig i sin drákt, *
så stolt i sin stora kráft?
”Det är jag, som talar i rättfärdighet, *
jag, den väldige som kan frålsa.”
- 2 Varför är din drákt så ród? *
Varför liknar dina kläder en víntrampares?
- 3 ”Jo, en vinpress har jag trampat, jag énsam, *
ingen i folken hjälpte mig.
Jag trampade dem i min vréde, *
trampade sönder dem i min förtórnelse.
Då stänkte deras blod på mina kläder, *
och så fläckades hela min drákt.
- 4 Ty en hämndedag hade jag beslutat, *

- och mitt frälsningsår hade kómmitt.
5 Och jag såg mig omkring, *
men ingen fanns som hjälpte mig,
jag stod där i förúndran, *
men ingen fanns som blev mitt stód.
Då hjälpte mig min egen árm, *
och min förtörnelse blev mitt stód.”

176. Jes 66:10–14b (lat. 66:10–14a)

Tröst och glädje i den heliga staden – *Det Jerusalem som finns i himlen är fritt; det är vår moder* (Gal 4:26)

- 10 Gläds med Jerúsalem, †
fröjda er över hénne, *
alla ni som har henne kár.
Jubla högt med hénne, *
alla ni som sörjde över hénne.
11 Dia er mätta av hennes tröstande bárm, *
sug med lust av hennes välfyllda bröst.
12 Ty så säger Hérren: †
Jag vill låta freden komma över henne som en stróm *
och folkens rikedomar som en översvämmande flód.
Ni skall få díá, †
ni skall bli burna i fánnen, *
ni skall få sitta i knäet och känna hennes ómhet.
13 Som en mor tröstar sin son,
så skall jag trösta ér, *
i Jerusalem skall ni finna tróst.
14 Då skall era hjärtan gládja sig, *
då skall ni få liv som det spirande gráset.

177. Jer 7:2b–7 (lat. 7:2–7)

Bättra er, så skall jag bo bland er – *Gå först och försona dig med din broder, kom sedan tillbaka och bär fram din gåva* (Matt 5:24)

- 2 Hör Herrens ord, alla från Júda *
som går in genom dessa portar för att tillbe Hérren!
- 3 Så säger Herren Sebaot, Israels Gud:
Ändra era liv och era gárningar, *
så skall jag bo bland er på denna pláts.
- 4 Lita inte på lógner *
som ”Här är Herrens tempel, Herrens tempel, Herrens témpel.”
- 5 Men om ni verkligen ändrar era liv och era gárningar, *
om ni handlar rätt mot varandra,
- 6 om ni inte förtrycker invandraren, den faderlöse och ánkan, †
inte låter oskyldigt blod flyta på denna pláts *
och inte skadar er själva genom att följa andra gúdar,
- 7 då skall jag bo bland er på denna plats,
i det land som jag gav åt era fäder *
från urminnes tid och för all frámtd.

178. Jer 14:17–21

Folkets klagan under svält och krig – *Guds rike är nära. Omvänd er och tro på evangeliet*
(Mark 1:15)

- 17 Mina ögon fylls av tårar natt och dág, *
jag finner ingen ró.
Ty stor förödelse har drabbat jungfrun, mitt fólk, *
ett svårt och oläkligt sár.
- 18 Går jag ut på fälten, ligger där svárdsslagna män, *
kommer jag in i staden, möts jag av hungerns plágor.
Präster och profeter drar genom lándet *
utan att kunna förstå:
- 19 Har du förkastat Juda för alltid, *
har Sion blivit dig förhátligt?
Varför har du slagit oss sá *
att ingen längre kan héla oss?
Vi längtar efter fred, men inget gott kómmer, *
efter lákedomens tid och drabbas av förskráckelse.
- 20 Herre, vi inser vår óndska, †

- vi känner våra fäders skuld, *
vi vet att vi har syndat mot dig.
21 För ditt namns skull, förkåsta oss inte, †
låt inte din härlighets tron bli föraktad. *
Kom ihåg! Bryt inte ditt förbünd med oss!

179. Jer 17:7–8

Salig den som sätter sin lit till Herren – *Saliga de som hör Guds ord och tar vara på det* (Luk 11:28)

- 7 Välsignad är den som sätter sin lit till Herren, *
den vars tillit Herren är.
8 Han blir som ett träd planterat nära váttnet – *
det sträcker sina rötter mot bäcken.
Det har inget att frukta av héttan, *
bladen är alltid gröna.
Det ängslas inte under torra ár, *
det upphör aldrig att bära frúkt.

180. Jer 31:10–14

Det befriade folkets lycka – *Jesus skulle dö ... för att Guds skingrade barn skulle samlas och bli ett* (Joh 11:51–52)¹⁰

- 10 Hör Herrens ord, ni främmande fólk, *
förkunna det i de fjärran lánderna:
Han som skingrade Israel skall sámla dem, *
han skall vakta dem, som en herde sin hjórd.
11 Herren skall friköpa Jákob *
och radda honom ur den starkares hánd.
12 De skall komma och jubla på Sions höjd
och strála av glädje över Herrens gávor, *
över säd och vin och olja och får och óxar.

¹⁰ Rubrik när Jer 31:10–14 används som canticum vid vigilia på Kristi kropps och blods högtid: Herren skall samla sitt folk i sin glädje – *Lammet stod på berget Sion och med Lammet etthundrafyrtiofyra tusen* (Upp 14:1).

- De skall vara som en vattenrik trädgård, *
de skall aldrig mer försmåta.
- 13 Då skall flickorna jubla och dansa, *
unga och gamla vara glåda.
Jag skall vända deras sorg i frójd, *
trósta och glådja dem efter bedróvelsen.
- 14 Prästerna skall få njuta ófferfett, *
jag skall mätta mitt folk med mina gåvor.

181. Klag 5:1-7, 15-17, 19-21

Bön i nödens tid – *Alltid bär jag med mig i min kropp den död som Jesus fick lida, för att också Jesu liv skall bli synligt i min kropp* (2 Kor 4:10)

- 1 Herre, minns vad vi fått útstå, *
se hur vi förnédras!
- 2 Vår egendom föll i främmande hánd, *
våra hus kom i främlingars ágo.
- 3 Vi har blivit faderlösa bárn, *
våra mödrar är som ánkor.
- 4 Vi får betala för vårt eget våtten, *
vi måste köpa vår egen véd.
- 5 Med oket på nacken pressas vi hárt, *
vi är trötta men får ingen víla.
- 6 Vi gav oss under Egypten och Assýrien *
för att få bröd att áta.
- 7 Våra fäder som syndade är bórta, *
vi måste bära deras skúld.
- 15 Glådjen är borta ur hjártat, *
dansen har bytts i sórg.
- 16 Kransen har fallit från vårt húvud. *
Ve oss som syndade så!
- 17 Därför är vårt hjärta túngt, *
därför skymmer det för vår sýn.
- 19 Du, Herre, härskar för évigt, *

- från släkte till släkte står din trón.
20 Varför har du glömt oss hélt *
och övergett oss för álltid?
21 För oss áter till dig, Herre, så vánder vi áter. *
Låt allt på nytt bli som fórr.

182. Hes 36:24–28

Herren ger sitt folk nytt liv – *De skall vara hans folk, och Gud själv skall vara hos dem* (Upp 21:3)

- 24 Jag skall hämta er från fólken †
och samla er från alla lánder *
och föra er till ert lánd.
25 Jag skall gjuta rent våtten över er, *
så att ni blir réna,
jag skall rena er från all er órenhet *
och från alla era falska gúdar.
26 Jag skall skänka er ett nytt hjárta *
och låta en ny ande komma ín i er,
jag skall ta bort hjártat av sten ur er krópp *
och ge er ett hjárta av kótt.
27 Jag skall låta min ande komma ín i er †
och göra så att ni följer mina stádgar *
och håller mina bud och handlar efter dém.
28 Så skall ni få bo i det land som jag gav åt era fáder. *
Ni skall vara mitt folk, och jag skall vara er Gúd.

183. Hos 6:1–6

Gud har behag till kärlek och inte till offer – *Kristus ... uppstod på tredje dagen i enlighet med skrifterna* (1 Kor 15:3)

- 1 Kom, låt oss vända om till Hérren. †
Ty han har sárgat oss, *
han skall också ge oss lákedom,
han har slágit oss, *
han skall också förbína oss.

- 2 Han skall om två dagar åter héla oss, †
ja, på tredje dagen låta oss stå úpp, *
så att vi får leva inför hónom.
- 3 Så lát oss lära känna Hérren, *
ja, lát oss sträva efter att lära kánna honom.
Hans uppgång är så viss som mórgonrodnadens, †
och han skall komma över oss lik ett régn, *
lik ett vårregn som vattnar jórden.
- 4 ”Vad skall jag ta mig till med dig, Éfrain? *
Vad skall jag ta mig till med dig, Júda?
Er kärlek liknar ju mórgonskyn, *
den är lik daggen, som tidigt försvínner.
- 5 Därför har jag delat ut mina hugg genom proféterna, †
därför har jag dräpt dem genom mina órd. *
Så lyser min rättvisa dom som ljúset.
- 6 Ty jag har behag till kärlek och inte till óffer *
och till Guds kunskap mer än till bránnoffer.”

184. Am 4:13; 5:8; 9:5–6

Herrens, skaparens, ankomst – *Och jag såg en ny himmel och en ny jord* (Upp 21:1)

- 4:13 Han som formar bergen och skapar vínnden, *
som förkunnar sina tankar för mánniskan,
som låter mörkret bli mórgonrodnad †
och går fram över jordens hójder – *
Herren, härskarornas Gud, är hans námn.
- 5:8 Han som har gjort Sjustjärnorna och Oríon, †
som förvandlar mörker till mórgon *
och låter dagen mörkna till nátt,
som kallar på havets våtten †
och låter det strömma över jórden – *
Herren är hans námn.
- 9:5 Herren, härskarornas Gud,
han som rör vid jorden så att den skálver *

och alla som bor på den får sorg,
så att hela jorden stiger och sjunker *
som Nilen, Egyptens flód,
9:6 han som bygger sin boning i hímlen *
och reser sitt valv över jórden,
som kallar på havets våtten †
och låter det strömma över jórden – *
Herren är hans námn.

185. Jon 2:3–10

Jonas bön – *Så skall Människosonen vara i jordens inre i tre dagar och tre nätter* (Matt 12:40)

3 Jag ropade till Herren i min nöd *
och han svårade mig.
Ur dödsrikets inre steg mitt róp *
och du hörde min róst.
4 Du slungade mig i djupet, mitt i hávet, *
där strömmarna fångade mig.
Alla dina bróttsjöar *
slog samman över mitt húvud.
5 Jag tänkte: Jag har fördrivits från díg, *
Får jag se ditt heliga tempel igén?
6 Vattnet slöt sig om min strúpe, *
djupet fångade mig.
Sjögräs snärjdes kring mitt húvud *
7 där nere vid bergens rötter.
Jag sjönk till det land vars pórtar *
skulle reglas bakom mig för évigt.
Men du gav mig liv, o Herre, min Gúd, *
och förde mig upp ur gráven.
8 Då mina krafter sínade, *
vände jag mig till Hérren.
Min bön nådde fram till díg, *
nådde ditt heliga témpel.

- 9 De som dyrkar maktlösa ávgudar *
överger sin trofaste hjälpare.
10 Men jag skall offra åt dig under lövsång †
och infria mina löften. *
Räddningen kommer från Hérren.

186. Hab 3:2–4, 13ab, 15–19 (lat. 3:2–4, 13a, 15–19)

Gud träder fram till dom – *Räta på er och lyft era huvuden, ty er befrielse närmar sig* (Luk 21:28)

- 2 Herre, jag fick höra om dina gárningar, *
Herre, jag greps av fruktan för ditt vérk.
Låt det ske på nytt i denna tid,
uppenbara det i denna tíd, *
kom mitt i vreden ihåg din barmhártighet.
- 3 Gud kommer från Temán, *
den Helige kommer från berget Parán.
Hans majestät uppfyller hímlen, *
jorden är full av hans lóv.
- 4 Han lyser som solens ljus,
strålar utgår ur hans hánder, *
där döljer sig hans stýrka.
- 13 Du drar ut för att rädda ditt fólk, *
du kommer för att hjälpa din smórde.
- 15 Du driver fram dina hästar över hávet, *
över de väldiga, svallande váttnen.
- 16 Jag hör det och darrar i mitt innersta, *
vid dånet skálver mina láppar.
Maktlöshet griper mina lémmar, *
jag går med vacklande stég.
Men stilla uthárdar jag nödens tíd, *
som nalkas folket och kommer över oss.
- 17 Fikonträdet blomstrar inte mér, *
på vinstocken finns inget att skórda.

Olivträdet bär ingen frukt, *
och fälten alstrar ingen gröda.
Fåren är borta ur fällorna, *
inga oxar finns längre i ställen.

- 18 Ändå vill jag glädjas över Hérren *
och jubla över Gud, min räddare.
19 Herren är min styrka, †
han gör mina fötter snabba som gaséllens, *
och jag får löpa fram över höjderna.

187. Sef 3:8–13

En rest av Israel skall räddas – *Jesaja utropar om Israel: Om än Israels söner är talrika som havets sand, skall bara några få bli räddade* (Rom 9:27)

- 8 Vänta på mig, säger Hérren, *
och på den dag då jag står upp för att ta bytte.
Ty mitt domslut är: jag skall församla fólk *
och föra kungariket sámmán.
för att utgjuta över dem min ónád, †
all min glödande vréde. *
Av min nitálskans eld skall hela jorden förtáras.
- 9 Då skall jag ge folken nya, renade láppar, †
så att de allesammans ákallar Herrens námn *
och enigt gör tjänst inför hónom.
- 10 Ända från länderna bortom Etiopiens strómmar *
skall mina tillbedjare, mitt skingrade folk,
frambára offer át míg.
- 11 Den dagen skall du slippa att blýgas mer *
för alla de övertrádelser du har begátt mot mig.
Ty då skall jag fördriva dem
som nu jublar så segerstolt i díg, *
och du skall inte mer förháva díg på mitt heliga bérg.
- 12 Men jag skall lämna kvar i díg ett folk, betryckt och fáttigt, *
och de skall förtrósta på Herrens námn.

- 13 Kvarlevan av Israel skall då inte mer göra något órátt †
och inte tala lógn, *
i deras mun skall inte finnas någon lögnaktig túnga.
De skall få beta och ligga i ró, *
utan att någon förskrácker dem.

188. Tob 13:1b–8 (lat. 13:2–8)

Gud upphöjer sina utvalda – *Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader. I sin stora barmhärtighet har han fött oss på nytt* (1 Pet 1:3)

- 1 Välsignad är Gud som lever i évighet, *
välsignat är hans ríke.
- 2 Han slår men vill också förbárma sig, *
han för oss till dödsriket längst ner i jórden,
han för oss också upp ur föríntelsen, *
ingen kan undfly hans hánd.
- 3 Tacka honom, Israels söner, inför alla folk:
han skingrade er bland dém, *
men där visade han er sin stórhét.
- 4 Lovsjung honom inför alla mánniskor, *
ty han är vår Hérre,
han är vår Gud, han är vår fáder, *
han är Gud i all évighet.
- 5 Han skall slå er för era sýnders skull †
men också förbarma sig och föra er tillbáka *
från alla de folk bland vilka ni skíngrats.
- 6 När ni vänder om till hónom †
av hela ert hjárta och hela er sjál *
och lever sannfárdigt inför hónom,
då skall han vända sig till er *
och inte längre dölja sitt ánsikte för er.
- Se vad han har gjórt för er *
och tacka honom med hög róst,
prisa rättfárdighetens Hérre *

- och lovsjung evighetens kónung.
 Jag tackar honom i min fångenskaps lánd, *
 jag visar det syndiga folket hans kraft och stórhét.
- Vánd om, ni syndare, lev rättfárdigt inför hónom *
 – kanske skall han visa er kárlek och barmhártighet.
- 7 Jag lovsjunger min Gúd, *
 jag skall gládja mig så länge jag léver.
- 8 Prisa Herren, alla utvalda, lova hans stórhét, *
 fira gládjedagar och tácka honom.

189. Tob 13:1b–8, 9–11, 13–18 (lat. 2–8, 9–11, 13–18)

Gud upphöjer sina utvalda – *Jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ner ur himlen, från Gud (Upp 21:2)*

I

- 1 Välsignad är Gud som lever i évighet, *
 välsignat är hans ríke.
- 2 Han slår men vill också förbárma sig, *
 han för oss till dödsriket längst ner i jórden,
 han för oss också upp ur föríntelsen, *
 ingen kan undfly hans hánd.
- 3 Tacka honom, Israels barn, inför alla fólk:
 han skingrade er bland dém *
 men där visade han er sin stórhét.
- 4 Lovsjung honom inför alla mánniskor, *
 ty han är vår Hérre,
 han är vår Gud, han är vår fáder, *
 han är Gud i all évighet.
- 5 Han skall slå er för era sýnders skull †
 men också förbarma sig och föra er tillbáka *
 från alla de folk bland vilka ni skíngrats.
- 6 När ni vänder om till hónom †
 av hela ert hjárta och hela er sjál *
 och lever sannfárdigt inför hónom,

då skall han vända sig till er *
och inte längre dölja sitt ansikte för er.

Se vad han har gjort för er *
och tacka honom med hög röst,
prisa rättfärdighetens hérre *
och lovsjung evighetens kónung.

Jag tackar honom i min fångenskaps lánd, *
jag visar det syndiga folket hans kraft och stórhét.

Vänd om, ni syndare, lev rättfärdigt inför honom *
– kanske skall han visa er kärlek och barmhártighet.

7 Jag lovsjunger min Gúd, *
jag skall glädja mig så länge jag léver.

8 Prisa Herren, alla utvalda, lova hans stórhét, *
fira glädjedagar och tácka honom.

II

9 Jerusalem, du heliga stad,
han skall slå dig för vad du har gjort *
men han skall också förbarma sig över de rättfärdiga.

10 Tacka Herren, det är gött för dig, †
prisa evighetens kónung, *
så skall ditt tempel med jubel byggas upp på nýtt.
Mátte han låta alla de fångna få glädjas hos dig
och ge alla de olyckliga sin kärlek hos díg, *
sláktled efter sláktled i évighet.

11 Ett strálände ljus skall nå till jordens gránser, *
många folk skall komma till dig fjárran ifrá,
de skall komma frá världens ánde †
för att bo nära Herren Guds heliga námn, *
de skall bára fram sina gåvor till himlens kónung.
Sláktled efter sláktled skall sjunga glädjesånger i díg, *
och den utvalda stadens namn skall bestå i évighet.

III

- 13 Gläd dig då och jubla med de rättfärdiga, *
 ty de skall alla samlas och prisa evighetens hérre.
- 14 Saliga de som älskar dig, *
 saliga de som gläder sig över din vålgång.
- 15 Min själ skall prisa Herren, den store kónungen, †
- 16 ty Jerusalem skall byggas upp på nytt *
 och hans tempel för eviga tíder.
- Salig blir jag om min slákt lever kvar
 och får se dig i din hárlighet *
 och lova himlens kónung.
- Jerusalems portar skall byggas upp av safir och smarágd *
 och av ádelsten alla dina múrar.
- Jerusalems torn skall byggas av gúld, *
 av renaste guld alla deras tínnar.
- 17 Jerusalems gator skall belággas med mosaíker *
 av beryller, rubiner och juveler frá Ofír.
- 18 Frán Jerusalems portar skall gládjesánger klínga, †
 och frá alla dess hus skall det ljúda: *
 ”Halleluja. Válsignad är Israels Gúd”.
- Och de válsignade skall válsigna det heliga námnet *
 för alltid och évigt.

190. Tob 13:8–11, 13–14b, 15–16b (lat. 8–11, 13–14ab, 15–16ab)

Jerusalems kommande hárlighet – *Han visade mig den heliga staden Jerusalem ... full av Guds hárlighet* (Upp 21:10–11)¹¹

- 8 Prisa Herren, alla utvalda, lova hans stórhét. *
 Fira gládjedagar och tácka honom.
- 9 Jerusalem, du heliga stad,
 han skall slá dig för vad du gjórt, *
 men han skall också förbarma sig över de rättfärdiga.
- 10 Tácka Herren, det är gótt för dig, †

¹¹ Rubrik när Tob 13:8 ff. används som canticum vid vigilia i commune för kyrkoinvigning: Jerusalems kommande hárlighet – *Ni har kommit till Sions berg, den levande Gudens stad* (Heb 12:22).

prisa evighetens kónung, *
så skall ditt tempel med jubel byggas upp på nytt.
Måtte han låta alla de fångna få glädjas hos dig
och ge alla de olyckliga sin kärlek hos díg, *
släktled efter släktled i évighet.

- 11 Ett strålande ljus skall nå till jordens gránsar, *
många folk skall komma till dig fjárran ifrá, *
de skall komma frá världens ánde †
för att bo nära Herren Guds heliga námn, *
de skall bára fram sina gåvor till himlens kónung.
Släktled efter släktled skall sjunga glädjesånger i díg, *
och den utvalda stadens namn skall bestå i évighet.
- 13 Gläd dig då och jubla med de ráttfárdiga, *
ty de skall alla samlas och prisa evighetens hérre.
- 14 Saliga de som álskar díg, *
saliga de som gláder sig över din válgång.
- 15 Min själ skall prisa Herren, den store kónungen, †
16 ty Jerusalem skall byggas upp på nytt *
och hans tempel för eviga tíder.

191. Judit 16:1b–2, 13–15 (lat. 16:1–2, 13–15)

Herren, världens skapare, beskyddar sitt folk – *De sjunger en ny sång* (jfr Upp 5:9)

- 1 Stäm upp en sång till min Gud till tamburíner, *
lovsjung Herren till cymbáler,
låt psalmen klinga till hans prís, *
ára och ákalla hans námn.
- 2 Ty Herren är den Gud som avgör stríden, †
han räddade mig in i sitt láger, *
in till folket, undan mina förfóljare.
- 13 Jag vill sjunga en ny sång till min Guds ára. †
Herre, stor och hárlig är dú, *
underbar och oövervinnelig i din kráft.
- 14 Dig må hela din skapelse tjána, †

ty på ditt ord blev allting till, *
du sände ut din ande att bygga det.

Ingen kan stå emot när du befäller; *
15 bergens fästen skakar, haven rörs upp,
och klippor smälter som vax inför dig. *
Men mot dem som fruktar dig är du barmhärtig.

192. Vish 3:1–6

De rättfärdigas själar är i Guds hand – *Saliga de döda som härefter dör i Herren ... De skall få vila efter sina mödor* (Upp 14:13)

1 De rättfärdigas själar är i Guds hand, *
och ingen plåga skall nå dem.
2 I dåraktiga människors ögon är de döda; †
3 deras bortgång kallas olycka och deras hädanfärd förintelse, *
men de är i frid.
4 Även om de har straffats, så som människor sér det, *
har de rikt hopp om ódödlighet.
5 Efter att ha tuktats något litet *
skall de få möta stor gódhet,
ty Gud satte dem på pröv *
och fann att de var honom värdiga.
6 Som guld i smältugnen prövade han dem, *
han tog emot dem som en brännoffergåva.

193. Vish 3:7–9

De rättfärdigas kommande härlighet – *Då skall de rättfärdiga lysa som solen, i sin Faders rike* (Matt 13:43)

7 I den stund han kommer till de rättfärdiga †
skall de flamma upp *
och flyga fram som gnistor i hálm.
8 De skall döma folken och härska över hédningarna, *
och Herren skall vara deras konung i évighet.
9 De som förlitar sig på honom skall förstå sánningen, *

och de trogna skall förbli hos honom i kärlek.
Ty hans heliga får nåd och barmhärtighet, *
och han skall komma till sina útvalda.

194. Vish 9:1–6, 9–11

Herre, ge mig visheten – *Jag skall ge er ord och visdom som era fiender inte kan stå emot eller vederlägga* (Luk 21:15)

- 1 Mina faders Gud, barmhärtighetens hérre, *
du som har skapat allt med ditt ord
- 2 och som genom din vishet gjorde människan *
för att hon skulle härska över allt du skapat
- 3 och styra världen heligt och rättfärdigt *
och fälla rättsinniga dómar.
- 4 Ge mig visheten som delar tronen med díg, *
uteslut mig inte från dem som får tjána díg.
- 5 Jag är ju din tjänare, din tjänarinnas són, *
en svag människa, vars tid snart är förbí.
Lag och rätt förstår jag brístfälligt, †
- 6 ty även om man räknas som fullkomlig bland människor, *
är man ingenting värd utan den vishet som kommer från díg.
- 9 Hos díg finns visheten som känner dina vérk, *
som var med när du skapade världen
och som vet vad dina ögon finner gládje i *
och vad som är rätt enligt dina búd.
- 10 Sänd ut henne från din heliga hímmel, *
låt henne komma från din härlighets trón
och arbeta vid min sída, *
så att jag kan lära mig vad som gláder díg.
- 11 Ty hon vet och förstår allt,
och hon skall vägleda mig med klokhet i vad jag gör *
och beskydda mig med sin härlighet.

195. Vish 10:17–21

Herren för sitt folk till räddningen – *De som hade kämpat sig fria från odjuret sjöng Guds tjänare Moses sång och Lammets sång* (jfr Upp 15:2–3)

- 17 Visheten gav de heliga lön för deras módor, *
hon ledde dem på en sällsam vándring.
Hon blev till en skärm över dem om dágen *
och till flammande stjärnljus om náttén.
- 18 Hon lät dem gå genom Röda hávet *
och förde dem genom våttenmassorna,
- 19 men deras fiender dránkte hon *
för att sedan vråka upp dem ur det bottenlösa djúpet.
- 20 Så kunde de rättfärdiga plundra de gúdlösa, †
och de lovsjöng, Herre, ditt heliga námn *
och prisade med en mun din hand som strídit för dem.
- 21 Ja, visheten gav röst åt de stúmma *
och lät barnen tala rént.

196. Vish 16:20–21, 26; 17:1a

Gud gav sitt folk änglars mat – *Guds bröd är det bröd som kommer ner från himlen och ger världen liv* (Joh 6:33)

- 16:20 Åt ditt folk delade du ut änglars mat,
från himlen bjöd du dem ett bröd *
som var färdigt att ätas utan besvár för dem,
som förmådde ge all tänkbar njutning *
och som kunde anpassa sig till vars och ens smák.
- 21 Det ämne som kom från dig gav en föreställning *
om hur ljuv du är mot dina bárn.
Det fogade sig efter den ätandes ónskan *
och förvandlades till vad var och en ville há,
- 26 för att dina älskade söner, Herre, skulle förstå
att det inte är markens gróda *
som livnär människan med sina olika árter,
utan att det är ditt órd *

som uppehåller dem som tror på dig.
17:1 Ja, dina domar är överväldigande *
och svåra att beskriva.

197. Syr 14:20a, 21; 15:3–6 (lat. 14:22; 15:3–5a, 6b)

Den vises lycka – *Visheten har fått rätt av alla sina barn* (Luk 7:35)

20 Salig den som begrundar visheten, †
21 som i sin rättfärdighet fördjupar sig i dén *
och som betänker Guds försyn.
15:3 Han får kloketens bröd att äta *
och den frälsande vishetens vatten att dricka.
4 Han skall stödja sig på henne och aldrig falla, *
han skall lita på henne och aldrig stå med skám.
5 Hon skall höja honom över hans närmaste *
6 och låta hans röst bli hörd mitt i församlingen.
Herren Gud skall ge honom ett evigt namn i arv, *
han som är Herren, vår Gúd.

198. Syr 31:8–11

Salig den som inte strävar efter rikedom – *Skaffa er en outtömlig skatt i himlen* (Luk 12:33)

8 Salig den rike som visat sig fläckfri †
och inte har jagat efter guld *
eller satt sitt hopp till pengar eller égendom.
9 Säg oss vem han är. Vi vill prisa honom *
som har utfört storverk i sitt fólk.
10 Vem har bestått detta prov och är fullkomlig? *
Han skall få evig ára.
Vem har låtit bli att synda fast han kúnde det, *
vem har kunnat handla illa men gjorde det ínte?
11 Det han har blir bestående inför Hérren, *
hans allmosor skall prisas av hela de heligas försámling.

199. Syr 36:1–7, 13–16

Bön för den heliga staden Jerusalem – *Detta är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanne Guden, och honom som du har sänt, Jesus Kristus (Joh 17:3)*

- 1 Förbarma dig över oss, du som är allas Gud,
vänd din blick till óss, *
och låt din barmhärthets ljus lysa över óss.
- 2 Låt alla hednafolk känna frúktan för dig, *
de som inte söker díg,
så att de förstår att ingen Gud finns utom dú *
och så förkunnar dina stórverk.
- 3 Lyft din hand över de främmande fólken, *
så att de ser din mákt.
- 4 Liksom du visat dem din helighet genom óss *
må du visa oss din storhet genom dém,
5 så att de inser, Herre, det som ví har insett: *
att det inte finns någon annan Gud än dú.
- 6 Förnya dina tecken, låt undren ske på nýtt, *
7 vinn ära med din hand, visa styrkan i din högra árm.
- 13 För samman alla Jakobs stámmar, *
så att du kan ge dem arvet som du fordom gjorde.
- 14 Förbarma dig över ditt folk,
det folk över vilket ditt namn blivit ákallat, *
över Israel, som du liknat vid din förstfódde són.
- 15 Visa barmhärthet mot din helgedoms stád, *
mot Jerusalem, som är din víloplats.
- 16 Uppfyll Sion med ditt majestát, *
och låt ditt tempel fyllas av din hárlighet.

200. Syr 36:14–19

Bön för Guds folk – *Detta är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanne Guden, och honom som du har sänt, Jesus Kristus (Joh 17:3)*

- 14 Förbarma dig över ditt folk,
det folk över vilket ditt namn blivit ákallat, *
över Israel, som du liknat vid din förstfódde són.

- 15 Visa barmhärtighet mot din témpelstad, *
mot Jerusalem, som är din viloplats.
- 16 Uppfyll Sion med ditt majeståt, *
och låt ditt tempel fyllas av din hárlighet.
- 17 Vittna för dem som du skapat i begýnnelsen, *
och uppfyll allt det som förkunnats i ditt námn.
- 18 Belöna dem som väntar på díg, *
så att man ser att dina profeter var tróvárdiga.
Lyssna till dina tjänares bóner, †
- 19 du som visat att du har behag till ditt fólk, *
och led oss in på rättfárdighetens väg.
Då kan alla som bor på jorden förstå *
att du är Gud av évighet.

201. Syr 39:13–16a (lat. 39:17–21)

Herre, väldiga är dina gärningar – *Gud vare tack som låter oss sprida kristuskunskapens doft*
(jfr 2 Kor 2:14)

- 13 Lyssna till mig, mina fromma sóner, *
så skall ni grönska som rosenbusken vid bácken.
- 14 Ni skall sprida vällukt som rókelsen *
och gå i blom som líljan.
Sprid er vällukt, stäm upp er lóvsång *
och prisa Herren för alla hans vérk.
- 15 Förkunna hans namns stórhét, †
tacka och lóvsjung honom *
med sånger och med spel på lýra.
Med dessa ord skall ni prisa honom: *
- 16 Allt vad Herren har skapat är únderbart.

202. Till Dan B:3–4, 6, 11–18 (lat. Dan 3:26–27, 29, 34–41)

Asarjas bön i den brinnande ugnen – *Ángra er och vänd om, så att era synder blir utplånade*
(Apg 3:19)

- 3 Prisad och lovad är du,
Herre, våra faders Gúd, *

- ditt namn skall äras i evighet.
- 4 Ty allt vad du har gjort oss är rättfärdigt, †
dina gärningar är de rätta, dina vägar är raka, *
och i dina domslut finns alltid sanningen.
- 6 I synd och laglöshet avföll vi från dig, *
vi syndade i allt vad vi gjorde.
- 11 För ditt namns skull, överge oss inte för alltid, †
upphäv inte ditt förbünd *
och ta inte din barmhärtighet från oss,
12 för Abrahams skull, som du älskade, †
för din tjänare Ísaks skull *
och för Israels, som var din hellige!
- 13 Dem lovade du att ge åttlingar †
lika talrika som himlens stjärnor *
och sandkornen på havets stränd.
- 14 Härskare, vi har blivit det minsta av alla folk;
i dag är vi för våra synders skull *
obetydligast på hela jorden.
- 15 I denna tid finns varken furste, profet eller ledare, †
varken brännoffer eller slaktoffer, matoffer eller rökelse, *
och ingen plats där vi kan offra inför dig och vinna nåd.
- 16 Men ta emot oss *
när vi kommer med förkrossad själ och ödmjuk ånde,
som om detta vore brännoffer av baggar och tjúrar *
och feta lamm i tiotusental.
- 17 Må detta bli vårt offer inför dig i dag,
och därtill en fullkomlig lydnad för dig, *
ty den som litar till dig skall aldrig stå med skám.
- 18 Nu följer vi dig helhjärtat, *
vi fruktar dig och söker oss till dig.

203. Till Dan B:29–34 (lat. Dan 3:52–57)

Hela skapelsens lovprisning – *Skaparen ... är välsignad i evighet* (Rom 1:25)

- 29 Prisd vare du, Herre, våra fäders Gúd, *
lovad och upphöjd i évighet,
och prisat vare din härlighets heliga námn, *
lovprisat och upphöjt i évighet.
- 30 Prisd vare du i din heliga härlighets témpel, *
lovsjungen och förhärligad i évighet.
- 31 Prisd vare du som tronar på kerúberna †
och ser ner i djúpen, *
lovad och upphöjd i évighet.
- 32 Prisd vare du på din kúngatron, *
lovsjungen och upphöjd i évighet.
- 33 Prisd vare du i himlens bóningar, *
lovsjungen och ärad i évighet.
- 34 Prisa Herren, alla hans vérk, *
lovsjung och upphöj honom i évighet.

204. Till Dan B:34–65b, 33 (lat. Dan 3:57–88, 56)

Hela skapelsens lovprisning – *Prisa vår Gud, alla hans tjänare* (Upp 19:5)

- 34 Prisa Herren, alla hans vérk, *
lovsjung och upphöj honom i évighet.
- 35 Prisa Herren, ni himlar, *
36 prisa Herren, ni hans ánglar.
- 37 Prisa Herren, allt vatten ovan hímlen, *
38 prisa Herren, himlens hela háár.
- 39 Prisa Herren, sol och máne, *
40 prisa Herren, himlens stjárnor.
- 41 Prisa Herren, regn och dágg, *
42 prisa Herren, alla víndar.
- 43 Prisa Herren, eld och sólblöd, *
44 prisa Herren, köld och hétta.
- 45 Prisa Herren, daggdroppar och snóflingor, *
46 prisa Herren, nätter och dagar.
- 47 Prisa Herren, ljus och mórker, *
48 prisa Herren, frost och kóld.

- 49 Prisa Herren, rimfrost och snó, *
 50 prisa Herren, blixtar och móln.
- 51 Prisa Herren, du jórd, *
 lovsjung och upphöj honom i évighet.
- 52 Prisa Herren, berg och hójder, *
 53 prisa Herren, allt som växer på márken.
- 54 Prisa Herren, hav och flóder, *
 55 prisa Herren, alla kállor.
- 56 Prisa Herren, valar och allt som rör sig i váttnet, *
 57 Prisa Herren, alla himlens fåglar.
- 58 Prisa Herren, alla vilda och tama djúr, *
 59 prisa Herren, ni människor.
- 60 Prisa Herren, Ísrael, *
 lovsjung och upphöj honom i évighet.
- 61 Prisa Herren, ni hans präster, *
 62 prisa Herren, ni hans tjänare.
- 63 Prisa Herren, rättfärdiga själar och ándar, *
 64 prisa Herren, ni heliga med ödmjuka hjärtan.
- 65 Prisa Herren, Hananja, Asarja och Míshael, *
 lovsjung och upphöj honom i évighet.
- Låt oss prisa Fadern och Sonen och den helige Ánde *
 och lovsjunga och upphöja honom i évighet.
- 33 Prisd vare du i himlens bóningar, *
 lovsjungen och ärad i évighet.

Detta canticum avslutas ej med "Ära vare Fadern ..."

205. Ef 1:3-10

Gud, frälsaren

- 3 Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Fäder, †
 som i Kristus har välsignat oss *
 med all andlig välsignelse i hímlen,
 4 han som, innan världens grund var lagd,
 har utvalt oss i hónom *

till att vara heliga och rena inför sig.
 5 Av kärlek har han i förväg bestämt *
 – så var hans vilja och beslut –
 att uppta oss till sina barn genom Jesus Kristus *
 och förena oss med honom,
 6 för att den nåd skulle prisas och förhårligas *
 som han har skänkt oss i den ålskade.
 7 Genom honom har vi friköpts, med hans blod, *
 och våra överträdelser är nu förlåtna.
 8 Så rik är den nåd han låtit flöda över oss, *
 med all vishet och insikt.
 9 Han har yppat för oss sin viljas hémlighet, *
 det beslut som han i förväg hade fattat om honom,
 10 den plan som skulle förverkligas när tiden var inne: *
 att i Kristus sammanfatta allt i himlen och på jorden.

206. Fil 2:6–11

Kristus, Guds tjänare

6 Kristus Jesus ägde Guds gestált *
 men vakade inte över sin jämlikhet med Gúd,
 7 utan utblottade sig och antog en tjänares gestált, *
 då han blev människornas líke.
 Han som till det yttre var som en människa †
 8 ödmjukade sig och blev lydig intill dóden, *
 dóden på ett kórs.
 9 Därför har Gud upphöjt honom över állting *
 och givit honom namnet över alla námn,
 10 för att alla knän skall böjas i Jesu námn, *
 i himlen och på jorden och under jorden,
 11 och för att alla tungor skall bekánna †
 att Jesus Kristus är Hérre, *
 Gud Fadern till ára.

207. Kol 1:12–20

Kristus, den förstfödde i hela skapelsen, den förstfödde från de döda

- 12 Vi tackar Gud Fadern, som har gjort oss värdiga *
att få del i det arv som de heliga äger i ljúset.
- 13 Han har befriat oss ur mörkrets vålde *
och fört oss in i det rike som tillhör hans älskade Són.
- 14 Genom honom har vi friköpts *
och fått förlåtelse för våra sýnder.
- 15 Han är den osynlige Gudens ávbild, *
den förstfödde, född innan världens grund blev lágd.
- 16 I honom skapades allt i himlen och på jorden, †
både synligt och ósynligt, *
troner och välden, härskare och mákter.
- Genom honom och till honom har allt blivit skápat, †
- 17 han är till före állting, *
och állting hålls samman i hónom.
- 18 Han är huvudet för kroppen, för kyrkan, †
han som är begýnnelsen, *
förstfödd från de döda till att vara den frámste i állt.
- 19 Guds vilja var att láta hela sin fullhet bo i hónom *
20 och genom hans blod på korset stifta fréd
och genom honom försona allt med síg, *
allt på jorden och allt i hímlen.

208. 1 Tim 3:16

Kristi mysterium och hárlighet

R. Prisa Herren, alla folk.

Han uppenbarades i kóttet, *
befanns rättfärdig genom Ánden.

R. Prisa Herren, alla folk.

Han skådades av ánglarna, *
förkunnades bland fólken.

R. Prisa Herren, alla folk.

Han vann tro i världen, *
upptogs i härligheten.
R. Prisa Herren, alla folk.

209. 1 Pet 2:21–24

Kristi, Guds tjänares, frivilliga lidande

- 21 Kristus led för er och gav er en förebild, *
för att ni skulle följa i hans spår.
- 22 Han begick ingen synd, *
i hans mun fanns inget svék.
- 23 Han svarade inte med skymf när han skymfades, †
inte med hotelser när han fick lida; *
han överlät sin sak åt den som dömer rättvist.
- 24 Han bar våra synder i sin egen kropp, *
han bar dem upp på korsets trä,
för att vi skall dö bort från synden †
och leva för rättfärdigheten. *
Genom hans sår har vi blivit hélade.

210. Upp 4:11; 5:9, 10, 12

De återlöstas lovsång

- 4:11 Du är värdig, du vår Herre och Gud,
att motta pris och ära och makt, *
ty du har skapat allting.
Genom din vilja blev det till, *
det är du som har skapat det.
- 5:9 Du är värdig att ta bokrullen och bryta dess sigill, *
ty du har blivit släktad
och du har friköpt människor åt Gud med ditt blöd, *
människor av alla stammar och språk och länder och folk.
- 10 Du har gjort dem till ett kungadöme och präster åt vår Gúd, *
och de skall vara kungar på jorden.
- 12 Lammet som blev slaktat är värdigt †

att motta makt och rikedom, vishet och styrka, *
ära och härlighet och lövsång.

211. Upp 11:17–18e; 12:10b–12a (lat. 11:17–18; 12:10b–12a)

Guds dom

- 11:17 Vi tackar dig, Herre, allsmäktige Gúd, *
du som är och som vár,
för att du tagit makten, din väldiga mákt *
och trätt fram såsom kónung.
- 18 Folken vrédgades, †
men din vrede har kómmitt, *
stunden då de döda blir dómda,
då du lönar dina tjänare profeterna och de héliiga *
och dem som fruktar ditt namn, både höga och låga.
- 12:10 Nu finns frälsningen och kraften och riket hos vår Gúd, *
och makten finns hos hans smórde.
Ty våra bröders anklagare har stórtats nér, *
han som anklagade dem inför vår Gud både dag och nátt.
- 11 De har besekrat honom genom Lammets blóð *
och genom sitt vittnesbörds órd.
De älskade inte sitt liv så hógt *
att de drog sig undan dóden.
- 12 Jubla då, ni hímlar *
och ni som bór i dem!

212. Upp 15:3–4

En hymn av tillbedjan

- 3 Stora och förunderliga är dina gárningar, *
Herre, allsmäktige Gúd,
rättfärdiga och sanna är dina vágar, *
du folkens kónung.
- 4 Vem skulle inte frukta dig, Herre, och prisa ditt námn? *
Du ensam är héliig.

Alla folk skall komma och tillbe inför dig, *
din rättfärdighet har blivit úppenbar.

213. Upp 19:1b-2a, 5b, 6b-7 (lat. 19:1-2, 5-7)

Lammets bröllop

- 1 Halleluja. Frälsningen och äran och makten tillhör vår Gúd,
(R. Halleluja)
- 2 sanna och rättvisa är hans dómar.
R. Halleluja (halleluja).
- 5 Halleluja. Prisa vår Gud, alla ni hans tjänare,
(R. Halleluja)
ni som fruktar honom, både höga och låga.
R. Halleluja (halleluja).
- 6 Halleluja. Nu har Herren, vår Gud, den allsmåktige, tagit mákten,
(R. Halleluja)
- 7a låt oss vara glada och jubla och ge honom áran.
R. Halleluja (halleluja).
- 7b Halleluja. Nu är tiden inne för Lammets bröllop,
(R. Halleluja)
och hans brud har gjort sig rédo.
R. Halleluja (halleluja).
- Halleluja. Ára vare Fadern och Sonen och den helige Ánde,
(R. Halleluja)
nu och alltid och i evigheters evighet. Ámen.
R. Halleluja (halleluja).

214. Benedictus – Sakarias lovsång (Luk 1:68-79)

- 68 Vålsignad är Herren, Israels Gúd, *
som besöker sitt folk och ger det fríhet.
- 69 Han reser för oss frälsningens hörn *
i sin tjänare Dávids slåkt,
- 70 så som han för länge sedan lóvat *

genom sina heliga proféter,
 71 frälsning från våra fiender *
 och från alla dem som hatar oss.
 72 Han visar barmhärtighet mot våra fäder †
 och står fast vid sitt heliga förbünd, *
 73 den ed han svor vår fader Abraham:
 74 att rycka oss ur våra fienders hand *
 och låta oss tjäna honom utan fruktan,
 75 rena och rättfärdiga inför honom *
 i alla våra dagar.
 76 Och du, mitt barn, skall kallas den Högstes profét, *
 ty du skall gå före Herren och bana väg för honom.
 77 Så skall hans folk få veta att frälsningen är här
 med förlåtelse för deras synder *
 78 genom vår Guds barmhärtighet och mildhet.
 Han skall komma ner till oss från höjden, †
 79 en soluppgång för dem som är i mörkret och i dödens skugga, *
 och styra våra fötter in på frédens väg.

215. Magnificat – Marias lovsång (Luk 1:46b–55)

46b Min själ prisar Herrens stórhét, *
 47 min ande jublar över Gud, min frälsare.
 48 Han har vänt sin blick till sin ringa tjänarinna, *
 från denna stund skall alla släkten prisa mig sálíg.
 49 Stora ting låter den Mäktige ské med mig, *
 hans namn är héligt,
 50 och hans förbarmande med dem som frúktar honom *
 varar från släkte till släkte.
 51 Han gör mäktiga verk med sin árm, *
 han skingrar dem som har övermodiga pláner.
 52 Han störtar härskare från deras tróner, *
 och han upphöjer de rínga.
 53 Hungriga mättar han med sina gávor, *

och rika visar han tomhänta från sig.

54/55 Han tar sig an sin tjänare Ísrael *
och håller sitt löfte till våra fäder:
att förbarma sig över Ábraham *
och hans barn, för évigt.

216. Nunc dimittis – Symeons lovsång (Luk 2:29–32)

29 Herre, nu låter du din tjänare gå hém, *
i frid, som du har lövat.
30 Ty mina ögon har skådat frälsningen *
31 som du har berett åt alla fólk,
32 ett ljus med uppenbarelse åt hédningarna *
och härlighet åt ditt folk Ísrael.